

GEMEENTERAAD 24 MEI 2019

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. Ook de bezoekers, hartelijk welkom. We starten, we starten de gemeenteraad met een aantal mededelingen. Vooreerst het overlijden van de gewezen stadsontvanger, Maurice Rouvroy en ook het overlijden van gewezen gemeenteraadslid mevrouw Lieve Van den Bossche. Verder de mededeling, dat raadslid Ilse Bats wat later, om 20u. pas, aanwezig zal zijn wegens professionele bezigheden. Een mededeling in verband met interpellaties. Interpellatie 8 van raadslid Lore Baeten zal behandeld worden tijdens de gemeenteraad van 21 juni. En interpellatie 12 van raadslid Christel Geerts zal toegelicht worden op de commissie voor financiën, personeel en sport van dinsdag, 18 juni. Dan is er ook nog heugelijk nieuws. Jullie krijgen tijdens deze gemeenteraad een boontje toegestopt ter gelegenheid of ter ere van de 8^e kleindochter van raadslid Jos De Meyer. En ze draagt de mooie naam ...

A P P L A U S

VOORZITTER: ... Nora. En misschien, ja, binnen afzienbare tijd nog boontjes, maar nu alvast felicitaties voor een huwelijk voor schepen Baeyens zijn zoon. Toon is vandaag met Emily getrouwd en hij is hier aanwezig. Dat vind ik toch ook wel een applausje waard.

A P P L A U S

VOORZITTER: Goed. Dan beginnen we onze gemeenteraad met het verzoekschrift. Excuseer ja?

GEERTS: Mijnheer Van Peteghem is ook ... Gaspard Van Peteghem is verontschuldigd.

VOORZITTER: Ah ja, oké. Dat stond hier niet op mijn lijstje. Dat is genoteerd. Dan gaan we meteen over naar het eerste punt en dat is een verzoekschrift aan de gemeenteraad en het gaat over een beslissing. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat in de commissie zijn antwoorden van het college op de vragen, die ons gesteld waren, uitvoerig toegelicht. Ik wil de raadsleden in mijn commissie trouwens bedanken voor de manier, waarop het debat gevoerd is geweest. Zeer sereen, gericht op de inhoud.

En er zijn ook een aantal heel goeie vragen uitgekomen, waar ik dan de kans kreeg om de antwoorden een beetje meer uit te diepen. Daaruit is één aanpassing gekomen. Naar aanleiding van raadslid Van Der Coelden is om toch duidelijk te zeggen, dat bijkomende woningen in die omgeving, dat dat natuurlijk ook nog mogelijk was. Dat stond niet in het antwoord op vraag één. Dat hebben we daar dan aan toegevoegd. En één precisering, die niet onbelangrijk is, is dat als we zeggen de vraag om verder te kijken naar de contouren van het afgelijnd masterplan. In de vorige versie stond daar de regie der gebouwen, maar we moeten dat eigenlijk preciseren. Het is eigenlijk Fedimo nv. Dat is de vastgoedpoot van de federale overheid, die de vraag aan het stadsbestuur heeft gestuurd of gevraagd om te kijken naar toekomstmogelijkheden en toekomstontwikkelingsmogelijkheden van hun gebouwen, die gehuurd worden door de regie der gebouwen. Dus niet de vraag van de regie der gebouwen, maar wel van Fedimo om ook te kijken naar die gebouwen, waar nu de financiële diensten van de federale overheid inzitten. Dus die twee aanpassingen, die zijn gedaan aan de tekst.

VOORZITTER: Vraagt iemand hierover het woord? Excuseer. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter en dank u wel, schepen. Want ik moet inderdaad bevestigen, dat de discussie en het gesprek en de uitwisseling van informatie op de commissie zeer interessant was. Dat er zeer positieve elementen in het antwoord zijn, allé, op het verzoekschrift van Red Kloosterland zijn gegeven. Dus het feit, dat het hele gebied zal worden bekeken, samen met die site, vinden wij positief. Ook het feit, dat er opnieuw een masterplan wordt opgemaakt, dat er niet direct naar het rup wordt overgegaan, waardoor dat de inspraak en de participatie van de buurt eigenlijk ook nog mogelijk wordt. Het feit, dat er rekening gehouden wordt met die woonbeleidsstudie vinden wij dus ook positief. En ook het feit, dat er eerst nog een mobiliteitsstudie gaat zijn. Dus dat vinden wij allemaal positieve elementen. Eén minpuntje misschien is dat er geen duidelijk antwoord is gekomen op de vraag of er ook sociale woningbouw mee een plaats kan krijgen in dat masterplan. Maar dus globaal genomen, vonden wij het antwoord in elk geval een belangrijke stap vooruit in dit dossier ten opzichte van het verleden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Raadslid Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel. Wij kunnen ons daar eigenlijk ook in grote lijnen bij aansluiten, dat er toch nieuwe perspectieven geboden worden voor het projectgebied zelf, dat ook verruimd wordt. En waarbij we vaststellen, dat er inderdaad naar een verweving van functies gaat, waar het niet alleen om wonen gaat, maar gelukkig toch nog ook die woonfunctie behouden blijft. Wat hoogbouw betreft, denk ik dat we dat niet persé ook mogen uitsluiten in de buurt van het station zelf.

Ik denk dat er in de commissie zelf ook nog geweest is op het feit, dat we toch bij een belangrijk knooppunt van openbaar vervoer zitten, dat ja, zeer belangrijk is, dat is het station zelf. Waarbij dat we kunnen denken, dat een aantal diensten zich zeker kunnen situeren in een aantal bouwlagen meer. Natuurlijk is samenspraak met de buurt in eerste instantie, maar waarbij – en dat is ook in het punt 2 aan bod gekomen – de eventuele meerwaarde, die daar zou gerealiseerd worden door de ontwikkelaar, dat die zeker niet geprivatiseerd wordt. Wij hebben dat ook in ons partijprogramma zo gezegd. Maar dat dat kan aangewend worden om meer groen en meer kwaliteit in de buurt te brengen aan de hand van lasten, die verbonden worden in de omgevingsvergunning. Dus ik denk dat het niet persé moet uitgesloten worden, dat daar eens een bouwlaag meer gerealiseerd wordt in de buurt van het station en mits verweving van functies, maar dat dat vooral dan met het oog is op een vrijwaring van open ruimte en een kwalitatieve invulling van die buurt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Uytendhouwen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Hetgeen wij aangeboden kregen als antwoord vanuit het college, vind ik wel een kentering ten gunste in dit dossier. Maar dit dossier heeft al zo'n uitgebreide historiek achter zich, dat dit ongetwijfeld – en we moeten elkaar geen blaasjes wijsmaken – dat dit ongetwijfeld meebrengt, dat de historiek op één of andere manier zou kunnen meespelen in de toekomst in de uitwerking van het hele dossier. Ik kom daar seffens nog even op terug. Wat ons zeer gunstig stemt, dat is het feit dat de schepen heeft aangekondigd, dat men zal rekening houden met het woonbeleidsplan uit 2010, dat toen al zei dat er voldoende woningen waren of woningen zouden zijn in aanbod en dat het op dat ogenblik al zo was, dat er geen nieuw of geen groot aantal woningen zouden moeten worden bijgebouwd. Wat tussen 2010 en 2018 wel is gebeurd. Dus de conclusie is vrij duidelijk en ligt voor de hand, dat men dus nu teruggrijpt naar de oorspronkelijke cijfers en in eerste instantie wel ruimte laat voor bijkomende bewoning in casu vooral denk ik dan aan sociale bewoning, maar ook andere woonvormen. Maar dat het niet meer prioritair is om deze site, die nu uitgebreid wordt naar heel de wijk eigenlijk, vol te bouwen met woongelegenheden. Eén. Ten tweede is het – en dat is al aangehaald – vind ik het goed, dat het een ruimer masterplan is, waarbij ook de buurt zal worden aangesproken en zijn inspraak zal hebben. Wij zullen dat van nabij opvolgen, ook weer omwille van historische wedervaren, dat inspraak in deze stad niet altijd hetzelfde betekent. Waarom hebben we nog zo'n beetje een kleine twijfel? Is omdat wij in het verleden – en daar blijven wij bij – de indruk hadden, dat er onderhandse afspraken zijn gemaakt in het verleden over de ontwikkeling van deze site.

Afspraken, die natuurlijk als die gemaakt zijn – wat altijd is tegengesproken vanuit het college – dat deze nog altijd in hoofde van eventuele medespelers op het terrein geldig zouden kunnen blijven. Daarbij ontbreekt ons – en dat is ook zo aangevoeld tijdens de commissie en de schepen heeft dat proberen te kaderen – de rol van het gemeenschapsonderwijs, een rol die in het verleden zeer duidelijk aanwezig was, niet alleen inhoudelijk, maar ook financieel, waar blijkbaar nu een andere visie vanuit het college, vanuit het stadsbestuur is opgedoken. Goed, wij nemen daar akte van, maar wij blijven daar zeer, zeer, zeer voorzichtig. Om al deze redenen zullen wij ons bij dit punt onthouden. Er zijn gunstige ontwikkelingen. Ik denk dat we vooruitgang moeten boeken, dat we vooruitgang kunnen boeken. De punten, die de schepen heeft aangehaald, zijn positief. Maar wetende wat wij weten uit het verleden, durven wij zomaar geen carte blanche geven aan dit college.

VOORZITTER: Zijn er nog tussenkomsten? Oké, dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de volledige meerderheid. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Goed, dan zijn we gekomen aan punt 2, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszittingen 26 en 29 april 2019, goedkeuring. En ik had begrepen, dat raadslid De Meyer en ook raadslid Wymeersch willen tussenkomen. Raadslid De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik had twee punten, voorzitter. Mijn eerste is het volgende. In de commissies van april werden wij eigenlijk door sommige schepenen uitgedaagd om amendementen in te dienen en sommige fractieleiders van meerderheidspartijen waren niet alleen assertief, maar bijna agressief, omdat we op dat moment geen amendementen neerlegden. We hebben op de gemeenteraad van vorige maand gezegd, dat we dit in een later stadium zouden doen. Aangezien sommige elementen reeds ter sprake gekomen zijn, heb ik onmiddellijke enkele amendementen gemaild. Maar ik ben dan bijzonder verrast natuurlijk als ik dan van de beleidsadviseur een antwoord krijg, dat het niet de bedoeling is dat we amendementen neerleggen en dat de tekst niet geamendeerd wordt. Dan moet ik toch wel zeggen, dat het belangrijk is om hier een meer eenduidige communicatie over te hebben, want het is mij opgevallen en de collega's, die in die bewuste commissies of commissie aanwezig waren, zullen zich ook nog herinneren, dat schepenen vroegen “en waar blijven jullie amendementen” en dat sommige fractieleiders van de meerderheid dezelfde reactie hadden “waar blijven jullie amendementen”. En als we amendementen indienen, zegt men ons “het hoeft niet”. Wat is het dan? Dat is mijn eerste punt. Mijn tweede punt, op de commissie van sport heb ik gezegd, dat ik verrast ben dat schepen Buysrogge zijn bevoegdheid sport is ontnomen. Ik heb van de communicatieambtenaar een schrijven gekregen met een stuk waar zijn naam en de schepen van evenementen vermeld was. Welnu, ik heb voor de schepen de brochure bij, die in gans Puivelde verdeeld is.

Waarbij de bewoners uitgenodigd worden voor de koersen in Puivelde, Puiveldekermis 2019, met medewerking van het stadsbestuur en verantwoordelijke schepen Gaspard Van Peteghem. Ik denk, ik denk dat enige opheldering toch wel belangrijk is. Schepen, u mag dat van mij gerust in ontvangst nemen. Dat waren mijn twee punten bij het verslag.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Schepen van cultuur, ik heb vorige maand geïnterpeleerd in verband met een internationaal koortreffen. Ik heb u daartoe enkele brochures overhandigd. U ging dat bekijken. Mijn vraag is nu, in hoeverre dat u daar al iets mee heeft gedaan, contacten genomen heeft en dergelijke. Of dat u daar nog niets mee heeft gedaan. Tot daaraan toe. Dan neem ik daar ook akte van. Maar ik zou graag weten of u daar al iets rond heeft opgezet.

VOORZITTER: Dan geef ik het ...

BURGEMEESTER: Ja, ik zal antwoorden op de vragen en opmerkingen van collega De Meyer en uiteraard de kersverse vader van een gehuwde zoon, die zal antwoorden op de vraag van collega Wymeersch. Maar goed, mijnheer De Meyer, wat betreft het bestuursakkoord is het zo of het beleidsprogramma is het zo, dat er een misverstand is wat de vorige raadzitting of de zitting van vrijdag in april in de hand is gewerkt door een ongelukkige verspreking van één van de collega's. Deze raad heeft kennisgenomen van het beleidsprogramma in zitting van eind maart. En we hebben toen ook duidelijk gesteld en ook vooraf gesteld, dat dit geen beslissing is van de raad. Nee, het is een kennisname van het beleidsprogramma van dit college, van deze meerderheid. En dat het de bedoeling is, dat raadsleden, de bevolking, belangengroepen, adviesraden naar de concretisering, de invulling voorstellen kunnen doen en uw "amendementen" tussen aanhalingstekens zullen daar ook in worden meegenomen. Dus die ons moeten toelaten om dan in functie van de opmaak van het meerjarenplan 2020-2025 het beleidsprogramma inderdaad te concretiseren en om te zetten in dat 6-jarenplan. Ik denk op deze manier, dat dit misverstand uit de weg is geholpen. Ik wil ook nog eens herhalen, dat de raad in augustus zal geïnformeerd worden over alle kanalen en alle voorstellen, ideeën, bekommernissen, die de voorbije weken naar voor zijn gekomen. We hebben gisteren de laatste gesprekstafels gehad in Belsele. U was daar trouwens ook aanwezig in de polyvalente zaal van De Klavers. Daarnaast zijn er al meer dan 2.000 straatinterviews geweest en er zullen nog via diverse kanalen nog voorstellen en teksten overgemaakt worden. Twee, wat uw opmerking betreft rond het takenpakket van schepen Buysrogge.

Ja, er zijn zo dingen die blijven hangen hier en daar. In mijn buurt heeft een dame ook nog een brief gekregen, die ondertekend was – dat was dan begin januari – door mevrouw Geerts als schepen, waar onze algemeen directeur nog opstond als stadssecretaris. En uzelf, mijnheer De Meyer, werd en wordt soms nog aangesproken als mijnheer de senator. Dat was ook al in een ver en vaag verleden. Dus dat zijn zo dingen, die nog wat blijven hangen en geleidelijk aan wegslepen of wegslijten. Maar wees er gerust van, onze collega Buysrogge is met volle overgave en volle competentie nog altijd schepen van sport van deze goede stede.

WYMEERSCH: Nu niet overdrijven, hé burgemeester.

BURGEMEESTER: Nee, maar ja, hij overdreef wat, dus ik drijf een beetje terug.

VOORZITTER: Ja, ik geef het woord aan schepen Baeyens.

DE MEYER: Maar is het dan de bedoeling, dat we amendementen indienen of niet?

BURGEMEESTER: Amendementen niet in die zin, dat er tekstwijzigingen zijn. Het zijn wel dus concretisering, voorstellingen, invullingen. Daar bent u toe uitgenodigd hé. Dus laat dit wel wezen hé.

DE MEYER: Goed, dat is ook duidelijk voor uw schepenen, die anders gecommuniceerd hebben en voor sommige fractieleiders, die anders gecommuniceerd hebben.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, Frans, inderdaad, wij hebben dat met veel interesse bekeken, wat je ons bezorgd hebt. Maar ik moet wel toegeven, dat er de laatste 3 weken niets mee gebeurd is. Ik neem dat absoluut op. Ik ga kijken wat daar vanuit Sint-Niklaas, of we daar iets kunnen betekenen. We zijn absoluut een korenstad. Dus in die zin is dat zeker een mooi gebeuren. Ik neem dat terug op. Ik, je hoort nog van mij.

VOORZITTER: En dan geef ik ook nog even het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, ook heel kort. De uitgave, mijnheer De Meyer, waar u naar verwijst, is een uitgave als ik mij niet vergis van het kermiscomité zelf. Net zoals u hebben ook wij enorm veel respect voor het correcte en het goeie en het warme werk dat de vrijwilligers ondernemen. En zij hebben daar inderdaad een vergissing begaan. En de schepen, verantwoordelijk voor kermissen, dat ik trouwens niet ben, ... Ik moet trouwens ook zeggen, Gaspard Van Peteghem was de vorige bestuursperiode ook geen schepen van sport, maar was wel verantwoordelijk voor kermissen. Ik heb ook begrepen van collega Somers, dat vanuit het kermiscomité, dat allé, dat ze ook gevraagd hebben, we hebben hier een farceke voorgehad, dat is gedrukt, wat moeten we nu doen? En we hebben dan ook gezegd, laat dat gewoon zijn gang gaan. We gaan er ook niet te moeilijk over doen.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen. Nog een tussenkomst? Ja, mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, in het kader van de bespreking van het beleidsplan en in een poging om toch amendementen, aanvullingen aan te brengen, ben ik tussengekomen over iets wat de meeste van ons wel ja, toch wel wat zorgen baart en dat is de stijgende kinderarmoede. Wij hebben vanuit sp.a, wij hebben dat zowel in de opbouw van ons programma en ook ja, toch heel hard gepleit om het project, wat we dan met de symboliek de lege brooddozen noemen, om toch experimenten op te zetten, waar we kinderen op zijn minst één gezonde maaltijd per dag geven op school. Dus ik heb gepoogd om daarover een amendement te laten wegschrijven in het beleidsplan. Daar is toen door schepen Heyrman gezegd, aangevuld door schepen Henne, dat daar eigenlijk bij de scholen, dat ze dat overlegd hadden bij de scholen en dat daar eigenlijk geen interesse voor was. Dat scholen liever toch overgaan naar een andere benadering. Ik heb toen gevraagd van, ik kan dat moeilijk vatten. Ik heb toen gevraagd naar het verslag. Er is wel wat informatie gekomen op het document, dat wij denk ik deze ochtend of gisteren gekregen hebben, over een bespreking van een verslag. En dan krijg je zoiets als ja, er was over die vergadering geen verslag gemaakt, maar we hebben dat eens terug bekeken. Maar allé, ik zou toch willen, dat ik geen bespreking van een verslag krijg, maar het verslag zelf. Kwestie van ons goed te informeren. Want ik vind dat eigenlijk heel, heel cruciaal. En ik ben ook begonnen met te zeggen, ik denk dat dat iets is, waar we elkaar niet moeten overtroeven. We liggen daar allemaal wakker van, dat er zoveel kinderarmoede is in onze stad en dat er kinderen honger hebben. Dus ik zou toch graag goed geïnformeerd worden. En ik betreur het dan wel een beetje verdergaande op wat Jos gezegd heeft. Ja, ik heb dan eigenlijk al de kans voor mijn amendement niet gehad, want de twee schepenen hebben gezegd van de scholen vinden dat geen goed idee. Dus graag toch, kijk nog even in uw archieven, maar daar moet toch ietske meer van zijn. Dus documenteer mij wat beter. Want op die manier vind ik dat niet zo fijn.

VOORZITTER: Ja, schepen Henne zal antwoorden.

HENNE: Ja, het is zo dat een aantal mensen mij bevestigd hebben, dat dat ter sprake is gekomen, niet op een onderwijsvergadering, maar op de vergadering werkgroep kansen voor kinderen. Dat was toen geen formeel agendapunt. Dat is in de marge van een andere bespreking ter sprake gekomen. Ik denk in het kader van ... (?) dat dat op de agenda stond. Daar is dan ook specifiek van die acties rond lege brooddozen geen verslag van gemaakt, omdat dat geen agendapunt was. Maar alle aanwezigen – en dat was onder andere Magda Vercauteren – die hebben mij nogmaals recent bevestigd, dat de teneur van die bespreking van alle aanwezigen, ook bv. van samenlevingsopbouw wordt dat gesteld, dat zij daar niet echt voorstander van zijn van dat soort acties.

Natuurlijk wel kaarten zij kinderarmoede – en we willen het liever ook gezinsarmoede noemen – aan en willen wij werken rond die problematiek en rond die thematiek. Maar in de vorm van acties rond lege brooddozen zagen zij minder heil. Nu is het wel zo, dat wij voor de komende bestuursperiode een nieuw armoedeplan gaan maken. Dat gezinsarmoede daar een belangrijk onderdeel van zal vormen. En dat in het kader van die bespreking, dat dit ongetwijfeld opnieuw op de agenda zal staan. Dus ik denk niet dat uw kans weg is om dit ter sprake te brengen. Ik wil mij ook engageren om dan opnieuw die vraag actief te stellen in 't kader van de opmaak van het nieuwe armoedeplan. Dus maar als uw vraag is om een verslag te krijgen van die bespreking, dan kan ik u ...

GEERTS: Dus er is geen verslag ...

HENNE: ... bevestigen, dat dat niet opgenomen is in het verslag.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, ik zou dan toch willen ... Ik vind dit wel belangrijk genoeg om dat misschien wel eens formeel te agenderen met de scholen, zodanig dat ze zich daar ook op een formele manier over kunnen uitspreken. En ik denk, allé, alle plannen en dat is goed hé dat er een armoedeplan wordt gemaakt, maar dat vult geen lege maag. Een plan vult geen lege maag. Dus ik, allé, ik zou daar toch voor pleiten om dat allemaal niet te administratief en ik weet dat er in heel veel scholen, we krijgen die signalen van leerkrachten, zijn kinderen die geregeld zonder eten naar school komen. De scholen worden daarmee geconfronteerd en moeten daar oplossingen voor zoeken. Dus ik denk dat dat belangrijk genoeg is om dat eens op een formele manier met de scholen te bespreken en niet weer het zoveelste plan ... Allé, daar moeten concrete dingen rond gebeuren. Dat is té belangrijk.

VOORZITTER: Ja, schepen Henne?

HENNE: Ja, het klopt dat de scholen daarmee geconfronteerd worden, maar dat is vaak een symptoom van een veel groter probleem. En als we dat dan ter sprake brengen, dan is de vraag om de hele context van het gezin en van het kind te bekijken en daarop te werken. En niet enkel aan het ene symptoom te werken. Dus daar is de vraag veel groter. Maar ik stel voor, dat we de discussie op een later moment hernemen als we in voorbereiding van het armoedeplan zitten.

GEERTS: Ja. Ik hoop niet alleen dat we de discussie hernemen, maar dat u actie neemt. Ik had nog een tweede vraag ook van het verslag. Wij hebben vorige gemeenteraad ons geïnformeerd bij de schepen van bossen wat eigenlijk de stand van zaken was van het dossier rond het Puitvoet. Rond de wegel en het autoverkeer. U hebt toen gezegd, ja, dat dat zeker nog, dat u daar nog mee bezig bent. En het verbaasde mij om daar dan nu ook al in de pers een artikel over te zien.

Dus ik zou dat dan wel graag eens de uitleg hier krijgen van de schepen zelf, wat nu de stand van zaken is. Ik lees in de pers, dat er terug met de betrokkenen een overleg is. Is dat gebeurd? Is dat niet gebeurd? Wat staat er nu concreet op de planning?

DE MEESTER: Ja, om eerlijk te zijn, verbaast het mij ook dat de pers mij daarover contacteerde. Dus ik veronderstel, dat het mogelijks was op basis van de bespreking hier in de raad. Dus het antwoord dat ik toen gegeven heb aan de pers is eigenlijk gelijkaardig met het antwoord dat ik hier de vorige raad gegeven heb. Dus dat overleg heeft nog niet plaatsgevonden. Maar allé, dat is onze intentie om dat op korte termijn te doen.

GEERTS: Is dat gepland dan?

DE MEESTER: Er is nog geen concrete dag.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, ik wilde in feite iets zeggen over de brooddozen, maar ik wil hier dan ook wel iets over zeggen. Allé, één, wat de brooddozen betreft en dat is geen kritiek, maar gewoon een vaststelling. Ik was zelf 15 jaar geleden schepen van welzijn. Toen was er ook een vluchtelingen crisis. Toen kwamen er heel veel mensen uit Kosovo en die omgeving naar Sint-Niklaas. Toen is het in feite op basis van alarmkreten en zeer emotionele signalen vanuit de scholen en dan in de eerste plaats de lagere scholen en ik kan er als het moet nog namen opplakken ook, die zeiden ja, hier zijn kinderen en die hebben geen eten. En we gaan dan soms nog om een boterkoek om die toch iets te geven. Allé, had het toen aan de scholen, een aantal scholen, de scholen gelegen, allé, dan had de stad iedere dag om boterkoeken geweest om die kinderen eten te geven. Het is dan in feite de reflex geweest van de administratie, die zei van ja, allé, wij erkennen het probleem, we willen er ook iets aan doen. En op die manier is dan in feite het projectenfonds, allé, is heel het flankerend onderwijsbeleid opgestart, inclusief het projectenfonds, dat dan moest zorgen voor wat men dan in de kringen noemt meer structurele maatregelen om iets te doen aan armoede en achterstelling in de school. Dus allé, het verwondert mij, maar ik wil dat niet betwisten, het verwondert mij dan in ieder geval, dat de scholen nu volledig mee zijn, dus zelfs vragende partij zijn, niet zozeer om goedkope maaltijden te voorzien, maar om dan een ander soort maatregelen te nemen. Ten tweede, wat de wegel betreft, allé, wat mij nu weer wat verwondert. Ik dacht dat er kort na de vorige gemeenteraad van april – en ik dacht op 29 april – dat er een bespreking geweest is van de Georges Bruyninckswegel in het schepencollege en dat het op basis van die bespreking eventueel ook van de beslissing, die toen genomen is, want ik dacht dat er toen ook een beslissing genomen is, dat de pers geïnformeerd is en dat er persartikelen verschenen zijn. Maar niet zozeer als een gevolg van deze raadzitting.

VOORZITTER: Ja, schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ik heb het er een beetje moeilijk mee, allé, dat ge mij niet gelooft. Maar we hebben toen een bespreking gehad in het kader van die 1 euro-maaltijden. En we hebben het er toen eventjes over gehad van moeten we een deel van dat schoolparticipatiefonds, wat ooit begonnen is denk ik met 25.000 euro en nu zit er 85.000 euro ongeveer in, van moeten we een deel van die middelen aan de scholen geven om sowieso middagmaaltijden te kopen. Sowieso zeiden ze warme maaltijden, doe ons dat niet aan, want bijna geen enkele school is nog uitgerust met een keuken. En ze waren toen ook, zeiden ze, van ja, wij laten die kinderen, wij geven die wel eten hé. Dus ze waren een beetje geaffronteerd, dat ik suggereerde dat er sowieso lege brooddozen waren. En zij hebben toen gezegd van neen, we vinden het schoolparticipatiefonds nog altijd een beter, want ik had het idee van laat ons daar een deel van die middelen uitnemen en alloceren en zeggen van ja, we geven elke school een bepaald bedrag. Zij hebben daar toen niet voor gekozen. Als zij daar nu wel voor kiezen, dan is dat zo. Allé, ik ben er ook niet, maar op die vergadering – en dat was in het kader van dat ... (?), want dat was dan 1 euro-maaltijden – maar die 1 euro-maaltijden kon je sowieso niet gebruiken om maaltijden ... Ge moest die andere projecten, die moesten ruimer zijn. Ge kon niet gewoon zeggen van we geven elke school een bedrag. Dus die discussie is zo op dat moment gelopen. Want ik dacht ook, dat men daar meer vraag naar had van geef ons een budget. Ze zeiden van ja, we hebben een oorlogskas. Wij gebruiken dat daarvoor. Dus in die zin ... Als die discussie nu anders is of men heeft daar andere ideeën over, dan is dat zeer ... (overschakelen naar bandopname 2) ... goed. Dan zullen wij die zeker meenemen.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, voorzitter, ik wil toch ook over die lege brooddozen verder gaan. Want in de discussie over het beleidsprogramma hebben we dat trouwens ook aangekaart. Nee, maar ja ...

BURGEMEESTER: Ja, maar het staat niet op de agenda hé.

MAES: Nee, maar mag ik toch nog antwoorden op de opmerking van de schepen?

VOORZITTER: Ja, ik geef toch nog om voor iedereen gelijk te zijn, ...

MAES: Ik heb rond dit onderwerp nog geen tussenkomst gedaan. Dus ...

VOORZITTER: Nee, schepen Buysrogge, ik geef toch het woord aan de heer Maes om voor iedereen op gelijke voet te staan.

MAES: Nee, ik denk en dat komt ook uit het schriftelijke antwoord, dat we gekregen hebben deze week, aan bod. Ik denk dat we vooral moeten zorgen, als er initiatieven genomen worden, dat we eigenlijk de lasten niet bij de scholen leggen.

Want ik denk dat dat het grote probleem is, waar de scholen eigenlijk schrik van hebben, is dat ze een stuk subsidies krijgen, maar dat zij het allemaal zelf moeten doen en dat ze daar ook een beetje een probleem hebben, dat als die scholen dat dan doen of niet doen, dat ze ook een beetje gestigmatiseerd worden als zijnde arme school. Dus ik denk dat er initiatieven best aangepast worden, die vanuit de stad worden genomen en waardoor niemand wordt gestigmatiseerd. En dat is denk ik de discussie, die best met de scholen wordt gedaan op basis van een concreet voorstel. Dat was kort hé?

VOORZITTER: Goed. Het is een goede suggestie. We ronden hier af. Ah, sorry, schepen?

DE MEESTER: Wel, misschien nog eventjes antwoorden op wat Kris zei. Ik weet eigenlijk niet op basis van wat dat de pers mij gecontacteerd heeft. Het was ook eigenlijk een hele tijd na. Of het nu op basis was van de bespreking in het college in de namiddag of de bespreking op de gemeenteraad 's avonds, dat weet ik niet. Daar moet ik u het antwoord schuldig op blijven. Ik heb in elk geval niet zelf actief naar de pers gestapt om daarover te communiceren.

VOORZITTER: Oké, dan stel ik voor dat we stemmen over de notulen van de gemeenteraden van 26 én 29 april. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 3, strategisch veiligheids- en preventieplan, goedkeuring financieel dossier 2016 betreffende de toekenning van een toelage voor 2016, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is toegelicht in de commissie. Ook de reden waarom dit pas nu aan de raad wordt voorgelegd.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, interventieteams), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie. Geen specifieke vragen.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 5, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2018, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, ik denk te mogen stellen, dat onze centrummanager een uitvoerig verslag heeft gegeven van de financiële situatie van het Centrummanagement. Ik denk dat we daar voldoende ook in de commissie een aantal ja, besprekingen en beschouwingen hebben over gemaakt. Maar als er verder nog vragen of bekommernissen over zijn, dan luister ik daar graag naar.

VOORZITTER: Ik zie een vraag van mijnheer Ghesquière en mevrouw Luyckx. Mijnheer Ghesquière, u hebt het woord. Ik weet, u zegt ladies first, maar ik respecteer de volgorde.

GHEQUIERE: Age before beauty dan. Oké. Voorzitter, burgemeester, schepen, we hebben met veel aandacht geluisterd naar die jaarrekening en uiteraard, een jaarrekening als die klopt, keuren we die in principe goed. Maar deze keer gaan we die toch wel onthouden, want wij vragen ons eigenlijk af als we nu het Centrummanagement bekijken met de mogelijkheden en de financiën, die er nog zijn, dan is er, dan is de buit op. Ik zou bijna gezegd hebben, schepen, u kan de pot op, want hier schiet niets niet meer over. Schepen, inderdaad, met alle respect, gij hebt eigenlijk voor uw werking in de toekomst daar zo goed als niets meer inzitten. Ik vraag mij dus af wat dat te betekenen heeft. Ik heb de tijd nog niet gehad om te kijken of er eventueel in onze nieuwe bundel daar iets terug van te vinden zou zijn. Waarschijnlijk niet. Nee? Maar in ieder geval, wij verwonderen ons dat hier inderdaad geen middelen meer zijn en dat die vorig jaar allemaal opgewerkt zijn. Ik zal niet zeggen opgesoupeerd, maar opgewerkt zijn. En kom die reden gaan we ons dan ook onthouden.

VOORZITTER: Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ook wij hebben toch ook wel de nodige vragen bij deze jaarrekening. Ten eerste, ik heb in de commissie gevraagd, er wordt gezegd van, dus er zijn leden, er is het ledenverlies, mindere inkomsten daardoor. Maar dit stadsbestuur heeft toch de intentie om de bevolking te bevragen in verschillende, over verschillende aspecten. Maar blijkbaar de oud-leden, de mensen die hun lidmaatschap niet willen hernieuwen, die bevraging is daarbij niet gebeurd. Blijkbaar is het niet belangrijk te weten waarom die mensen eventueel hun lidgeld niet hernieuwen. En dan wat ons vooral verontrust, is de suggestie die vanuit het Centrummanagement gekomen is om ofwel een grotere geldelijke bijdrage van de stad, ofwel een extra belasting in de zin van ofwel een verplicht lidgeld, ofwel een heffing op bv. lichtreclames aan gevels. En ik denk toch niet dat het de bedoeling kan zijn. Dus wij gaan ons ook onthouden.

VOORZITTER: Nog vragen? Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dan wil ik toch graag terugkomen op ... Ik ga eerst eventjes antwoorden, mevrouw, op wat u zegt, omdat dat eigenlijk wel significant is wat u zegt. En significant oneerlijk is. Er is een degelijk verslag gegeven vanuit onze centrummanager over de financiële situatie. Er is een zeer positieve en constructieve bespreking geweest op dat vlak in de commissie. Er is op alle vragen zeer open en eerlijk geantwoord en er is effectief vanuit de raadsleden – en terecht hé, want de financiële situatie van het Centrummanagement is zeker niet die van enkele jaren geleden – maar als u zou zeggen dat het Centrummanagement suggesties heeft gedaan om een belasting te heffen om een verplichting te maken, dat is totaal onjuist.

U begrijpt de woorden niet als men zegt op een slide dat er moet gesproken worden en dat zaken moeten bediscuteerd worden binnen het Centrummanagement. Daarmee heeft onze centrummanager en vanuit het Centrummanagement geen suggestie gedaan hé. Die hebben totaal niet gezegd van wij denken daaraan, wij suggereren dat. Neen, wij moeten open en eerlijk binnen het Centrummanagement een aantal punten bespreken. Dat is totaal iets anders. Dat is openstaan voor discussie. Dat is iets anders dan een suggestie doen. Totaal iets verschillend. Als u zegt, dat leden niet gecontacteerd worden als ze hun lidmaatschap niet vernieuwen, dat denk ik dat ook niet correct is hé. Ik denk dat we echt mogen zeggen, dat onze centrummanager zeer veel initiatief neemt, zeer veel contacten heeft met iedereen, die ook maar lid kan zijn. Maar, het is nu eenmaal geen verplichting. Dus het is een vrije bijdrage. Er is ook heel duidelijk gesteld, laat ons goed weten dat de omvang van de middelen, die we vanuit de lening krijgen, ook zo miniem zijn in het geheel van het budget van het Centrummanagement, dat we ons de vraag moeten stellen ja, moeten we eigenlijk effectief altijd maar allé, daar te rade gaan en een beetje arrogant gaan overkomen ten aanzien van mogelijke leden van het Centrummanagement? Dus dat is totaal anders. Eigenlijk wordt dat hier een klein beetje omgedraaid van wat eigenlijk op een positieve en constructieve manier op de commissie is gezegd. En, mijnheer Ghesquière, ja, allé, we hebben de discussie, we hebben de gesprekken gehad. We hebben een overzicht gemaakt van alle uitgaven waarom dat er meer uitgaven waren, minder inkomsten waren op bepaalde vlakken. En ik denk dat iedereen in de commissie, oppositie of meerderheid ook, dezelfde bekommernissen hadden. We hebben effectief samen gezegd vanuit het nieuwe Centrummanagement moeten we gaan bekijken wat we kunnen doen en wat noodzakelijk is om onze handelaars in het kernwinkelgebied te blijven ondersteunen op een positieve manier. Dus ik hoop dan ook, dat we daar op een positieve manier in de toekomst kunnen aan verder werken. En ik zal daar zeker in luisteren naar ideeën en suggesties, die vanuit jullie komen.

VOORZITTER: Oké. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Mevrouw de schepen, ik heb de vraag gesteld of er een reden was van dat ledenverlies. Er is op geantwoord geweest dat er geen bevraging gebeurd is, dat er eigenlijk niet geweten is waarom. Er is een uitleg gegeven over een persoonlijk voordeel. De ene vindt het voordeel goed, de andere vindt het andere voordeel beter. Dus daar is in ieder geval gesproken over het feit, dat daar geen bevraging geweest is van mensen, die hun lidgeld niet vernieuwen. Dus zeggen dat dat niet gezegd is, dat is wel gezegd. En ik mag daar nog altijd als gemeenteraadslid mijn vraag bij hebben waarom dat niet gebeurd is. Ik zou dat wel gedaan hebben.

Maar goed, voor de rest is het zo, dat als in een commissie gezegd wordt, dat er in ieder geval financieel iets zal moeten veranderen en daar worden een aantal dingen aangehaald - ik noem dat een suggestie, u noemt dat geen suggestie, dat is een kwestie van interpretatie dan – maar in ieder geval, die mogelijkheden zijn wel vernoemd. En aan de hand van het vernoemen van de mogelijkheden – ik zal het dan zo uitleggen – spreken wij onze bezorgdheid uit over het feit, dat er eventueel misschien wel in de toekomst een verhoging van die dotatie zal zijn of eventueel op een andere manier aan centen zal moeten gekomen worden.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en de sp.a. Wie stemt tegen? Niemand. Wie onthoudt zich? CD&V en Vlaams Belang en PVDA, excuseer. Punt 6, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2018, goedkeuring. Wie vraagt het woord? Mijnheer Van Gansen en mijnheer De Meyer. Ah, mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Proficiat, schepen, met de goeie werking. We blijven het belangrijk vinden van CD&V dat er veel en goed geïnvesteerd wordt in de jeugd. Het is nog altijd onze toekomst voor de stad. Maar we willen toch ook wel een stukje aanduiden, dat uw bedrijfsrevisor gezegd heeft bij de jaarrekening, dat we met de vzw van JOS altijd maar meer en meer aan de reserves zitten. Dus het is gewoon om onze vraag nog eens uitdrukkelijk te herhalen, dat wij hopen dat er meer financiering komt om de toekomst, ook van het personeel, te vrijwaren.

VOORZITTER: Oké. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u, mijnheer Van Gansen voor uw tussenkomst. Eerst en vooral, het is een gegeven inderdaad, dat wij jaarlijks nu structureel verlies lijden. 41.000, om en bij de 41.000 euro. En bij ongewijzigd beleid zal inderdaad die reserve stelstelmatig opgegeten worden om het zo te zeggen. En dus zullen wij in de toekomst ja, stappen moeten ondernemen om dat tegen te gaan. Uiteraard zal dat nog in de schoot van het college moeten besproken worden. Dus daar kan ik nog geen voorafname op nemen, maar op dit moment is denk ik JOS kerngezond. Alleen, ik zal ervoor zorgen dat die in topconditie geraakt de komende 6 jaar. Daar mag u vanop aan.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, PVDA, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Niemand. Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 7, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, ACCSI vzw, jaarrekening 2018, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Oké, dan gaan we stemmen. Zelfde stemming? Dus dat is de meerderheid, PVDA, CD&V en sp.a zijn voor. En onthouding van het Vlaams Belang. Punt 8, erediensten, kerkfabrieken, jaarrekening 2018, advies.

BURGEMEESTER: Toegelicht in de commissie. Er waren geen specifieke vragen over de rekening. Wel een aantal vragen en suggesties naar aanleiding van de rekening, maar niet over de rekening op zich.

VOORZITTER: Zijn hier nog tussenkomsten? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 9, ombudsdienst, jaarverslag 2018, kennisneming. Een tussenkomst van de heer Ghesquière en de heer Maes. Mijnheer Ghesquière?

GHESQUIERE: Dank u wel, voorzitter. Een kleine opmerking. Ik heb uiteraard met aandacht het jaarverslag gelezen van onze ombudsvrouw. Die nochtans tegenwoordig ook ombudsman moet genoemd worden hé. Maar ik was toch eventjes verontrust toen ik op blz. 14 bij de evaluatie ombudswerking, aandachtspunten het volgende las “Het is immers een éénmansdienst ... permanent moet een evenwicht zoeken tussen dagelijkse werking, dienstverlening naar de burger toe, aspecten van klachtenmanagement en interne en externe netwerking”. Eigenlijk zegt de ombudsman hier “deze combineren binnen één functie is verre van evident”. Maar daarna komt eigenlijk bij de blik op de toekomst de vraag, eigenlijk de opmerking “specifiek voor de ombudsdienst blijft het zoeken naar een efficiënt en gebruiksvriendelijk registratiesysteem, dat de werking moet vereenvoudigen op vlak van dossieropvolging en rapportering; het systeem dat vanaf 2019 zal gebruikt worden, is uiteindelijk niet geïmplementeerd; het gaat hier om een Acces-databank; aangezien het moeilijk is om hiervoor ondersteuning te voorzien vanuit ICT is voorlopig de keuze gemaakt deze nog niet te gebruiken en eventuele alternatieven te bekijken”. Ik heb dus toch wel de indruk, dat naast de klachten van de burgers, dat dit toch eigenlijk ergens wel een klacht is van de ombudsman naar eigen werking toe. Hij zegt “ik ben eigenlijk hier administratief een beetje aan het verzuipen”. Toch zeker een aandachtspunt. En uiteraard, wij uiten onze waardering voor het opstellen en het overzichtelijke opstellen van dit jaarverslag.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wil mij bij die waardering zeker en vast aansluiten. Het was zeker een zeer interessant jaarverslag. Maar ik wil in eerste instantie toch misschien een suggestie doen, omdat de aanbevelingen die bevinden zich allemaal in de bijlage. En zoals u weet, een bijlage is geen essentie van een jaarverslag. Dus ik vraag mij af of het niet interessant is, dat in het volgende jaarverslag de ombudsvrouw of -man in het verslag zelf een aantal algemene aanbevelingen zou opnemen. Want als je de rapporten van de federale of de Vlaamse ombudsman neemt, dan staan daar aanbevelingen in, zowel naar beleid als naar administratie in zijn globaliteit in. Dus ik denk dat het handig is om dat daar ook in het verslag op te nemen. En ik was dus ook, mijn aandacht was ook getrokken op pagina 5.

Daar staat een element, ik citeer even “hoewel een aantal klachten en bijbehorende aanbevelingen tot concrete verbeteringen hebben geleid, blijven sommige aanbevelingen als een rode draad terugkeren, ze blijven als het ware een permanent aandachtspunt in de werking van de stedelijke dienstverlening”. Dus, allé, ik lees dat alsof dat niet alle aanbevelingen hetzij door beleid, hetzij door de administratie worden gevolgd en als zodanig regelmatig dus jaar na jaar terugkeren. En het zou mij toch wel interessant zijn om te weten – en misschien hoeft dat niet vandaag op deze zitting, maar kan dat achteraf doorgestuurd worden – welke aanbevelingen niet zijn gevolgd en welke regelmatig wel door de ombudsvrouw moeten aangestipt worden in de werking.

VOORZITTER: Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Een paar zaken als element van antwoord. Ik moet wel zeggen, de ombudsvrouw – ik ga toch gemakkelijks halve ombudsvrouw zeggen, want ik vind het nogal merkwaardig moest ik over ombudsman spreken, terwijl we weten dat het een vrouw is – dus de ombudsvrouw heeft uitgebreid haar verslag komen toelichten. Het is inderdaad zo, dat ze onafhankelijk en ik zou bijna zeggen in een éénmansdienst werkt. Andere steden en gemeenten hebben zelfs geen – ze heeft dat ook gezegd – hebben zelfs geen ombudsvrouw of ombudsdienst. Wij hebben ervoor gekozen om dat wel te doen en om dat te blijven aanhouden. Er worden een aantal aanbevelingen gedaan. Als dat gaat over die zaken, die in de bijlage zitten, gaat dat over de casuïstieke, dus de individuele dossiers, waar een aantal opvolgingspunten en aanbevelingen gedaan worden. Als die verslaggeving beter of anders kan, ik ben altijd bereid om verder in dialoog te gaan. Maar het is vooral de onafhankelijkheid van en de autonomie van de ombudsvrouw dat we daarin moeten kunnen laten spelen, denk ik. Ze doet dus die aanbevelingen. Ze wijst er ook op, dat niet alles perfect loopt in de organisatie en dat moeten we erkennen. Dat wil ik ook erkennen. We moeten haar de nodige instrumenten geven. Maar het moet mij wel wat van het hart, als het dan gaat, mijnheer Maes, over concrete vragen, dat je nu hebt, terwijl de ombudsvrouw uitgebreid de tijd genomen heeft om toelichting te geven in de commissie. Als je dan zelf niet naar de commissie komt, ja, de werking van onze gemeenteraad, de werking van de commissies is essentieel in onze organisatie. Dus als je dan concrete, gedetailleerde vragen hebt, stel ik voor dat je de volgende keer eens naar de commissie komt.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik dacht toch dat die bespreking ook op deze agenda staat. En er zijn 9 commissies. Ik ben als enige ...

BUYSROGGE: De ombudsvrouw werkt in volle onafhankelijkheid. En we moeten die onafhankelijkheid respecteren. Zij neemt haar tijd om naar de commissie te komen en dan moet ge nu vragen aan mij stellen, terwijl dat ze eigenlijk ...

MAES: Nee, maar ik lees hier in het verslag, dat er bepaalde zaken van aanbevelingen stelsmatig terugkomen. Het is toch vrij logisch, dat wij daar dan de vraag bij stellen welke dat dat zijn. En als u dat niet graag heeft, ja, sorry.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière vraagt ook nog het woord.

Ghesquiere: Bedankt, schepen, voor uw antwoord. U erkent inderdaad haar probleem. Maar ik heb niet gehoord wat eraan gaat gebeuren.

BUYSROGGE: We gaan dat opvolgen hé.

Ghesquiere: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Goed, dat was een kennisneming. Dus dan gaan we over naar het volgende punt, punt 10, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van Krankenhaus Open Air op vrijdag, 28 juni 2019 en Arcade op zaterdag, 29 juni 2019, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is toegelicht in de commissie. Evenals, voorzitter, het volgende punt, dus de tijdelijke politieverordening rond de Openluchtfuif in Nieuwkerken, die ook verband houdt met, collega's, punt 41 dus rond de bewakingsactiviteiten rond de Openluchtfuif. En als de raad ermee akkoord gaat, dan stel ik voor dat wij de korpschef toelating geven om deze zaal te verlaten. Tenzij dat sommigen nog andere vragen hebben aan de korpschef.

VOORZITTER: Zijn er nog vragen?

BURGEMEESTER: Ah, de korpschef wil nog een aanvulling doen.

KORPSCHEF: In de commissie had u gevraagd voor de ordedienst, die daar naar aanleiding van deze twee evenementen in dat weekend. Dat is één CTOP, die wordt georganiseerd. En er is zowel toezicht als verkeersgeleiding als gerechtelijke ploegen, die daarvoor worden ingezet. Maar het is één ordedienst voor de twee evenementen. Maar hij vroeg of er ook anonieme ploegen werden ingezet. Dat is zo, ik kan dat bevestigen. En er is ook een stille drughond. Niet altijd, maar wanneer dat die beschikbaar is, wordt die geleverd door de federale politie.

VOORZITTER: Dan stel ik voor dat we deze drie punten samenstemmen, als het voor jullie oké is. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 12, ontwerp deontologische code lokale mandatarissen van stad en OCMW, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook heel kort toegelicht in de commissie. Dus de vaststelling dus met deze raad van de deontologische commissie voor deze bestuursperiode met dan uitdrukkelijk ook in art. 2 de verwijzing naar de verantwoordelijkheid van de kabinetsmedewerkers.

VOORZITTER: Zijn hier nog tussenkomsten? De heer De Meyer?

DE MEYER: De aanpassing, die gebeurd is, vinden we een pluspunt. Want bij ons was er een bijzonder grote bezorgdheid als we verhalen hoorden uit de vorige legislatuur over de invulling van de taken van sommige en ik zeg sommige kabinetsmedewerkers. Laat het duidelijk zijn, we hebben grote waardering voor de meeste kabinetsmedewerkers en ook voor de wijze, waarop dat zij op een correcte wijze hun taak invullen. Voor ons mocht de formulering iets explicieter, maar de gesprekken, die errond geweest zijn, zijn dermate duidelijk, dat we ervan uitgaan, dat elke schepen zijn of haar verantwoordelijkheid zal opnemen om bepaalde taken in de toekomst niet meer toe te wijzen aan de kabinetsmedewerkers. Want de tijd, die ze op het stadhuis doorbrengen, is uiteraard niet om partijpolitieke activiteiten uit te oefenen. Vandaar dat we dit punt ook zullen goedkeuren.

VOORZITTER: Ik dank u voor deze tussenkomst. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 13, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. En ik denk dat we dan aangekomen zijn ...

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie hé.

VOORZITTER: Dat is ook in de commissie. Zijn hier vragen over? Dan ... Het is een kennisneming, moet er gestemd worden? Ah ja, bepaling van een mandaat, ja. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de voltallige meerderheid, sp.a, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, en dit tot en met punt 27.

VOORZITTER: Ja, voor jullie fractie misschien, maar dan ... Voor de vooruitgang, ja. Punt 14, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (ov), algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers. Zelfde stemming? Oké, zelfde stemming. Punt 15, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Mi-WA, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Idem? Punt 16, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden Intergem, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers. Zelfde stemming? Punt 17, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijke Samenwerking Westlede, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Idem?

Punt 18, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Cultuurcentrum, ACCSI vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Een tussenkomst? Van de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja, mijnheer Van Der Coelden zat te sukkelen met zijn computer. Ik wilde in feite nog iets zeggen over de Waasse Landmaatschappij. Euh, over de Gecoro ten minste.

VOORZITTER: Ah, maar daar zijn we nog niet.

VAN DER COELDEN: Ah, daar zijn we nog niet?

VOORZITTER: Het was niet alleen de computer. Het was ook deze ... Dus ik veronderstel punt 18, dat is dezelfde stemming?

BURGEMEESTER: Dat is punt 35, Kris.

VOORZITTER: Punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, statutenwijziging Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Heel eventjes. Dat is in verband met de genderverhoudingen hé, die aanpassing. Om dat mogelijk te maken.

VOORZITTER: Is dat nog steeds dezelfde stemming? Punt 20, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Idem? Dan in verband met ... Ja, en dan gaan we beginnen aan de stemming. Er worden stembiljetten uitgedeeld en je vult in met het rode potlood. Alleen het rode potlood is geldig.

BURGEMEESTER: En, collega's, op de stembriefjes staan nu telkens ook per stemming het agendapunt, waarop het betrekking heeft. Dus dat dat nu duidelijk is.

S T E M M I N G

VOORZITTER: Als iedereen gestemd heeft, gaan we toch de telling onmiddellijk doen. Het is niet zo'n ingewikkeld geval. En we schorsen 10 minuten ongeveer tot zolang de telling gedaan is.

S C H O R S I N G

VAN DER COELDEN: Awel, voorzitter, toch dit. Ge kunt geen enkele collega een steen werpen. Ik denk dat bij de vorige zittingen, dat we allemaal wel eens onoplettend, ongeconcentreerd of te vrijblijvend of ... gedaan hebben met die stemmingen.

Allé, vroeger, een stemming, dat was bijna een heilig moment hé. Allé, dan werd het stil in de zaal. Dan werden er stembiljetten uitgedeeld. Iedereen vulde die zorgvuldig in. Die werden bijgehouden. Als iedereen klaar was, werd er omgegaan. Er werd niet gebabbeld intussen. Er werd niet gedelibereerd of bij mekaar gekeken en al. Ja, burgemeester, zo was ... Allé, nu, ik vind dat we nu aan een ander uiteinde gekomen zijn, wat niet goed is. Allé, dat is niet goed denk ik voor de ernst van de zaak, maar uiteindelijk zou het ook wel eens kunnen, dat we daarmee in de problemen komen. Allé, als er mensen zijn, die zich geroepen voelen om om één of andere reden klacht in te dienen voor het feit, dat een stemming niet correct verloopt, dan denk ik dat ze er soms wel eens een punt zouden kunnen hebben voor de manier, waarop dat het nu verloopt. Dus ik zou toch willen vragen – en dat is in alle collegialiteit – om er in de toekomst op toe te zien, als we stemmen, dat dat op een ordentelijke, goeie manier verloopt, zoals het in feite zou moeten.

DE MEYER: Een ander element. Ik denk dat we alle stemmingen nu gedaan hebben voor de derde lijst. We hebben reeds een aantal overzichtjes gekregen. Ik denk dat het nuttig is voor de raadsleden om een gecoördineerd overzicht te krijgen. Niet in het verslag, maar als afzonderlijk document. Dank bij voorbaat daarvoor.

VOORZITTER: Ja, burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, het is inderdaad een goeie suggestie van collega De Meyer. Maar ik wil er wel aan toevoegen, dus voor een aantal raden van bestuur van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en dergelijke hebben wij kandidaten voorgedragen, maar dat betekent niet dat zij automatisch ook zullen worden verkozen en opgenomen in die raad van bestuur. Bij sommigen zijn die organen al samengesteld. Bij andere nog niet en is het nog wat afwachten. Dus, de beslissingen van deze raad, het wil niet zeggen dat diegene die voorgedragen zijn, altijd en overal ook als bestuurder zullen worden weerhouden.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Oké, dat kan in orde worden gebracht. Dan ga ik nu de resultaten van de verkiezingen even voorlezen. Voor het Centrummanagement zijn Karel Noppe en ... Ik zal zeggen waar het over gaat. Karel Noppe of die stemming is ja met 29 stemmen. Voor de algemene vergadering ja met 37 stemmen. Voor de ondervoorzitters ja met 29 stemmen. En voor de raad van bestuur ja met 37 stemmen. Voor Ethias is Koen De Smet verkozen ja met 29 stemmen. Voor JOS is verkozen Aster Baeke met 27 stemmen. Voor de algemene vergadering ja met 38 stemmen. En voor de raad van bestuur ja met 36 stemmen. Voor de ondervoorzitters ja met 29 stemmen. Voor Medov zijn mevrouw Van De Walle en de heer Noppe verkozen met 28 stemmen. Voor de bib-commissie de heer Dieter Roosen met 29 stemmen.

Voor de museumcommissie is de lijst met 5 mensen verkozen met 29 stemmen. En voor toerisme de heer Filip Wauters met 29 stemmen. Voilà. Dan gaan we verder met punt 28, werken, raamovereenkomst met meerdere opdrachtnemers voor de aanleg, het vernieuwen en het herstellen van trottoirs en fietspaden en voor het uitvoeren van diverse wegenwerken, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En daarvoor geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Het dossier is uitvoerig denk ik toegelicht in de commissie. Ik geef toe, een beetje een nieuwe of andere manier van aanpak. Want we kiezen voor twee aannemers voor hetzelfde soort werk. Waarbij we natuurlijk erop rekenen, dat daardoor de flexibiliteit aanvang van de werken, enz... een stuk kan verbeterd worden. Er is ook – en dat is ook niet onbelangrijk, want dat dossier zal ook nog naar deze gemeenteraad komen – er zit ook een deeltje asfalt in. Dat zat vroeger apart, in een aparte opdracht. Maar aangezien dat we meer en meer fietspaden in asfalt aanleggen, hadden we voor deze opdracht ook een post asfalt moeten toevoegen.

VOORZITTER: Zijn er vragen? De heer De Meyer?

DE MEYER: Twee punten. Eerst inhoudelijk over dit punt en dan naar aanleiding van dit punt. Ik wil vooraf de schepen geruststellen. We zullen dit punt goedkeuren. Alhoewel er ook andere constructies mogelijk waren. Dat men bv. per twee aannemers zou aanbesteden en dat een groep van twee zou toegewezen worden. En elk met een verschillende specialiteit. Anderzijds weten we, dat aannemers veelal werken met onderaannemers als ze veel werk hebben of als het minder hun specialiteit is. Maar goed, we willen deze nieuwe manier van werken een kans geven. Maar we vinden wel, dat het toch na een aantal jaren eens ernstig moet geëvalueerd worden. Naar aanleiding van dit punt, omdat ik het moeilijk bij een ander punt kan inbrengen, is het volgende. We hebben de grote werken aan het stadhuis, de afbraakwerken. Mensen, die daar voorbijgaan, fietsen of rijden op het moment dat er afgebroken wordt en men sproeit wel, maar dan merkt ge dat daar een enorme stofwolk is. Ik vind eigenlijk, dat vanuit het stadsbestuur op het moment, dat de woningen daar volledig afgebroken zijn, men de woningen en de winkels in de Parkstraat een gratis poetsbeurt zou moeten geven, onmiddellijk aansluitend bij de afbraak van deze werken. En misschien ook op het moment, dat het stadhuis volledig is opgebouwd. Maar dat dat een eerste maal nu zou moeten gebeuren, als de laatste afbraak achter de rug is.

DE BRUYNE: Ja, mijnheer De Meyer, bedankt voor uw tussenkomst. Nu, die afspraak is gemaakt met de buurtbewoners tijdens de infovergadering over dit project, dat wij onze verantwoordelijkheid ten volle zullen nemen.

En wij beseffen wel degelijk, dat dat voor hinder zorgt bij onze omwonenden. En dat wij, ja, de nodige maatregelen zullen nemen, nl. en wij hebben er ook ons geëngageerd daartoe, dat wij na de werken de poetsbeurt voor onze rekening zullen nemen.

DE MEYER: Hebben we daar kennis van gekregen, schepen?

DE BRUYNE: Dat is tijdens de infovergadering voor de buurtbewoners zo geïnformeerd of beter, naar de buurtbewoners zo gecommuniceerd. Maar ik wil dat, ja, nog formeel door onze diensten laten bevestigen, als dat voor u ...

DE MEYER: En wanneer zal dat gebeuren?

DE BRUYNE: Na de sloopwerken. Dus de sloopwerken, die momenteel ... Allé, normaal gezien was het twee maanden, dat de sloopwerken gingen duren. Door enige vertraging zal dat iets later zijn. En na de sloopwerken zullen die schoonmaak of zal die schoonmaakoperatie beginnen.

DE MEYER: Oké.

VOORZITTER: Schepen Somers?

SOMERS: Ik wil daar graag nog bij aanvullen, dat deze week veegwagens eigenlijk al aan de voetpaden en aan de winkels, eigenlijk geveegd werd. En dat ook de vitrines de winkelpanden werden gedaan, maar nog niet eigenlijk de appartementsgebouwen, want dat is zoals Bart De Bruyne zegt, dat is in afspraak met de bewoners na de volledige sloop van de gebouwen gepland. En met de handelaars gaat dat regelmatig zijn en is dat deze week ook al gebeurd.

VOORZITTER: Goed, dan kunnen we stemmen. Wie stemt ja? En dat is eenparig. Punt 29, werken, raamovereenkomst technieken, uitvoeren van investeringswerken aan HVAC-installaties, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Oké.

VOORZITTER: Oké? Kunnen we stemmen? Iedereen stemt voor? Zelfde stemming. Punt 30, zakelijke rechten, rioproject Gentstraat-Nauwstraat, innemingen 1 en 2 van innemingsplan 1 en vestigen tijdelijke werkzone, voorwaarden akte, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, ik denk dat is toegelicht in de commissie. Is niet zo'n ingewikkeld dossier denk ik.

VOORZITTER: Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 31, zakelijke rechten, aankoop gronden speelbos Sinaai en vaststelling voorwaarden akte, goedkeuring.

DE MEESTER: Ook dit is toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: En we stemmen. Ook eenparig? Punt 33, stedelijk sportcentrum ...

BURGEMEESTER: Nee, nee, punt 32, straatnamencommissie.

VOORZITTER: Oh, ineens twee, dat gaat een beetje te snel. Punt 32, zakelijke rechten, stedelijke straatnamencommissie, oprichting en samenstelling. Zijn er vragen? Dan stemmen we.

DE MEYER: Kleine bemerking. Voor ons mochten de gemeenteraadsleden in de commissie wel verder stemrecht hebben.

VOORZITTER: En ook mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dezelfde opmerking en ook de reden waarom wij ons op dit punt onthouden.

VOORZITTER: Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en sp.a, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Punt 32 dan, euh, 33 dan. Ja. Stedelijk sportcentrum Puyenbeke, beëindigen erfpacht en huur met KV Red Star Waasland – Sportkring Beveren, akte, goedkeuring. Het wordt eerst ingeleid door schepen Buysrogge en daarna zie ik al onder andere mijnheer Wymeersch, mijnheer Van Der Coelden en mijnheer Maes. Schepen, u hebt het woord.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel.

VOORZITTER: En mijnheer Ghesquière.

BUYSROGGE: Mijn inleiding zal vrij kort zijn. We hebben het onderwerp de afgelopen maanden hier in de gemeenteraad al een aantal keren besproken. We hebben dus in februari die eenzijdige opzegging gekregen van Waasland Beveren, die zich terugtrekt uit de site van Puyenbeke. Hetgeen dat vanavond voorligt, is de beëindiging van die twee contracten. In de commissie zelf hebben we ook uitgebreider ingegaan op de nieuwe huurcontracten, die we nu met de 4 verschillende verenigingen aangegaan zijn. Omdat dat toch wel belangrijk is om het totaal van het verhaal, om dat te kunnen overzien. Er waren toen ook nog een aantal vragen gesteld rond opladen van een aantal financiële berekeningen, die opgeladen zijn. Dus en ik kijk uit naar de verschillende inzichten ter zake.

VOORZITTER: Ja, dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn, voor het niet-verstrekken in papieren versie van de financiële berekening, zoals gevraagd. Maar desalniettemin, ik heb het teruggevonden. Maar het is niet gemakkelijk werken als ge met verschillende documenten naast mekaar moet werken en enkel de documenten zijn opgeladen. Desalniettemin. Collega's, mijnheer de schepen, wij worden hier geconfronteerd met de opzegging van een noodlottig voetbalcontract, dat ons al jaren, eigenlijk vanaf het begin van het afsluiten van het contract heeft achtervolgd en waarvan wij op dit ogenblik onrechtstreeks ook de gevolgen dragen.

Nu, ik heb nog even – maar ik kan het dus niet letterlijk citeren – toch even het oorspronkelijke contract, dat gewijzigd is in die zin, dat het eerst sprak over Red Star Waasland en nadien over Waasland-Beveren, even het contract bekeken en twee artikels van dat contract springen in het oog. Namelijk - en u hebt er in uw exposé en in uw argumentatie ook naar verwezen – in art. 3 over de duur van het contract. En daar staat onder meer in, dat het contract beëindigd wordt indien de erfpacht en het huurrecht van rechtswege worden beëindigd en dat er dan geen schadeloosstelling is voorzien of moet worden betaald. Nu is het zelfs geen beëindiging van rechtswege, maar een eenzijdige, een eenzijdige opzegging van het contract. Wat in feite nog straffer is als een uitspraak van rechtswege. Dus als van rechtswege geen schadeloosstelling moet worden betaald, vraag ik mij af waarom bij een eenzijdige beëindiging wel een schadeloosstelling zou moeten worden betaald. Dat in combinatie met art. 10, mijnheer de schepen, waarin staat dat het beëindigen of het verbreken van de erfpacht Waasland-Beveren gehouden is aan de stad, zonder enige vergoeding, de gebouwen kosteloos over te dragen aan de stad. Goed. Dan worden wij geconfronteerd met financieel hocuspocus en merkwaardige constructies. Ik had gedacht, dat schepen, voormalig schepen Nachtegael daarin sterk was, maar ik had nooit vermoed of durven vermoeden, dat de huidige schepen van financiën zulke spitsvondigheid kon tentoonspreiden. Maar dus, het citeren van de twee artikelen uit het oorspronkelijke contract bewijzen dat u geen financiële constructie uit uw hoed moet toveren, want dat Waasland-Beveren een eenzijdige verbreking heeft gedaan, dat die geen recht hebben op enerlei schadeloosstelling. Integendeel, dat ze de contractueel bepaalde investeringen, die ze gedaan hebben, kosteloos moeten overdragen aan de stad. Wat stellen we vast? Aan de ene kant deze artikelen en de inhoud ervan. Aan de andere kant het feit, dat Waasland-Beveren voor enkele 100.000-en euro achterstal heeft in betaling van de erfpacht. Ja, ja, ja. 300.000 euro als ik mij niet vergis. Ja, als ge mij een papier had bezorgd ... Uiteindelijk, uiteindelijk ... Huishuur en dergelijke hé, ja. Ze hebben 397.210 euro geïnvesteerd, enz..., enz... Een investeringswaarde van 341.600 euro. En u komt tot een zeer, zeer ingewikkelde berekening uiteindelijk tot het feit, dat de stad boekhoudkundig 40.000 euro tegoed zou hebben of zou overhouden aan de fictieve, aan de fictieve financiële operatie. Beveren, Waasland-Beveren heeft het contract opgezegd. Moeten niet vergoed worden. Waasland-Beveren heeft het contract opgezegd, maar moet zijn contractuele bepalingen aanhouden. Dat wil zeggen, alles wat nog achterstal is, in erfpacht en in huur, betalen. Waasland-Beveren heeft zijn contract eenzijdig opgezegd, dus de investeringen die ze gedaan hebben volgens het contract zijn zonder tegemoetkomingen sowieso eigendom van de stad.

Waarom er dan een financiële constructie moet worden opgezet ten behoeve van Waasland-Beveren, ten behoeve van Waasland-Beveren, zal mij een raadsel zijn. U zegt dan ja, maar dat is dan nog een morele last die Waasland-Beveren op de schouders van de stad legt. De stad moet die niet opnemen, maar het siert de stad dat ze daar probeert inspanningen voor te doen, nl. de nalatenschap van 150, 200 of misschien zelfs meer jeugdspelers, waar de stad zich verantwoordelijk voor voelt, godzijdank. Maar dat is in theorie, zeg ik, in theorie is dat niet onze plicht en niet onze financiële verplichting om de tekortkomingen van Waasland-Beveren te gaan opvullen. Maar godzijdank voelt de stad zich daarvoor verantwoordelijk. Met andere woorden, hetgeen dat hier gebeurt, hetgeen dat hier gebeurt, kan volgens ons niet door de beugel. Waasland-Beveren heeft contractbreuk gepleegd en moet daarvan de financiële gevolgen dragen. En de investeringen, die ze gedaan hebben, dank u wel, tot ziens. Niet meer, niet minder. Maar wat mij nog meer opvalt, is dat men vanuit deze stad – en daar zal ik later op de avond in een ander dossier nog eens op terugkomen – is het feit dat men van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt - en u gaat mij niet verdenken van het feit, want ik heb altijd gezegd politiek moet zover mogelijk met zijn pikkels van de sport afblijven - maar dat men niet van deze gelegenheid heeft gebruik gemaakt om het totale voetbalplaatje in Sint-Niklaas eens op te lijsten. Want u gaat met mij akkoord zijn, als schepen van sport, u kent de situatie waarschijnlijk veel beter dan ik, dat alle voetbalclubs in Sint-Niklaas én ver daarbuiten in financiële, dikwijls preciaire situaties zitten. En het was misschien, dit dossier was misschien de aanleiding, had misschien de aanleiding geweest kunnen zijn om eens alle voetballeiders, met korte of met lange ij, eens aan tafel te brengen en eens te kijken van wat willen jullie met jullie sport en hoe gaan we dat infrastructureel en sportief begeleiden vanuit de stad, wat kunnen wij daarbij doen. Men heeft dat niet gedaan. Men heeft dat niet gedaan. Niet in hoofde van SK Belsele en die vaudeville gaan we hier nu niet meer uit de doeken doen. Het is nu FC Sint-Niklaas. De vaudeville rond Nieuwkerken is nu SK Sint-Niklaas. De problemen, die er ongetwijfeld zijn, zowel financieel bij White Boys en bij de Gerda, enz..., enz... men heeft daar geen gebruik van gemaakt naar aanleiding van dit dossier om eens een rondetafelconferentie rond het voetbal in Sint-Niklaas en daarbuiten op poten te zetten. Zeker gezien de situatie van de grote broer, die ons hier met een financiële kater heeft opgezadeld. Mijnheer de schepen, collega's, wij vinden dit, wij nemen akte van opzegging van het contract. Wij kunnen niet anders. Maar ik vind dat wij als stad op onze strepen hadden moeten staan en moeten staan. En Waasland-Beveren hadden moeten laten betalen wat zij nog moeten betalen in achterstallen en dat zij bedankt zijn voor de investeringen. En dat zij bedankt zijn voor de investeringen, niet meer, maar zeker niet minder. Wij zullen dit punt dan ook niet goedkeuren.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ten eerste, allé, zou ik toch nog eens willen zeggen, dat het jammer is, dat dit zolang geduurd heeft. Ik denk echt had er goed doorgewerkt geweest, dat dit een maand eerder in de gemeenteraad had kunnen komen. Maar bon, daarover lang debatteren heeft weinig zin natuurlijk. Ik wil een beetje aansluiten bij hetgeen mijnheer Wymeersch daarnet zegt. Bij de eerste gedachtewisseling, die we hier gehad hebben in de gemeenteraad, hebben we vanuit onze fractie ook gewezen enerzijds op het feit, dat de bestaande overeenkomst met Waasland-Beveren ons in feite – en dat willen we erkennen – in geen goeie onderhandelingspositie bracht als het ging over het opzeggen en de consequenties, die daaraan verbonden waren. Maar vonden we toch, dat het stadsbestuur er allé, het aan zichzelf en aan de stadskas verplicht was om bij de gesprekken met Waasland-Beveren ja, er toch op aan te dringen of het accent te leggen op het feit, dat door de eenzijdige opzegging we ja, voor een periode van de komende 13 jaar per jaar toch een 13.000 euro inkomsten derven. Inkomsten, ja, die nu uiteraard bij Waasland-Beveren gebleven zijn. En dat wat ons betrof een gedeeltelijke compensatie van Waasland-Beveren van dat toekomstig gederfde inkomstenverlies had kunnen gebruikt worden, moeten gebruikt worden om de jeugdwerking van SK Belsele, FC Sint-Niklaas mee te helpen bekostigen. Dat is er uiteindelijk niet gekomen. Dat zou dan op zich niet zo erg zijn, maar als ge dan vergelijkt ja, hoe meegaand – laat mij het dan zo noemen – of soepel de stad geweest is ten opzichte van Waasland-Beveren als het ging over het opzeggen van de bestaande overeenkomst, dan vind ik dat men aan de keerzijde zich bijzonder streng heeft opgesteld ten opzichte van FC Sint-Niklaas, SK Belsele als het ging over het afsluiten van een nieuwe overeenkomst voor de infrastructuur en voor het gebruik van de terreinen op Puyenbeke. En uiteindelijk ging dat over kleine dingen. Allé, dat gaat in financiële termen en als ge ziet over welke bedragen, dat we gewend zijn te spreken binnen de stad, dan gaat dat binnen de stad over kleine bedragen. Bij de club ligt dat anders. Als ge ziet om welke infrastructurele discussies het ging, bv. het gebruik van geheel of een deel van die oude kleedkamerblok op het einde van de parking, ja, dan gaat dat infrastructureel uiteindelijk over vrij onbelangrijke zaken. Allé, ik vind het jammer en ik begrijp het ook niet goed, want als ik het goed begrijp, dan zal de club nu bijna op permanente basis minstens een deel van dat kleedkamerblok moeten gaan gebruiken voor zijn werking, ja, en zullen ze dus ook op permanente basis bijna afspraken moeten maken, brieven schrijven, aanvragen doen om dat te kunnen gebruiken. Dus wat er daar de stad belet heeft om niet in te gaan op de vraag van die club, ik begrijp het niet.

En ik heb het ook in de commissie gezegd, ik begrijp ook niet waarom men hier – en dat geldt niet alleen voor de voetbal, dat geldt voor alle clubs – waarom men hier vasthoudt aan de overeenkomsten van 3 jaar, die verlengbaar zijn en niet juist het omgekeerde doet en bv. een overeenkomst aangaat van 9 jaar, die dan uiteindelijk wel, allé, waar ook een bepaalde opzegmodaliteit vanwege de stad in kan voorzien zijn, mocht het om één of andere dringende reden nodig zijn om over die infrastructuur te beschikken, dat men onder bepaalde voorwaarden kon opzeggen. Maar ik zou zo'n minstens 9 jaar-contract een veel elegantere formule gevonden hebben ten opzichte van de clubs dan wat ze nu hebben met uiteindelijk slechts een beperkte termijngarantie. Allé, dit gezegd zijnde, we zullen ons om die redenen ook onthouden bij de stemming over dit punt. Maar dit gezegd zijnde, denk ik dat we met z'n allen – en dat zal zowel het college zijn als de gemeenteraad – hopen dat we met de nieuwe invulling van Puyenbeke, dat iedereen – en dat is niet alleen de voetbal, dat gaat ook over de baseballers, dat gaat ook over de fietsers, dat gaat over de biljarters en de toneelkring – dat iedereen daar dan toch voor een bepaalde termijn zijn stek zal kunnen vinden. En dat Puyenbeke op deze manier ja, toch verder een belangrijke sportsite kan blijven in de stad.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, ja, ik heb het in de vorige bespreking hier op de gemeenteraad ook al gezegd, dat ik het onbegrijpelijk vind dat er in het contract van 2002 geen enkele clause is vervat, dat wanneer dat men een eenzijdige verbreking van de overeenkomst doet, dat men dan een schadevergoeding moet betalen. Dus dat is absoluut iets wat jullie niet kan verweten worden, maar wel aan de vorige besturen vind ik. En dus dat is een belangrijk gegeven, denk ik, dat ook moet meegenomen worden in deze overeenkomsten. En ik denk als ik het een beetje goed bekeken heb, dat dat wel daar mee inzit. Want uiteindelijk waarom sluit je een contract? Een contract sluit je op een moment enerzijds voor als het goed gaat, maar ook voor als het slecht gaat. En dus daarvoor sluiten we contracten af. Dus maar dat is iets waar we met de stad op dit moment in een moeilijk parket zitten. Dat begrijp ik. Maar ik vind toch wel, dat men niet zomaar Waasland-Beveren zomaar vrijuit kan laten gaan en geen enkele vorm van ja, schadeloosstelling of tegemoetkoming eigenlijk kan vragen. Want ze laten hier de stad toch wel in de steek en ook wel financieel zijn daar repercussies op. Anderzijds vind ik het wel belangrijk, dat er een oplossing is voor de jeugdspelers. Want dat is een bezorgdheid denk ik, die we allemaal hebben, dat die jeugdspelers verder hun hobby kunnen uitvoeren. Dus dat is wel belangrijk denk ik.

Maar wij vinden ... (overschakelen naar bandopname 4) ... het toch ook belangrijk, dat er verder wordt nagedacht, want er wordt nu wel een oplossing genomen voor de site, maar ik denk dat er nog wel op iets langere termijn toch ook verder kan nagedacht worden om het optimaliseren en het verder gebruik van heel die site. En wij hopen in elk geval, dat met dit, met deze overeenkomsten het daar niet stopt. En daarom gaan we ons onthouden rond dit punt.

VOORZITTER: En dan geef ik ook nog het woord aan de heer Ghesquière.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Schepen, het beëindigen van de erfpacht en huur van Puyenbeke door Waasland-Beveren ... (?) jammer genoeg dat extra sportieve toestanden veel eerder de bovenhand halen op contractuele afspraken. De uitleg van de schepen, die we op zijn commissie kregen, was eerder een les in hogere wiskunde. Het bewijzen van de kwadratuur van de cirkel verbleekte erbij. Het is nu aan ons om van dergelijke technische uitleg mogelijk om onze slechte regeling te verkopen, de mooie verpakking eraf te halen en de essentie eruit te puren. Vermits tot op heden Puyenbeke een sportsite is, gaan we het sportief houden en de essentie met voetbaltermen proberen duidelijk te maken.

... (?): ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

Ghesquière: Dat komt. Als scheidsrechter - ik ga als scheidsrechter fungeren – start ik nu met een waarschuwing. Ik hou mijn kaarten nog even op zak, schepen. “Na ...” – en ik lees het dossier, ik citeer – “... een constructief gesprek ontving op 7 februari van dit jaar het schepencollege een aangetekend schrijven, waarin SK Beveren de erfpacht en de huur opzegde tegen 30 juni. In dat schrijven vroeg SK Beveren ...” Ja, oké, ik heb gemakshalve SK Beveren gezegd. Het was het proberen waard. “In dat schrijven vroeg SK Beveren in ruil voor de uitgevoerde werken aan de accommodatie het reduceren van de huurschuld. Nochtans stond in de erfpachtakte van 12 juni 2002 letterlijk ‘*Bovendien verbindt Red Star Waasland ertoe om 125.000 euro exclusief btw te investeren om de cafetaria en receptieruimte in de hoofdtribune te verbouwen en te moderniseren. Deze investering, evenals alle andere werken, waaronder ook het gemeenschappelijk balproject zoals beschreven in art. 8 worden na afloop van het erfpachtrecht kosteloos aan de stad overgedragen*’”. Wat is daar niet duidelijk aan? “Art. 8 slaat op het gemeenschappelijk jeugdcomplex ten bedrage van 750.000 euro exclusief btw, waarvan de stad 1/3^e voor zijn rekening nam”. Kon het duidelijker? Ik denk het niet. Om Beveren tegemoet te komen voor het vervroegd opnieuw het volle eigendomsrecht aan de stad te geven, maakte men heel die hocuspocus inderdaad van berekeningen, die volgens mij dus totaal overbodig was. “SK Beveren zou geen verbrekingsvergoeding vragen als ze hun achterstallige huur maar betaalden, 51.797 euro”.

Dat wil zeggen, dat ze ongeveer gedurende 60 maanden geen huur betaald hebben. Nog straf-fer “Al de opbrengsten van die Belgacom-gsm-mast, die hebben ze - 3.500 euro per jaar – die hebben ze in die periode wel opgestreken. En intussen geen huur betaalt. Moet maar kunnen hé. Schepen, wij zijn heel mild. Ik ga hiervoor voorlopig geel trekken. Dat is het minste dat we kunnen doen. Wat zeg je? Ah ja, dat is mild denk ik. We hadden nochtans – en we waren ermee aan het twijfelen – rood klaar zitten. Dat vinden anderen dan weer een schone kleur. Maar, inderdaad, dokter, wij hebben de VAR geraadpleegd. Anders is het niet duidelijk hé. We hebben ons bedacht. In de bijzondere voorwaarden van de verbrekingsakte lezen we onder punt 2 “Waasland-Beveren verleent haar actieve medewerking om de jeugdspelers, die momenteel voetballen in het stedelijk sportstadium, te begeleiden naar een andere club of locatie”. Het zou er verdorie nog moeten bijkomen, dat ze nog wat gingen tegenwerken ook, wat de jeugdspelers betrof. Daar zit volgens mij, volgens ons en volgens de VAR de clou. Vermijden dat 150 jeugdspelers het slachtoffer zouden worden van heel deze situatie. En op de korte tijd, dat ge daar een oplossing voor moet vinden, eigenlijk, schepen, ik denk dat ge opzettelijk getackeld zijt in die periode. Dus vandaar ... Ge moet trouwens nog groggy geweest zijn van die tackel tijdens de onderhandelingen volgens ons. Dus vandaar hebt ge geprobeerd van toch nog een overeenkomst uit je hoed te toveren. Had het een goeie overeenkomst geweest, had ik chapeau gezegd, maar ... De nieuwe overeenkomst is voor 3 jaar. Mogelijks verlengbaar tot 9. Wij vrezen evenwel, dat we binnen de 3 jaar mogelijks al andere oplossingen moeten gaan vinden. Of - en misschien nog straffer – misschien is niets wat het lijkt. Misschien komt deze verbreking wel gelegen en ligt op Puyenbeke als de mist optrekt binnenkort geen beek, maar een zwembad. Schepen, we stellen voor dat je in deze ik zou bijna zeggen, maar dan ga je zeggen ge zijt een tsjeef, als penitentie tegen de volgende gemeenteraad “you’ll never walk alone” leert zingen. Ge kunt misschien assistentie vragen aan Bart Foubert de volgende gemeenteraad. You’ll never walk alone. En uitdrukkelijk omwille van – en dat moeten we echt wel heel duidelijk stellen – omwille van onze bezorgdheid voor de jeugdsport en ik heb begrepen van alle collega’s, dat dat inderdaad de algemene teneur is, gaan we niet tegenstemmen – we hadden veel goesting – maar we gaan ons onthouden.

VOORZITTER: Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Collega’s, ik wil jullie vooreerst bedanken voor de fairplay dat jullie hier aan de dag leggen in de teneur van jullie tussenkomsten. Op een constructieve, maar kritische – maar dat mag – constructieve manier dat de tussenkomsten gevoerd zijn. We hebben daarover ook in de commissie een goeie bespreking gehad, denk ik. Er worden door verschillende collega’s een aantal uitspraken gedaan over het vroegere contract van 2002.

Goed ja, dat zijn gekleurde lezingen van die contracten. Ik ga er geen uitspraak over doen. Ik werk met de contracten, die goedgekeurd zijn door de gemeenteraad toen. Het begrip “geen enkele vordering”. Dus we doen als stad doen we geen vordering ten aanzien van Waasland-Beveren over het vroegtijdig stopzetten van hun verplichtingen. Zij doen ook geen enkele vordering naar ons over het genot, het eigendomsgenot dat in onze handen komt. Voilà. Maar dat is een belangrijk principe, dat we ook financieel gestaafd hebben in dat document, waar ik voor de rest ook niet meer verder al te veel hocuspocus over zal doen. Alleszins, waar komt het op neer? En, Frans, in die zin was uw toelichting niet volledig correct. Want ge spreekt over 100.000-en euro’s dat er nog achterstal is. Dat klopt niet. Dus pertinent ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Dat is pertinent onjuist. Dus met betrekking tot de erfpacht heeft de club de afgelopen jaren tot op vandaag telkens die vergoedingen, die daar tegenover staan, op een correcte manier betaald. Met betrekking tot de verplichtingen van het huurcontract hebben ze dat dus de afgelopen jaren niet gedaan. Dus en daar is die achterstal tot, ja tot in de nota staat 51.000 euro. Als je de verplichtingen rekent die ze moeten doen tot 30 juni, moeten ze op dit moment – ze hebben ondertussen 10.000 euro betaald – moeten ze op dit moment nog 45.000 euro aan de stad. Dus Waasland-Beveren moet nog 45.000 euro aan de stad. We hebben in het contract expliciet onderlijnd, dat ze die verplichtingen moeten nakomen. Dus die ... Ja, maar goed, het is belangrijk om dat toch nog eens te onderlijnen, dat ze dus die, dat er geen enkel misverstand over kan bestaan. Ze moeten die verplichtingen nakomen. We zullen er ook en ik ga er ook op toezien, dat er vanuit financiën op dat vlak ook, dat dat correct wordt opgevolgd. Dat we er de club op wijzen, dat ze die verplichtingen op korte termijn nakomen. We hebben het dossier, Frans, als het dan gaat over ja, was het niet beter om dat in heel het voetbalverhaal in globo te bekijken. Je hebt in die zin eigenlijk ook, nee, het was niet vorige maand, maar de maand ervoor denk ik, in de gemeenteraad tussengekomen. We hebben ook dat, ik heb zelf ook dat dossier op het voetbaloverlegcomité, dus waar alle voetbalclubs aangesloten bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond samenzitten, heb ik zelf ook dat dossier ingeleid en ter sprake gebracht om te zeggen van ja, clubs, deze situatie doet zich voor, hoe pakken we dat aan. Wat is de voorkeurspiste? Welke strategie gaan we er bewandelen? En vanuit de verschillende voetbalclubs op het grondgebied van Sint-Niklaas is er unisono onderlijnd, dat de oplossing, waar we nu aan aan het werken waren – toen was het nog niet afgerond, we waren er toen aan aan het werken – namelijk om met FC Sint-Niklaas, het vroegere SKB Sint-Niklaas om die op site met een jeugdwerking te laten starten, dat dat het voorkeurscenario was van de verschillende verenigingen, van de verschillende voetbalclubs.

Kris, als je dan zegt van ja, het heeft toch lang geduurd – tussen februari en nu had het misschien een maand vroeger kunnen zijn – ja, in de beste der werelden heb je daarin gelijk, maar je moet natuurlijk vooraleer dat er iets voorgelegd wordt, ... Wablieft? Voilà, maar dus het komt erop aan om akkoorden te hebben en om het verhaal in zijn geheel te kunnen brengen. Met de eenzijdige stopzetting en dus nu de beëindiging, zoals dat in de gemeenteraad zit en dan ook die nieuwe contracten, die we nu kunnen aangaan om daar de werking van die verschillende verenigingen te kunnen garanderen, dat we dat vooral in globo kunnen brengen, goed voor, tijdig voor het nakende sportseizoen, is denk ik wel belangrijk hé. Dus we zijn erin geslaagd om voor de beëindiging van 1 juli dit contract hier voor te leggen. We zijn er ook in geslaagd om naar de verschillende gebruikers toe voor het volgende seizoen die rechtszekerheid te bieden, in die huurcontracten te kunnen garanderen. Als we onze vordering – ik zou niet goed weten op welke rechtsbasis – maar stel dat we een claim hadden gelegd naar Waasland-Beveren om x euro – ik ga geen bedrag uitspreken – maar om een bepaald bedrag te vorderen aan het adres van Waasland-Beveren, los van die huurachterstal die er nog is, dan vrees ik dat een oplossing ook niet dichterbij kwam. Dus dat dat er ook wel eens toe zou kunnen geleid hebben, dat er op deze gemeenteraad nog geen oplossing zou geweest zijn. Met als gevolg, dat wij ook geen rechtsgrond hadden of zouden hebben of zouden hebben gehad voor die verschillende huurcontracten, zoals dat we ze ondertussen ook goedgekeurd hebben. Dus vanuit dat belang van die verschillende verenigingen, vanuit dat belang van die verschillende jeugdspelers, die op site actief zijn en gelukkig ook in de toekomst actief zullen blijven, vonden wij het heel belangrijk om wel degelijk op korte termijn – te lang volgens Kris, maar goed, we zitten nu in mei – op een relatief kort tijdsbestek, om dit akkoord te kunnen voorleggen, waar we dus een basis hebben om op verder te kunnen werken om die garanties te kunnen bieden naar de verschillende verenigingen. Als je het dan hebt over die kleedkamerblok, Kris, is dat nu het discussiepunt geweest. Wel, dat is één van de elementen geweest. Vanuit FC Sint-Niklaas waren ze vragende partij op een gegeven moment – dat gaat zo in onderhandelingen, dat evolueert, gesprekken – op een gegeven moment waren ze vragende partij om eigenlijk heel het achterste volume, de verschillende voetbalterreinen, de hele vaste blok achteraan en de oude kleedkamerblok, waar ge van spreekt, om die volledig te kunnen huren. Waarvan dat onze visie is om te zeggen van ja, heel die achterste infrastructuur daar, het is wel van belang dat we als stad daar ook nog iets te zeggen hebben en dat we als we werk willen maken van die polyvalente sportstek voor de toekomst, dat we misschien andere verenigingen kunnen aantrekken. Dat we die ruimte kunnen bieden. We hebben bv. nog een terrein daar liggen nu, een voetbalterrein liggen, waar misschien een andere sport kan komen.

We hebben nu nog geen concreet voorstel of een concreet element, maar dan kunnen we die én dat voetbalterrein geven én dan hebben die daar ook douchegelegenheid. Anders ben je weer afhankelijk van een derde partner, in dit geval FC Sint-Niklaas, om te zeggen van ja, maar dat is onze infrastructuur en wij verhuren dat. Dus wij wilden als stad er misschien wel wat lessen trekken uit de contracten van het verleden op de site Puyenbeke eindelijk terug wat te zeggen hebben. Jef, het belang van de jeugdspelers, ja, alle, we zijn het daar volledig over eens. We hebben op één van de vorige gemeenteraden heb je trouwens ook nog gesproken over die G-werking. Je hebt er nu niet naar verwezen, maar ... Ja en dus we hebben ondertussen ook al gesprekken gehad met die mensen van die G-werking, die nog onder de vlag van Waasland-Beveren zat. Maar dus die, die zullen we nu, dus die trainden het afgelopen jaar op zaterdagochtend op het A-terrein. En die kunnen, allé, daar zijn we nu ook verder afspraken aan het maken, dus het A-terrein zit op dit moment in de nieuwe huurcontracten, zit daar geen vaste gebruiker op. Maar dus die G-werking, die gaan we nu het terrein en de kleedkamerblok, gaan we nu gewoon aan de tarieven, opgenomen in onze retributiereglement, gaan die die infrastructuur op losse basis kunnen huren. Julien, uw verschillende kaarten, dat ge daar tevoorschijn toverde, ik was tevreden dat op een gegeven moment de VAR is tussengekomen, want het was bijna zover, ik vloog bijna van het veld. Ge hebt op een gegeven moment verwezen naar de brief, waar Waasland-Beveren effectief vraagt om een tegemoetkoming te krijgen in die huurachterstal. Ja, ge zult gemerkt hebben, we zijn daar niet op ingegaan hé op die vraag. Maar ik vind dat wel belangrijk om te onderstrepen. Uw uitlatingen over wat er in de toekomst mogelijk is op die site, dat laat ik aan uw adres. We zijn daar in een vol denkproces bezig wat er allemaal mogelijk is. Het is ook opgenomen in ons beleidsprogramma om daar werk van te maken, om die groene long bijna in het hart van de stad, om er van alles mee mogelijk te maken. Het is van oudsher altijd een voetbalsite geweest. We zijn ervan overtuigd, dat er in de toekomst naast het voetbal en naast de verschillende huurcontracten, zoals dat ze hier nu voorgelegd worden, er alleszins nog heel veel mogelijk is.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Schepen, ge hebt niet eigenlijk geantwoord op mijn vraag wat betreft die achterstallige huur. Het zou er nogal moeten bijkomen, dat men die inderdaad wilde kwijtschelden, wilde kwijtgescholden zien. Want ik zeg, we brengen begrip op voor de toestand omwille van het feit, dat ge op zo'n korte termijn met bijna de chantage van 150 jeugdspelers, die bijna geen club niet meer hadden, dat ge daarvoor gezwicht zijt. Daar heb ik enig begrip voor. Maar gedurende heel die periode de huur niet betaalt, ik heb ook geen reactie gekregen op het feit dat heel die periode wel de opbrengsten van die gsm-mast ontvangen zijn.

Maar potverdorie ... En eigenlijk, ik heb ook geen antwoord op het feit, erfpacht, wat wilt dat eigenlijk zeggen? Ge moogt het gebruiken, maar als ge het verbreekt, moet ge een vergoeding betalen. Ook al staat dat niet in het contract, dat is zo. Dat is gewoon wet. Dat is eigen aan een erfpacht. Moest ge nu, als ge nu moest zeggen, eigenlijk het is waar, had men nu tijd gehad, dan hadden we daarvoor geprocedeerd. Dan hadden we dat zo niet gelaten. En dan zou ik daar begrip voor opbrengen. Maar ge hebt de tijd inderdaad niet gehad. Ge zijt gehanteerd met die jeugdspelers. Zeg dat. Ik vind dat niet ernstig.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Ik blijf erbij, schepen, dat het over meer gaat dan dit. En er staan toch een aantal zinsneden in uw redenering, die dan toch minstens de wenkbrauwen doen fronsen. Ik ga terug naar uw financieel hoogtechnologisch werkstuk. En ik ga u proberen te volgen en ik ga u gelijk geven tot het bepalen van de uiteindelijke investeringswaarde min zoveel procent, min zoveel procent. Daar wil ik zelfs nog in meegaan, alhoewel dat dat niet hoeft. En dan komt ge aan een investeringswaarde van 341.600 euro. Feitelijk is het meer, maar het is 341.600 euro, die Waasland-Beveren heeft gedaan in Puyenbeke. En dan komt een zinsnede, dan zeg ik van ja, jongens “Waasland-Beveren doet afstand van het genot van deze eigen investering”. Ge moet maar lef hebben hé. Eenzijdig uw contract verbreken en dan zeggen we doen eenzijdig afstand van ons genot. Als ge een contract verbreekt en dan nog durven zeggen dat ge afstand doet van uw genot, ja, wat zoudt ge nu willen als ge uw contract verbreekt? Waar zijt ge mee bezig? Dus die 341.600 euro blijven staan en dan zegt ge “hiervan moeten de gederfde inkomsten uit het erfpachtrecht afgetrokken worden”. Eén, dus ze moeten geen afstand doen van het genot, want dat hebben ze gedaan door de contractverbreking. En ten tweede, de gederfde inkomsten uit het erfpachtrecht moeten betaald worden. Die moeten betaald worden. Dat is 107.000 euro plus de nog te innen achterstallige huur. Dat is meer dan die 40.657 euro. En dat heb ik daarjuist vergeten te vermelden, maar in uw repliek maakt u er zelf melding van. Kunt ge het u voorstellen, het stedelijk sportcentrum Puyenbeke, de vroegere thuishaven van het ooit eens roemruchte Sportkring Sint-Niklaas en het grote, het grote terrein, het A-terrein inclusief tribune, dat wordt niet gebruikt. Dat wordt niet gebruikt. Dat ligt daar. We krijgen dus enkel randgebeuren. Maar eigenlijk het oorspronkelijke doel van heel dat sportcentrum van Puyenbeke zelf, nl. voetbal spelen op een redelijk niveau op het centrale A-terrein, dat gebeurt niet. En als we dan de vraag stellen wat gebeurt er dan mee, hoe kan dat dan nog gebruikt worden, want het onderhoud blijft hetzelfde hé. Wordt het bespeeld, wordt het niet bespeeld, het terrein moet onderhouden worden.

Dan zegt ge, dat kan op occasionele basis verhuurd worden aan wie het wil à rato van de geldende tarieven voor verenigingen. En ik meen dat u gezegd hebt, dat is per wedstrijd 20 euro of zoiets. Ik heb er nog laconiek op geantwoord, ge zoudt dom zijn als ge een liefhebbersploeg zijt en ge kunt 30 matches na mekaar à rato van 20 euro die terreinen huren. Dat is toch overal? Maar waar zijt ... Allé, ge moet eens goed rekenen. Ge moet dat dan eens afzetten en eens vergelijken – ik heb de vergelijking niet gemaakt – maar ge moet zelf de oefening eens maken. Als ge aan FC Sint-Niklaas/SK Belsele een bepaalde huursom vraagt per terrein – ge moet dat eens opsplitsen per terrein hé – en dan vergelijken met de huurgelden die ge tegenover occasionele verbintenissen voor dat A-terrein gaat innen. Ik denk dat SK Belsele/FC Sint-Niklaas veel slimmer zullen geweest zijn als die zeggen we huren het A-terrein alle weken één keer. Ik denk dat die goedkoper zouden af geweest zijn. Mijnheer de schepen, en collega Maes heeft ernaar verwezen, collega Van Der Coelden ook – en daarmee rond ik dan af – ik hoop, ik hoop dat inderdaad niet de constructie wordt opgezet, de constructie van piepkendui, dat die 3 jaar huur het maximum is dat ge kunt geven, omdat de plannen al in de pijp gaan zitten voor andere initiatieven, die ge in uw hoofd hebt. Maar nu enkel randgebeuren creëren en de hoofdbühne, het grote toneel van het stedelijk sportcentrum Puyenbeke onbenut laten, onbenut laten, dat vind ik beneden alle peil. Het minste dat ge had kunnen doen – en ik ben absoluut geen pleitbezorger van deze of gene club – als ge het dan toch goed voor hebt met Puyenbeke in zijn totaliteit, dan denk ik dat ge als geste op regelmatige basis ten behoeve van FC Sint-Niklaas het A-terrein een paar keer gratis zou mogen ter beschikking stellen.

VOORZITTER: Goed. Schepen, nog een antwoord?

BUYSROGGE: Pfff, ja, ik denk dat dat hier een misverstand is. Allé, ik bedoel ... Ik meen mij trouwens te herinneren, dat ge in de commissie zei dat ge dan voor dat geld zelf ging beginnen voetballen. Of ben ik er verkeerd in? Was dat ... Alleszins, als ge uw redenering, dat ge zegt van 30 matches aan 20 euro is 600 euro, dat klopt. Als ge het volle, ja, volle huurder wordt van één terrein – het tarief dat opgenomen is in het schattingsverslag is ongeveer 1.100 euro – dan kun je zeggen, waarom doen ze dat? Omdat ze natuurlijk, ja, vol die beschikking willen van dat terrein. En ze willen niet dat er ondertussen als ze, want ze hebben de bedoeling om het eerste terrein, met zicht vanuit de grote jeugdkantine, dat ze daar, dus niet meer op het kunstgrassterrein, maar op de C, dat ze daar hun A-wedstrijden spelen. Ze willen natuurlijk die exclusiviteit van dat terrein. En dat kun je niet, als je alleen maar werkt volgens het retributiereglement. Ik moet trouwens ook zeggen en misschien is uw bron dan niet volledig correct, ik weet het niet, maar er is geen enkele vraag vanuit FC Sint-Niklaas geweest om hun A-wedstrijden te spelen op het hoofdterrein.

De vraag was om op de C hun A-wedstrijden te kunnen spelen. En dus, gij redeneert dan van ja, het is toch wel straf en wat zijt ge allemaal aan het doen, ge zijt alleen maar bezig met het randgebeuren en ge houdt moedwillig het A-terrein vrij. Dat klopt gewoon niet. Dat is niet juist. Het was gewoon de vraag van de huidige gebruikers om die bezetting te kunnen doen. Dat is niet dat wij er moedwillig voor zorgen en allerlei slukse plannen in ons achterhoofd hebben.

WYMEERSCH: Trouwens, het gaat als ge thuis speelt over 15 competitiewedstrijden ... Ja, ja, maar ik ben grootmoedig, dat weet ik. Van mij mogen ze er 20 spelen. Maar oké, laat het er dan 30 zijn, dat is 600 euro hé. En kunt ge nu een grotere geste doen als schepen van sport aan FC Sint-Niklaas om wars van de huishuur, die ze betalen op de terreinen, die ze gebruiken, als geste het A-terrein ter beschikking te stellen met zijn accommodaties? Ik denk dat ge dan veel meer aantrekkingskracht zult hebben, zowel voor de club als in de verdere toekomst voor het voetbalgebeuren in deze stad.

VOORZITTER: Goed. Ja, schepen?

BUYSROGGE: Gewoon nog één ding en op het risico af, dat ge dan weer gaat repliceren. Dus ik weet dat ik daar altijd een risico mee loop. Maar ik moet u zeggen, de “geste” tussen aanhalingstekens, dat we als stad doen aan het adres van FC Sint-Niklaas is veel groter dan het bedrag, dat gij daar opsomt.

VOORZITTER: Goed, dan ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V, PVDA en sp.a. Punt 34, urbanisatie, rup Industriepark-Noord, definitieve vaststelling. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, we hebben in de commissie uitgebreid de bezwaren en de voorstellen van de Gecoro overlopen. En we stellen ook voor aan de raad om de Gecoro te volgen en een definitieve vaststelling te doen met die aanpassingen, zoals ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Mijnheer De Meyer heb ik gezien.

DE MEYER: Ja, de ... (?) discussie hebben we op een vroegere gemeenteraad reeds gevoerd. We hebben toen gezegd, kijk, in deze plannen zijn een aantal opportuniteiten, maar ook een aantal gemiste kansen. We gaan dit vandaag niet meer herhalen.

Wat ons wel opvalt bij de bezwaarschriften, schepen - en misschien moet ik mij tot de voormalige schepen richten van deze bevoegdheid - het merkwaardige is, dat diegenen die heel sterk betrokken waren bij de totstandkoming van deze plannen en van dit rup, eigenlijk juist diegenen zijn die bezwaarschriften indienen, niettegenstaande de vele tegemoetkomingen die ze krijgen. Een beetje verrast.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, we hebben dat in de commissie ook eventjes, het er ook eventjes inderdaad over gehad. Ik denk misschien ook, dat het net is – en daar hebben we het ook in de gemeenteraad in het verleden over gehad – dat het hier geen blanco cheque is om die opportuniteiten in te vullen, maar dat er telkens ook de koppeling gemaakt wordt met een aantal duurzaamheidscriteria, zoals die doorwaadbaarheid en zo. En dat ook dat evenwicht belangrijk is ook volgens ons in het definitieve rup.

DE MEYER: Maar ik dacht dat de betrokkenen daar enthousiast rond waren als de plannen tot stand gekomen zijn?

DE MEESTER: Ja, dat klopt ook ja.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Punt 35, Gecoro, heroprichting en samenstelling, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: We hebben dit inderdaad ook besproken in de commissie. En we willen hier gaan naar een ander evenwicht tussen de maatschappelijke geledingen en de deskundigen. En op vraag van de commissie zijn er ook nog een aantal aanpassingen gebeurd. Ge merkt dat ook in E-besluit, dat de nota in het geel staat. En ook met name ga je zien, dat er nu staat bij de maatschappelijke geledingen, dat die vertegenwoordigers worden voorgedragen door die organen. Dus dat is een aanpassing. En ook dat er staat de grootste twee in de plaats van de twee grootste. Dat waren twee expliciete vragen vanuit de commissie.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik eerst het woord aan de heer Uytendhouwen en daarna aan de heer Van Der Coelden. En aan mijnheer Wymeersch.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik heb in de ... (overschakelen naar bandopname 5) ... commissie ook aan schepen Wout De Meester nog eens expliciet gevraagd van is het inderdaad zo, dat ik verstaan heb, dat de reductie van twee naar één vertegenwoordiger van de sociale huisvestingssector, dat dat te maken had met het feit, dat de activiteiten van de Waasse Landmaatschappij eerder beperkt waren? Dat was de motivering, die u nadien nog eens herhaald heeft en bevestigd heeft. Ik was daar een beetje verwonderd over. Ik heb daar een aanvraag over gedaan.

Blijkt dat dat toch wel enigszins genuanceerd is, in die zin, dat ja, wat het aantal nieuwbouwoegelegenheden op de projectenlijst betreft, dat de Sint-Niklase Maatschappij er 32 heeft, maar de Waasse Landmaatschappij er zelfs 73 op de lijst staan heeft. En waar het aantal mogelijke nieuwe woonegelegenheden betreft, er inderdaad de Sint-Niklase 169 in gedachten heeft, waar dat voor de Waasse Landmaatschappij er een 86-tal zijn. Om maar te zeggen, dat zijn niet zo, als je die zaken samenneemt, zo'n significante verschillen, die kunnen motiveren of onderbouwen dat er te weinig activiteit is van de Waasse Landmaatschappij op het Sint-Niklase grondgebied. Vandaar dat het mij wat verwondert, dat er dan gedurende die ganse periode, dat de Gecoro actief zal zijn, enkel maar gedacht wordt aan één vertegenwoordiger met name de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij. Dus, ik blijf daarover verwonderd en ik zou, ja, willen, ja, willen denken aan een gedeeld mandaat, zodanig dat beide aan bod kunnen komen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wil mij daarbij aansluiten, voorzitter. Ik denk dat het geen geheim is, dat er ook vanuit de Waasse Landmaatschappij daar althans ten aanzien van een aantal mensen op gewezen is op die veranderde samenstelling van de Gecoro. Ik meen ook begrepen te hebben, dat het de bedoeling was dat er een brief zou geschreven worden in die zin aan het college. Misschien kan de schepen bevestigen, dat dat inderdaad het geval geweest is en dat die brief binnengekomen is. Allé, ik onderschrijf wat mijnheer Uytendhouwen zegt, nl. dat de Waasse Landmaatschappij tot nader order tot vandaag, maar ook met de toekomstige plannen, een belangrijke speler blijft in de Sint-Niklase huisvesting en in het bijzonder in de sociale huisvesting. Ik denk ook, dat de aanwezigheid in de Gecoro een heel goeie manier is, niet alleen trouwens voor de huisvestingsmaatschappijen, maar dan toch in het bijzonder voor de huisvestingsmaatschappijen, om betrokken te blijven bij wat er op gebied van ruimtelijke ordening gebeurt in deze stad. Veel van de rups, veel van de thema's die er aangesneden worden, gaan over wonen. En het is, denk ik toch, bijzonder belangrijk, dat zij op die manier zowel ja, up-to-date blijven met wat er gebeurt, als dat zij ook hun inbreng, hun advies, hun mening kunnen geven over die plannen en die voorstellen. Ik weet dat persoonskwesties niet mogen meespelen, maar ik vernam ook dat het de bedoeling is, dat de directeur van de Landmaatschappij dan, mochten zij een zetel kunnen bemachtigen, zou zetelen in de Gecoro. Ik denk dat je daarmee iemand in huis haalt met een bijzondere deskundigheid, ook vanuit een verleden, op het gebied van huisvesting. En dat die ook persoonlijk wel een verrijking zou zijn voor de Gecoro.

Daarom zou ik toch willen vragen, de statuten als ik ze goed lees, zeggen dat of het decreet ten minste – want het zal decretaal geregeld zijn – zegt dat een Gecoro in Sint-Niklaas kan bestaan uit maximum 21 leden. Er worden er nu 18 of in het voorstel zouden er 18 zijn. 9 deskundigen, 9 vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen. Zelfs als ge daar de vaste secretaris zou bijtellen, maar ik weet niet of dat het geval is, dan nog blijft er ruimte om de Gecoro met in dit geval één persoon uit te breiden. Allé, dus ik zou erop aandringen, dat we vanavond die beslissing nemen. Voor mijn part dat jullie daar met de meerderheid nog eens over willen nadenken, dan mag je gerust de vergadering eventjes schorsen om daar een nieuw voorstel te doen. Maar ik denk dat de vraag vanuit de Landmaatschappij om plaats te hebben in de Gecoro, dat dat een terechte vraag is.

VOORZITTER: En dan geef ik ook nog het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het is iets waar ik al verschillende keren in hoofde van de Gecoro heb naar gewezen en ik denk dat ook in de nieuwe samenstelling, die op poten wordt gezet, niet wordt vermeden dat potentiële belangenvermenging mogelijk is en mogelijk blijft. Uiteraard erkennen wij de vakbekwaamheid van bepaalde afgevaardigden in de Gecoro. Maar als zij betrokken zijn in bepaalde dossiers vind ik het moeilijk, dat zij adviezen kunnen verstrekken in dossiers, waar zij zelf in andere functies of in andere hoedanigheden betrokken zijn. Ik denk dat dat risico zou moeten kunnen omschreven en ingeperkt worden middels de statuten eventueel van Gecoro. Ik vind dat nergens terug en gezien dat belangenvermenging nog altijd sterk mogelijk is. Ik zeg niet dat dat gebeurt, maar sterk mogelijk is, kunnen wij dit punt niet goedkeuren.

VOORZITTER: Ook de heer Huys vroeg nog even het woord.

HUYS M.: Ja, schepen, op de commissie had ik gevraagd waarom de senioren en in principe de seniorenraad niet vertegenwoordigd kan worden, omdat de jeugd daar wel vertegenwoordigd is. Dat is een vraag.

DE MEESTER: Volgens mij is dat een mededeling, maar ...

HUYS M.: Ah, is dat mee te nemen?

DE MEESTER: Nee, nee, dat is een mededeling die u nu doet.

HUYS M.: Nee, nee, het is een vraag.

WYMEERSCH: Dat is voor 14 dagen gevraagd op de commissie.

DE MEESTER: Ja, en ik heb daar ... Ja, dat klopt.

HUYS M.: Ah ja, ik heb nog gezegd dat ik behoor tot één van die senioren.

DE MEESTER: Ja, dat klopt.

HUYS M.: Dat zie je toch. Nee, nee, ik weet het, maar de mensen van de seniorenraad ...

DE MEESTER: Ja, ik zal punt per punt antwoorden. Ik denk niet dat we een schorsing nodig hebben, Kris, want die vraag is inderdaad of dat schrijven is inderdaad van de Waasse Landmaatschappij binnengekomen en we hebben ons met het college ook nog eens eventjes beraad over die vraag. Ook om, allé, ik denk ook dat we die vraag hadden kunnen zien aankomen. We hebben bewust gekozen om het evenwicht te verschuiven en duidelijk naar meer deskundigen gaan. Naar meer deskundigen, omdat dat ook een grotere participatie mogelijk maakt van burgers met deskundigheid op ons grondgebied. En dat is een heel bewuste keuze. Dat wil daarnaast wel duidelijk niet zeggen, dat we de Waasse Landmaatschappij niet erkennen in hun rol en dat zij niet erkend worden in hun kwaliteiten, aangezien dat er nog veel andere organen zijn, zoals de woonraad, waarin dat zij uiteraard wel vertegenwoordigd zijn. En dat we die samenwerking met de Waasse Landmaatschappij, dat we die willen houden en ook dat we die willen versterken. Maar het is ook een keuze, die voortkomt uit wat bv. ook in de woonbeleidsstudie naar voor komt, waar ook de klemtoon gelegd wordt om sociale huur zeker in zijn waarde te erkennen. En dat is dus ook wat we hier gedaan hebben op het moment dat de keuzes moesten gemaakt worden, dat we duidelijk kiezen om eerder naar die sociale huurwoningmarkt te kijken, dan die sociale koopwoningmarkt zonder erbij te zeggen, dat de Waasse Landmaatschappij zoals ik zonet zei geen belangrijke actor is. Dat is die zeker wel. Ik heb ook nog trouwens vandaag gesproken met de directeur, ook na zijn schrijven nog. Dit schrijven verwijst ook naar een ander schrijven, waarbij ze ook aangeven, dat indien ze zich geen kandidaat kunnen stellen voor die maatschappelijke geledingen, dat ze de persoon van de directeur ook naar voor willen schuiven als een kandidaat, als deskundige. En ik denk, zoals Kris ook aangeeft, aangezien die directeur op dit moment een stevige CV heeft, dat zijn ... (?) ook wel reëel is. Maar dat is niet aan mij om daarover te oordelen. Want zoals we op de commissie ook besproken hebben, zal er een jury over oordelen. Dat hij een grote kans maakt om in de Gecoro terecht te komen, wat mij, allé, ik hoop dat we nog heel veel van die stevige kandidaturen krijgen. Dat kan alleen maar het debat versterken in de Gecoro. Het klopt of in de commissie hebben we inderdaad ook gesproken over die onafhankelijkheid. We hebben het ook gehad over dat in het verleden bij stemmingen indien bepaalde mensen betrokken waren of bepaalde organisaties betrokken waren, dat kan vanuit verschillende hoeken hé, dat kan een architect zijn, dat kan iemand zijn die voor een bureau werkt, dat kan natuurlijk ook iemand zijn die voor een intercommunale werkt of dergelijke, dat die zich onthouden bij die stemming of dat die zelfs buitengaan bij die beslissingspunten. Ik denk dat dat een gezonde situatie is. Ik denk dat we die ook moeten voortzetten.

Maar meer nog, het is ook mijnheer Van Der Coelden die opmerkte – en dat werd ook bijgetreden door velen – dat het belangrijk is – en ik treed dat ook ten volle bij – het is een adviescomité aan de gemeenteraad, dat onafhankelijkheid zo hoog mogelijk moet zijn van de Gecoro, politiek en ambtelijk. Dat we zoveel mogelijk weg moeten inderdaad van de tijd, dat daar veel politieke en ambtelijke mensen in die Gecoro aanwezig waren. Ik denk dat dat geen gezonde situatie is als ge een adviesorgaan hebt, dat aan de gemeenteraad een advies moet uitbrengen. Wat betreft de senioren, hebben we inderdaad ook gehad op de commissie. We hebben een oefening gemaakt van die maatschappelijke geledingen naar die deskundigen. Er is geen gegarandeerde vertegenwoordiging bij die deskundigen. Maar inderdaad, het puntje jeugd is opgenomen als één van de disciplines, die opgelijst staat voor die deskundigen, naast een heleboel andere disciplines. En zoals ik ook aangaf, leeftijd is geen criterium. Maar we hebben inderdaad jeugd als een aandachtspunt laten staan. En ge zou kunnen discussiëren om er andere bij te zetten. Ik denk dat leeftijdsvriendelijke gemeente een heel duidelijke actie is, die we op heel wat domeinen willen voeren. We hebben die niet hier opgenomen, maar ik denk dat die blijvende aandacht voor een leeftijdsvriendelijke stad, dat die sowieso aanwezig is. Dat die niet enkel in de Gecoro moet zitten, maar ook vooral bij onze diensten. En dat dat zeker het geval is.

VOORZITTER: Goed. Ja, mijnheer Van Der Coelden, nog een antwoord?

VAN DER COELDEN: Kort, voorzitter. Ik betreur de hardnekkigheid van het college als het gaat over de Waasse Landmaatschappij. Ik begrijp echt niet goed waarom. Het is geen kwestie van dat er keuzes moeten gemaakt worden omdat het aantal zitjes beperkt is. Die ruimte is er. Ik begrijp ook niet, dat men daar een tegenstelling of een gradatie bijna ziet tussen sociale huur en sociale koop. Allé, voor mijn part en ik denk voor heel mijn fractie is het even belangrijk, dat mensen die willen huren of alleen maar kunnen huren via de Sociale Huisvestingsmaatschappij daar de mogelijkheid voor krijgen, als dat het belangrijk is dat mensen, die het zich kunnen veroorloven om een woning aan te kopen, maar die het niet breed hebben, dat die dat kunnen via de Waasse Landmaatschappij, al dan niet gekoppeld aan een sociale lening. Ik zie daar echt geen gradatie in. Ik vind dat even belangrijk en ik denk ook dat de cijfertjes, die Johan ons meegegeven heeft, aantoont dat ook op het terrein ja, die beide formules even belangrijk zijn als het gaat over het ontwikkelen van woonprojecten. Dat de directeur in kwestie eventueel nog als deskundige zou kunnen worden opgepikt in de Gecoro, bon, allé, dat is dan misschien een soort oplossing, maar dat lijkt mij dan toch ook niet de beste oplossing. Allé, het lijkt mij echt niet handig om daar te zitten, terwijl iedereen u herkent als directeur van één van de woonmaatschappijen op het grondgebied.

Maar dat ge daar in feite een rol moet zitten spelen als deskundige, ja, die daar dan op dat moment niet de vertegenwoordiger kan zijn van diegene waar hij professioneel mee bezig is. Allé, ik bedoel, als iemand van de confederatie bouw daar zit, spreekt die ook vanuit de confederatie bouw. Zit daar iemand vanuit de werknemersorganisatie, spreekt hem vanuit die werknemersorganisatie. Het lijkt mij logisch als er iemand zit, die professioneel actief is binnen de Waasse Landmaatschappij, dat die ook gewoon kan spreken vanuit zijn ervaring en vanuit de belangen van die organisatie. Maar bon, ja, ge doet maar zeker hé.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor? Meerderheid. Wie stemt tegen? Vlaams Belang en sp.a. Wie onthoudt zich? CD&V en PVDA. Punt 36, stads-kernvernieuwing, deelname open oproep van de Vlaamse Bouwmeester voor de herinrichting van de Grote Markt, projectdefinitie en mandaat, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u, voorzitter. Ik had graag een korte inleiding gegeven bij dit dossier. Inhoudelijk, zowel als procedureel. Inhoudelijk gaan we even terug naar de kern van waarom we hier aan die open oproep voor de Grote Markt willen meedoen. De redenen zijn al meermaals aangehaald, ook in deze raad, in de afgelopen jaren. Maar ook op straat en tussen verschillende mensen, waarmee we spreken in de stadsgesprekken, die we gehad hebben tot nu toe, komt vaak hetzelfde terug. We willen meer beleving op de markt, we willen meer groen, eventueel water. Ruimte voor ontmoeting en spel. Kwaliteit en in het algemeen meer ambitie voor het belangrijkste plein in onze kernstad. De aanleiding van dit dossier of waarom komt het nu, was de uitgebreide oefening rond het circulatieplan en het mobiliteitsplan in de afgelopen jaren. Begonnen in 2014, geresulteerd in mobiliteitsplan van 2015. 2016 de opstart van de participatierondes rond het circulatieplan, waaraan 700 stadsgenoten deelgenomen hebben om dan uit te monden in een keuze voor een scenario van een autoluwe markt met een extra in- en uitrit aan de noordkant. H. Heymanplein bereikbaar maken vanuit de Parklaan. En twee voetgangersgebieden, één ter hoogte van de Nieuwstraat en een ander ter hoogte van de Collegestraat. Procedureel kiezen we voor de open oproep van de Vlaamse Bouwmeester. En in uw dossier zit eigenlijk ja, wat is zo'n open oproep en in die inleidende paragrafen legt eigenlijk uit waarom we willen gaan voor deze open oproep. Een procedure om ontwerpers te selecteren voor opdrachten op het vlak van architectuur, stedenbouw, landschapsinrichting, enz... Overheidsprojecten waarvoor een ontwerper wordt gezocht via de open oproep, worden gegroepeerd, 2 maal per jaar Europees gepubliceerd. En nationaal en internationaal worden ontwerpers opgeroepen om zich kandidaat te stellen voor één of meer projecten. Open oproep is tot op heden nog steeds een unieke en vernieuwende manier van selecteren en onderhandelen.

De opmaak van een projectdefinitie, waarmee vervolgens niet één, maar verschillende ontwerpteam aan de slag gaan. Hun reflectie op de opdracht en de daaropvolgende discussie helpen de publieke opdrachtgever om een gewogen keuze te maken voor de ontwerper, die zijn voorkeur wegdraagt. Met de open oproep wordt er gestaag gewerkt aan een visionaire bouwcultuur, waarbij bouwen een middel is om maatschappelijke ambities te realiseren. Geen doel op zich, noch louter een manier om snelle noden te lenigen. Dat is waarom wij geloven vanuit het college, dat deze manier van werken ons dichterbij die ambities kan brengen. In de commissie hebben wij een lange discussie gehad, een heel constructieve, veel heen en weer gepraat. En dat heeft ook geleid tot een reeks aanpassingen in de projectdefinitie. Enerzijds hoorden we daar ja, de erkenning dat er inderdaad wel een probleem is vandaag. Steun – zo heb ik dat toch ervaren – om er iets aan te doen. En bijzondere aandacht, die gevraagd werd, voor een aantal zaken, die we ook expliciet nu hebben opgenomen. Het feit dat er nog steeds een succesvolle markt gebeurt elke donderdag, het feit dat er een gerenommeerd ballonfestival doorgaat op die markt, het feit dat het ontwerp leeftijdsvriendelijk moet zijn voor alle leeftijdsgroepen en ook bijzondere aandacht voor de rol van het openbaar vervoer, dat niet mag vergeten worden in gans deze oefening. Er is door ons ook nog een stukje aan toegevoegd over circulariteit en misschien het hergebruik van materialen, die er vandaag zijn op de markt als een soort van duurzaamheidstoets in dit project. Maar ik heb ook bezorgdheid gehoord. En u zal het misschien niet geloven, maar ik deel die bezorgdheden ook. Dat is één, de betrokkenheid van het bestuur. Toch wel duidelijk maken, dat omdat we de procedure in handen geven van het team Vlaamse Bouwmeester, dat we ineens niet meer zouden betrokken zijn, dat is niet zo. We zullen in elke stap betrokken zijn. En ik verwijs nog eventjes terug naar wat ik daarnet zei, het helpt ons om een betere beslissing te nemen in dit proces. En een tweede, maar dat is niet onverwachts, want dat is een bezorgdheid die we met z'n allen delen in zowat elk project, dat is het budget en de budgettaire striktheid, waarmee zo'n proces kan gevoerd worden. En daar, ja, daar is het nu, er is een budget naar voorgeschoven, 8 miljoen euro zonder btw voor alle duidelijkheid, waarmee we denken dat we dit kunnen doen. Dat is ook zo bevestigd door het team Vlaamse Bouwmeester. Maar dat we dat toch een stukje in de gaten zullen moeten houden om te kijken wat is nog billijk of wat is niet billijk. Maar laat ons ervan uitgaan, dat we met dit budget wel degelijk dit programma kunnen realiseren. Tot zover mijn inleiding, voorzitter. Dan laat ik het nu aan de raad om opmerkingen te geven.

VOORZITTER: Ik had al genoteerd de heer De Meyer, de heer Wymeersch, de heer Merckx, de heer Noppe, de heer Foubert en ik zie ook nog de heer Van Der Coelden en de heer Maes.

Ik zal ze misschien eens in omgekeerde volgorde doen, dat mijnheer Maes niet altijd de laatste is. Is dat oké, mijnheer Van Der Coelden?

MAES: Hoe zeg je?

VOORZITTER: Dat je niet altijd de laatste interpellant moet zijn. Maakt het niet uit?

MAES: Doe ik het dan eerst of ...

VOORZITTER: Oké, begint u maar eens. Ja?

MAES: Dank u wel, voorzitter en dank u wel, schepen. Het klopt inderdaad, dat we op de commissie een heel uitgebreide gedachtewisseling gehad hebben. Dat die heel constructief was. En wij delen ook de wens van het stadsbestuur om de Grote Markt aantrekkelijker te maken en daar de Vlaamse Bouwmeester voor in te schakelen. Ik denk met wat we de voorbije week ook hebben kunnen lezen aan interviews met de Vlaamse Bouwmeester en zijn visie op ruimtelijke ordening, dat ja, dat stemt ons toch wel positief. Dus wij vinden het wel ook belangrijk, dat die markt groener wordt gemaakt, dat er wordt voor gezorgd dat het een aangename plek is voor iedereen om te vertoeven. We vinden het ook positief, dat de markt auto-luw wordt gemaakt. Dat is trouwens iets wat ook in ons stadsprogramma staat. Het is een tendens, die we merken in heel wat steden. En Sint-Niklaas is daar op dit moment nog niet de voorloper van. Maar het is denk ik absoluut nodig om die stap te zetten. Wij delen ook de ambitie van het stadsbestuur om er iets speciaals van te maken en die grijze middelmaat, ja, te overstijgen. En in dat opzicht denk ik, dat allé, ik was zelf één van de mede-initiatiefnemers van de picknick die vzw Singeling een aantal jaren geleden heeft gedaan op de markt onder het motto van “de markt is van iedereen”. En ik denk dat dat motto eigenlijk wel iets is, waar deze operatie kan onder vallen. Dus de bedoeling moet zijn, denk ik, dat die markt inderdaad van iedereen is. Dat iedereen zich daar thuis voelt. Dat iedereen zich daartoe aangetrokken voelt en dat dat een aangename plek is om te vertoeven, zowel voor jeugdbewegingen om bv. te spelen of voor ouderen om daar te babbelen of iets te drinken, soit. Ik denk de markt is van iedereen, dat moet eigenlijk het resultaat kunnen zijn, denk ik, van deze operatie. Maar, zoals u gezegd heeft, wij hebben ook bekommernissen. We hebben die ook op de commissie naar voor gebracht. Het eerste is de herinrichting van het middenplein. Dat was oorspronkelijk maar zeer, ja, partieel in de projectdefinitie opgenomen. Dat is nu wel in de projectdefinitie duidelijker opgenomen. We weten dat dat geen eenvoudige opdracht wordt, want iedereen wil dat die ballonmeeting en die ballonstad, dat dat verder blijft bestaan. Iedereen wil ook, dat die donderdagse markt, dat die zijn aantrekkelijk karakter minstens behoudt of zelfs nog verbetert. Dus maar wij denken dat die doelstellingen moeten kunnen combineerbaar zijn.

Maar waar wij wel onze bekommernis over hebben of het effectief de bedoeling is van het stadsbestuur om dat middenplein mee te nemen. Want als je dat middenplein niet meeneemt, dan is die operatie eigenlijk maar halfbakken werk en dan denk ik, dat het de financiële inspanning eigenlijk niet loont als je dat niet in zijn totaliteit zou opnemen. Ik denk de tweede bekommernis, u heeft die daarnet gezegd ook al, openbaar vervoer. Voor ons is het heel belangrijk, dat het openbaar vervoer én het centrum met het openbaar vervoer goed bereikbaar is. Zowel voor de mensen, die minder mobiel zijn, als voor scholieren, noem maar op. Dus ik denk dat dat openbaar vervoer zeker het stadscentrum moet kunnen bereiken. Dan niet misschien in de huidige vervuilende dieselbussen, maar dan in meer aantrekkelijke, misschien kleinere bussen of zo. Maar ik denk dat dat absoluut mee in het project moet opgenomen worden. Dat is nu wel herzien in de nieuwe nota. Dat blijft toch wel een bekommernis. En last but not least is de bekommernis natuurlijk ook het financiële. En de vraag of het inderdaad bij die 8 miljoen gaat blijven. En of we niet eenzelfde scenario krijgen als bv. de bouw van de gouden vleugel hiernaast, waar we beginnen met 8 miljoen om dan op 12 miljoen en wie weet waar gaan eindigen. Dus vandaar toch onze bekommernis. Ja, kan het stadsbestuur zich daar echt hard voor maken, dat we binnen dat budget, want ik denk toch ook dat, het is een belangrijk project, maar er zijn in onze stad nog andere noden. En ik denk dat we daar toch wel zeer zorgvuldig moeten omspringen met de belastingen, die de burger betaalt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik denk dat we op de commissie een goed gesprek gehad hebben over dit punt. Ik herhaal alleen een aantal krachtlijnen van het gesprek, dat we toen reeds gehad hebben. Ik begin met een citaat uit jullie documenten, schepen. De Grote Markt is van oudsher de centrale marktplaats en het visitekaartje van de stad. Ik denk dat dat juist is. Hieraan sleutelen, doe je uiteraard niet zonder een sterke voorbereiding, maar liefst wel vanuit een globale visie. Met zorg voor de leefkwaliteit en de belevingswaarde van deze grote – want dat is hij – een grote markt, letterlijk en figuurlijk. Kwaliteit, enige ambitie is hier op zijn plaats. En daarmee zeg ik hoegenaamd niet, dat we naar megalomane plannen moeten gaan. Integendeel, daarvoor moeten we ons hoeden. Dit is mogelijks één van de belangrijkste projecten van deze en volgende legislatuur. Maar de vraag is onmiddellijk, wat is hiervan de kostprijs. De 8 miljoen, iedereen die het hoort, stelt zich hier onmiddellijk vragen bij. Kan dit of wordt het veel meer? En wat is hiervan de plaats binnen de meerjarenplanning op vlak van investeringen? Daar hebben we nog steeds geen zicht op. Het is dus vanavond vrij moeilijk om te weten hoe moeten we dit kaderen binnen de globale investeringen deze legislatuur?

Ik hoor bij de bevolking, dat ook daar toch wel zorgen leven over de kostprijs van deze herinrichting. En het valt mij ook op, dat mensen zich nog steeds heel veel vragen stellen rond het globale mobiliteitsplan voor de binnenstad. Welke plaats heeft het openbaar vervoer hierin? Doorgaand verkeer vermijden op de Grote Markt, uiteraard is iedereen het daarmee eens. Maar anderzijds toch ook wel enige zorg, hoe blijft het stadshart wel bereikbaar voor bestemmingsverkeer. En zoals u weet, collega's, de middenstand kreunt onder de concurrentie van het Waasland Shoppingcenter. Ook de wekelijkse grote markt mag niet zomaar verder wegwijnen. Het valt mij op, dat ook hierover de vragen en zorgen leven. De 2^e in- en uitrit, zoals voorgesteld, kan een opportuniteit zijn. En die willen we graag steunen. Maar als ik in De Standaard las, dat de schepen stelt, dat de zogenaamde open gracht omheen de ondergrondse parking moet verdwijnen, heb ik toch wel wat vragen. Wat is hiervan de kostprijs? Daarenboven is deze openheid medebepalend voor de belevingswaarde van de parking. Het voorkomt bij sommige mensen claustrofobie en verhoogt het veiligheidsgevoel. Daarenboven heel wat vragen over wat betreft de waterhuishouding. Zijn deze samen met Aquafin voldoende bestudeerd? De belevingswaarde en ontmoetingskansen geven op de Grote Markt, dat staat buiten kijf, daar is iedereen het mee eens. Dat er echt groen op de markt moet komen en niet alleen wat struiken en bloemenconstructies is voor ons evident. En liefst ook aangepast straatmeubilair en zitcomfort. Kwaliteit, belevingswaarde, enige ambitie zijn op zijn plaats. Maar realiteitszin wat betreft de bereikbaarheid van het stadshart en wat betreft de financiële haalbaarheid zijn zeker eveneens op hun plaats. De voorliggende wijze van werken stelt ons zeker en vast nog niet volledig gerust. En daarbij hebben we nog bijkomende zorgen, die ik in het kort nog eens heb samengevat.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga niet herhalen wat collega De Meyer heeft vernoemd als zijnde aandachtspunten en bekommernissen, die leven. Die leven bij iedereen, dus ook bij ons. Collega's, het verwondert mij niet, dat collega Maes verheugd is over de aanstelling van de Vlaamse Bouwmeester als ... (overschakelen naar bandopname 6) ... de grote begeleider van heel het gebeuren, want deze open oproep komt van de Vlaamse Bouwmeester. Wie is de Vlaamse Bouwmeester? Dat is een zelfverklaarde klimaatpaus zouden we bijna zeggen, die de klimaathysterie aanwendt tot eigen nut en glorie. En als ge naar zijn plannen kijkt, die hij uitwerkt en op papier zet en het is misschien eens aanbevelenswaardig, collega's, om zijn wijk, zijn klimaatwijken, zijn studie rond de klimaatwijken eens te lezen. Het is een bundel van ongeveer een 160 à 170 bladzijden, maar het is de moeite waard.

Dan komt daar duidelijk naar voor wat zijn ideologische achtergrond is en het feit dat hij schermt met zijn fameux collectivisme bewijst dat. Dat zijn dus ideologische tegenstellingen, die wij dan toch eens tegen mekaar kunnen afzetten, collega Maes. Op den duur zouden ze ons verdenken van bepaalde zaken, wat niet waar is. Maar tegen deze achtergrond moet ge dat ook bekijken. En als dus zo iemand wordt aangezocht, mijnheer de schepen, om de stad Sint-Niklaas te begeleiden in zulk groot project, dan gaan mijn haren rechtstaan en dan ben ik zeer argwanend. Voor zoverre dat ik al niet ben van nature. Als ik dan zie, de 10 stappen, die in de open oproep staan – en de schepen heeft gezegd van precies of hij voelde dat diskrediet al afkomen – hij zegt van ja, wij worden betrokken en we zijn betrokken en uiteindelijk zijn wij diegenen die het zullen bepalen. Dan weet hij perfect wat er in die 10 stappen staan. En ik zal er een paar opnoemen. De Bouwmeester en opdrachtgever sluiten een samenwerkingsprotocol, punt één. Punt drie, de Bouwmeester maakt opdracht bekend. Punt vier, de projectregisseur – en dat wordt waarschijnlijk iemand als ge tussen de lijnen leest - de projectregisseur wordt waarschijnlijk één uit zijn eigen team. Punt vijf, de opdrachtgever selecteert samen met de Bouwmeester de ontwerpteams. De ontwerpers presenteren hun visie aan de gunningscommissie. De offertes worden voorgelegd aan de gunningscommissie, bestaande uit de Vlaamse Bouwmeester, een externe deskundige die wordt voorgedragen door de Bouwmeester. Gebruikelijk neemt de Vlaamse Bouwmeester het voorzitterschap waar in plaats van de opdrachtgever, enz..., enz... Met andere woorden, het is de opdrachtgever die eigenlijk – en ik geef toe, schepen, u zal proberen uw rol zo goed mogelijk te spelen – maar het zal de Bouwmeester zijn, die de weg aanduidt en die uw stuur, uw gidong vastheeft. Dat zijn dus de 10 stappen. De opdrachtgever is dus ondergeschikt. Maar wat gaat ge nu eigenlijk doen? Ge gaat dus heel het centrum van de stad aanpakken. En collega De Meyer heeft er al naar verwezen hoe dat moet en wat er zou moeten gebeuren, enz..., enz... Daar zijn we allemaal mee akkoord. Maar volgens ons is en we hebben altijd gezegd, dat de aanpak van de markt het sluitstuk moet zijn van heel de mobiliteitsafwikkeling, -ontwikkeling in deze stad. Zolang dat niet op punt staat, schepen, collega's, heeft het, is het gekkenwerk om met de markt te beginnen en ze dus ook zeker prematuur van met plannen op de proppen te komen om deze ontwikkelingen uit te voeren. Ik wil er toch een paar dingen uithalen. En we hebben het er ook in de commissie over gehad. We hebben dus de buitenwand en het binnenstuk van de markt. Ik heb u de vraag gesteld, waarmee gaat ge beginnen, met de buitenrand of met het binnenplein? Uw antwoord was – als ik mij vergis, moet u mij onmiddellijk terechtwijzen – wij gaan beginnen met de rand. We gaan beginnen met de rand, we gaan die aanleggen en daarna gaan we het binnenplein doen.

Ik vind, schepen, dat ge minstens, minstens beide tegelijkertijd moet aanpakken. En als ge één van de twee delen aanpakt, zoudt ge eerst het binnenplein moeten aanpakken. Want ge kunt van de buitenrand, daar kunt ge geen beleving creëren als ge blijvend in een aangename buitenrand vastzit en vast kijkt en zot kijkt op die stenen vlakke die hier op dat ogenblik nog zal liggen. Collega De Meyer heeft ook verwezen naar de in- en uitrit die er hopelijk wel komt en die in ettelijke verkiezingsprogramma's, zowel van zijn partij als van de onze al heeft gestaan. In het verleden, het nabije en het verre verleden. We blijven daarbij. We vinden dat goed. Maar ik kan mij weinig zaken of zinnige zaken voorstellen als daar staat, dat bij de in- en uitrit, dat dat ook mogelijk moet zijn voor de fiets. Ik hoop dat u niet bedoeld dat dezelfde in- en uitrit ook bedoeld is voor de fietsen en de wagens tegelijk. Ten eerste, ik denk dat het voor heel wat fietszwakke, sorry, zachte weggebruikers de hellingsgraad zowel bergop als bergaf iets te steil zal zijn. Maar ik denk dat dat wat betreft het veiligheidsaspect ook niet aan te raden is om die samen binnen en buiten de ondergrondse garage te laten rijden. Meer beleving, inderdaad, meer groen, meer markt, meer evenementen, meer waterpartijen. Met andere woorden, om het met de fijnzinnige bewoordingen van uw beleidsplan te zeggen "meer smoel ..." – een zeer fijnzinnige bewoording – "... voor deze stad". Wij staan daarachter. En ook dat autoluwe willen we wel nog eens bekijken, maar als sluitstuk. De kostprijs, 8 miljoen, ik frons mijn wenkbrauwen niet. Die 8 miljoen is veel, maar dan ook veel te weinig. Aan de andere kant, de 35.000 euro voor de ontwerpers, elke kandidaat-ontwerper als ik het goed gelezen heb, mijnheer de schepen en u zult mij daar ook tegenspreken, dus zoveel kandidaat-ontwerpers er zijn, die ontvangen 35.000 euro d'office. Dat is dan niet te weinig, maar dat is veel te veel. 35.000 euro, ik bedoel, ze zullen niet op één, twee, drie verdiend zijn, maar laat ons zeggen, 35.000 euro is toch geen onaanzienlijk bedrag. Goed, we hebben, het zou moeten kunnen dat dat plein daar in één keer ligt, quod non. Maar wat ik nu vaststel en ik stel het nu ook maar vast de laatste dagen, tot mijn grote spijt, is dat men in feite in deze stad de afgelopen jaren, dus ik heb het ook nu nog maar gezien of beseft, heel wat kansen heeft laten liggen. Wat bedoel ik daarmee? In deze stad pakt men dossier per dossier aan, maar niets globaal. Men pakt het dossier aan van de markt. Men pakt het dossier aan van het H. Heymanplein. Men pakt het dossier aan van dit, van dat. Maar een globale visie op de ontwikkeling van het stadscentrum als dusdanig dat zie ik niet. En mijn frank is gevallen toen de vleugel van het stadhuis is afgebroken, platlag. Toen ontdekte ik en velen met mij een fantastische zijgevel. Een prachtige zijgevel. En ik begon te dromen. Die droom komt te laat hé. Die droom komt te laat.

Maar ik dacht bij mezelf, als ge die zijgevel nu opkalefatert, dat moet niet op één, twee, drie gebeuren en binnen een paar jaar de andere gevel, de andere vleugel van het stadhuis ook met de grond gelijk maakt en ook opkalefatert, heb ge dan al eens bekijken welke ruimte ge dan hebt aan de ... (?) kanten om daar een groene zone, een groen park ... En dan zegt ge, waar gaat ge met uw administratieve diensten ... Waar met uw administratieve diensten ... Mijnheer de schepen, collega's, ge hebt het H. Heymanplein waar de Carrefour staat, die waarschijnlijk weggaat, een bibliotheek die niet meer adequaat is. Maak uw administratief centrum op het H. Heymanplein en ge hebt hier op de markt een heel gotisch stadhuis zonder modernistisch gefruitsel aan de zijkanten, met een groene zone aan de linker- en de rechterkant. En ik denk dat het nog gemakkelijker zal zijn een contractverbrekingvergoeding te betalen aan de architecten, de ingenieurs en de bouwheren voor deze nieuwe vleugel en dat te ontwikkelen. Als ge die lef hebt, dan doe ik dik mijn hoed voor jullie af.

VOORZITTER: Goed, dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Merckx.

MERCKX: Goed, in 2015 keurde deze gemeenteraad het mobiliteitsplan goed. Een globale visie op de mobiliteit in de stad. Daarop werd er een participatief proces gevolgd via wijkrondes en dat resulteerde in 2017 in het circulatieplan. Ik ga dat hier niet allemaal uit de doeken doen, maar één van de belangrijkste ... (?) principes in dat circulatieplan is het ontmoedigen van doorgaand verkeer in Sint-Niklaas. Via lussen kan je de stad vanop de Ring in- of uitreden in een bepaalde wijk, maar los doorheen de stad rijden, proberen we te ontmoedigen. En de bedoeling hierachter is om de leefbaarheid en de verkeersveiligheid in onze stad te verhogen. De as Plezantstraat/Hofstraat/Grote Markt/Parklaan blijft echter heel vaak gebruikt worden als doorsteek van noord naar zuid, van Sint-Gillis of Stekene naar de E17 en omgekeerd natuurlijk, waarbij de Grote Markt fungeert als een groot rondpunt, waar het verkeer met ronkende motoren de hele dag aanschuift. Echt aantrekkelijk is dit niet voor het hart van onze stad of onze living, zoals schepen Hanssens onze markt noemde. En reeds in het circulatieplan 2017, goedgekeurd in deze gemeenteraad, werd een voorzet gegeven over hoe wij de toekomst van de Grote Markt zien. En ik citeer letterlijk uit dat goedgekeurd circulatieplan "Zones tussen het begin van de Parkstraat en de Stationsstraat en tussen het stadhuis en de Nieuwstraat worden voetgangersgebied. De Grote Markt is het stadshart van Sint-Niklaas. Ruimte voor beleving, ontmoeting en gezelligheid moet hier troef zijn. Bovendien fungeert de Grote Markt als draaischijf van zachte verbindingen. De Stationsstraat en de Nieuwstraat zijn loop- en fietslijnen richting ons stadshart. Door het creëren van voetgangersgebieden is het duidelijk, dat er voor ruimtelijke kwaliteit moet worden gekozen. Zonder aanpassingen aan de weg blijft dit een maatregel met beperkte meerwaarde voor de beleving van de Grote Markt".

We kiezen er dus voor om onze living anders in te richten. Om het stadshart gezonder en leefbaarder te maken en we doen dit door te kiezen voor een autoluwe Grote Markt, waar doorgaand verkeer geweerd wordt, door te kiezen voor vergroening, maar tegelijkertijd willen we de stadskern ook bereikbaar houden door o.a. een extra in- en uitrit te voorzien voor de parking. Heel wat wensen, maar hoe doe je dat nu concreet? Hoe kunnen we al deze ambities waarmaken? En sommigen hier dromen er al van projectontwikkelaar te zijn of projecten te kunnen uittekenen. Maar wij denken, dat de procedure via een open oproep van de Vlaamse Bouwmeester hier toch een flinke meerwaarde kan betekenen. En allé, ik denk dat er meerdere redens zijn, maar ik ga er drie punten uithalen. Ten eerste, die open oproep kan rekenen op de interesse van grotere en gerenommeerde architectenbureaus, internationale bureaus ook eventueel. Ten tweede, dat helpt ons ook om vanuit de verschillende ontwerpen, die komen, om een gewogen keuze te maken. En ten derde, tot slot is er ook een kwaliteitsgarantie, een onafhankelijke deskundige zit mee in de jury, maar staat ook garant voor de opvolging van het project. De N-VA is dus een grote voorstander om nu in deze gemeenteraad de procedure van de open oproep van Vlaamse Bouwmeester goed te keuren. Hierdoor zullen we ambitieuze, gedurfde projectvoorstellen krijgen, die de Sint-Niklazenaar kennende flink wat discussies zullen opleveren en waarbij we zeker ook het kostenplaatje in het oog moeten houden. Maar wij zijn ervan overtuigd, dat dit alles en ook de discussies, ook de discussies kan helpen om een gewogen keuze te maken voor een mooi en ambitieus project voor onze markt. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Merckx. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, voorzitter. Collega's, met de goedkeuring van dit punt zetten wij een belangrijke stap voor de herinrichting van ons stadscentrum. En de uitdaging en verwachtingen zijn groot. En voor onze fractie staan er eigenlijk drie doelstellingen centraal bij. Het eerste is al veelvuldig aan bod gekomen, eigenlijk bij ongeveer alle collega's denk ik, nl. we moeten ons centrum, ons centraal marktplein, onze grote markt aangenamer maken, gezelliger maken, groener maken. Maar wat voor ons daar ook belangrijk bij is, is dat die nieuwe, heringerichte grote markt en omgeving daarrond, dat dat effectief inderdaad het visitekaartje moet worden van onze stad. Dat moet eigenlijk die smoel, die we aan onze stad willen gaan geven, moet dat ook weerspiegelen in de uitwerking ervan. En daarnaast stel ik dat het ook belangrijk is, om inderdaad kwalitatieve ruimte te gaan voorzien voor onze horeca, maar dat we ook onze markt niet uit het oog verliezen. Een gezellig kader voor hen is belangrijk. En dat we ook een functioneel, maar ook een sfeervol evenementenplein krijgen. En niet te vergeten uiteraard, dat ook de bewoners een aangename en mooie woonomgeving hebben. Een tweede belangrijke doelstelling volgens ons is de bereikbaarheid van ons stadshart verbeteren.

Wie naar ons stadshart komt, moet dat op een vlotte manier kunnen doen. Of dat nu te voet, per fiets, met het openbaar vervoer of met de auto is. En ervoor zorgen, collega's, dat het bestemmingsverkeer vlot ter plaatse geraakt, dat zal volgens ons de aantrekkelijkheid van ons centrum wel degelijk ten goede komen. Want zeg nu zelf, wie staat er graag in de file of staat graag aan te schuiven als hij naar het centrum wil komen? Ik kan dan ook blij zijn met de verwachtingen, die ook in de projectdefinitie duidelijk gedefinieerd worden, zijnde de extra in- en uitrit voor de parking en de bereikbaarheid van het H. Heymanplein terug vanop de Parklaan. Dat zal volgens ons een zeer grote meerwaarde zijn voor de bewoners daar, de handelaars en eigenlijk ook de gebruikers van onze bibliotheek. Maar bereikbaarheid, dat wil voor ons ook zeggen, dat we ernaar moeten streven om de verschillende straten en pleinen rondom de markt te gaan verbinden met elkaar. En dat ontbreekt nu volgens ons nog. De Grote Markt is op zich soms te veel een, is te veel een eilandje. Er is geen visuele link met of verbinding met de Nieuwstraat, Stationsstraat, Houtbriel, H. Heymanplein, enz... En dat nodigt te weinig uit om te gaan wandelen en slenteren doorheen ons centrum. Dus vandaar dat wij verheugd zijn om dit mee op te nemen in deze opdracht. Een derde doelstelling – ik haalde het al kort aan – er zijn heel veel actoren betrokken bij de heraanleg van ons stadscentrum, van ons stadshart en dat maakt het ook niet eenvoudig. Er zijn heel veel, soms deels tegengestelde belangen. En het wordt dus een moeilijke oefening om alles tegenover elkaar af te wegen. En daarom vinden we het zeer belangrijk, dat er een gedegen, een goed inspraak- en participatietraject tot stand komt. Ik wou nog meegeven, dat wij ook vanuit onze fractie staan achter de werkwijze om met de Vlaamse Bouwmeester en vooral de open oproep te werken. Er zijn al heel veel grotere steden ook en andere steden van gelijkwaardig formaat ons daarin voorgegaan. En met succes trouwens. En die hebben daar tot een goed eindresultaat gekomen. Ik denk dat collega Merckx ook terecht verschillende voordelen van deze open oproep heeft toegelicht. En ik zou graag gewoon willen afsluiten met twee aandachtspunten vanuit onze fractie. Ik heb gezegd, het project zal succesvol zijn en zal pas slagen als we inderdaad voldoende participatie hebben, maar ook de communicatie is belangrijk. Nu al kan je merken naar aanleiding van het artikel in de krant, dat dat leeft bij de bewoners en terecht. Er komen heel veel vragen. Maar we moeten ervoor zorgen, dat steeds de correcte informatie ook circuleert. En ik denk dat dat wel een taak is, die het stadsbestuur ook heel nauwlettend in het oog moet houden, zodat we onduidelijkheden of bezorgdheden van mensen duidelijk kunnen kaderen en kunnen wegnemen waar nodig. En een tweede belangrijk aandachtspunt voor ons is ook de toegankelijkheid. Ik denk dat er nu nog wel ruimte voor verbetering is wat betreft de toegankelijkheid van ons stadscentrum.

Een integrale, gelijkgrondse heraanleg, het vermijden van oversteken of hoogteverschillen, die kunnen er allemaal toe bijdragen dat ons stadscentrum niet alleen bereikbaar, maar ook toegankelijker is of toegankelijker wordt. En daarbij willen wij toch nog eens ons voorbeeld of ons voorstel, dat wij gelanceerd hebben, herhalen. Ons centrum, ook al leggen we het gelijkgronds aan, blijft heel uitgestrekt. Van aan het station tot aan de markt is een heel uitgestrekt gebied. En daarom blijven we ons voorstel ook naar voorschuiwen van een klein elektrisch busje, dat mensen die minder goed te been zijn of die minder lange afstanden kunnen wandelen, kan opvangen en kan begeleiden. We zijn er trouwens ook niet de eerste in. Er zijn heel veel steden in binnen- en buitenland waarbij men dat al doet en dat dat ook succesvol is. Dus dat willen we graag nog meegeven om zeker ook te bekijken en te onderzoeken op zijn haalbaarheid. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan de heer Foubert.

FOUBERT: Dank u, voorzitter. Beste collega's, ik moest daarnet even slikken toen Frans de woorden "klimaathysterie" en niet voor het eerst trouwens uitsprak. Ik weet, dat hij het erom doet, ik weet dat hij waarschijnlijk wacht op mijn reactie, maar ik kan het niet laten. Ik weet ook dat Frans fervent liefhebber is van feiten en cijfertjes en ik zal hem dan ook met plezier een lijst van honderden wetenschappers doorsturen, die objectief en onpartijdig voldoende cijfers over het klimaat hebben. Dus je mag van mij nog een mailtje ontvangen, Frans.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

FOUBERT: Los daarvan, onze markt. Wij zijn als Groen zeer verheugd met de deelname aan de open oproep van Vlaamse Bouwmeester voor de herinrichting van die Grote Markt. Het herinrichten van de Grote Markt was voor Groen ook één van de beloftes in onze campagnes naar de gemeenteraadsverkiezingen. En vandaag zetten we die eerste stap om die verkiezingsbelofte ook om te zetten in een heel concreet en zichtbaar dossier. Naast de inhoud zijn we ook blij met de manier waarop we dit zullen doen. Die open oproep van de Vlaamse Bouwmeester is een keurmerk van kwaliteit. Kwaliteit van het project en ook kwaliteit van het proces, dat daaraan voorafgaat. De Sint-Niklase burger is kritisch en terecht. Voor de grootste markt van België willen we geen resultaat van wel willen, maar niet kunnen. De markt is het hart van onze stad. Met de Vlaamse Bouwmeester kiezen we dus voor kwaliteit, ambitie en durf. En als je de Sint-Niklazenaar trots wil maken op zijn stad, dan moet je dat ook durven uitstralen met de meest iconische plaats en dat is bij ons de markt. Ik leg eventjes kort - want veel collega's deden het al voor mij - de pijnpunten bloot die dringend een oplossing verdienen. Ondanks de ingrepen in het verleden blijven we aanschuiven rond de markt. Toch iedereen, die de auto gebruikt.

Doorgaand verkeer op de markt weren, is het sluitstuk van een ruimer plan om wonen, winkelen, werken, ontspannen en ontmoeten in onze stad een stuk aangenamer, verkeersveiliger en ook gezonder te maken. We weten allemaal – of toch de meesten – dat de luchtkwaliteit van onze steden – en Sint-Niklaas vormt hier geen uitzondering op – te wensen overlaat en beter kan en ook moet. Dit is dé kans om de situatie fundamenteel te verbeteren, met een doortastende heraanleg, waarin de mensen en niet de auto's de hoofdrol spelen. De markt is nu ingericht als een evenementenplein voor grote markten en evenementen, maar naast deze evenementen nodigt het plein te weinig uit tot ontmoeting. We zijn ervan overtuigd, dat grote evenementen perfect kunnen gecombineerd worden met een bijzondere ontmoetingsplaats. Permanente en verplaatsbare spel- en groenelementen kunnen hier een oplossing zijn, maar dat dit een creatieve uitdaging zal worden voor de ontwerpers is meteen duidelijk. Een laatste doorn in het oog van velen is die opening rond het centrale marktplein. Deze barrière wegwerken of overbruggen, is een bijkomende uitdaging voor de ontwerpers om te komen tot een organisch geheel met heel de omliggende bebouwing. Groene lanen, gezellige terrassen. Soit, een fijne plaats om na een huwelijk het glas te heffen, bespeelbare ruimte, bespeelbare kunst, er zijn mogelijkheden te over. Ook hier kan het netwerk van de Vlaamse Bouwmeester trouwens in de open oproep oplossingen bieden en ontwerpbureaus aantrekken met hopelijk lef, creativiteit en uiteraard de nodige kennis. Tot slot wil ik nog vermelden, dat ook wij zeer tevreden zijn met het participatieproject, dat aan dit project gekoppeld wordt. Dagelijks lopen, fietsen en rijden heel wat ervaringsdeskundigen rond in de stad. Zowat iedereen kent en gebruikt ook de markt op verschillende manieren. Met die ervaring willen we en moeten we iets doen. Samen maken we de stad van morgen. Door burgers in het project een belangrijke stem te geven, tonen we dat het meer is dan een mooie slogan. Op die manier gaan we verder op de weg, die we de afgelopen weken met het stadsgesprek al vol overtuiging ingeslagen zijn. Wel willen we vanuit Groen nog een aandacht vragen voor een paar elementen in het proces. Eerst en vooral de bereikbaarheid van de markt voor het openbaar vervoer is en blijft een belangrijke troef. Onder meer voor de vele scholieren, die elke dag in onze stad naar school gaan. Maar ook in het ruimer kader van mobiliteit. Voor deze belangrijke functie moet eerst een goede oplossing gevonden worden. Verder moeten we de burgers ook met duidelijke simulaties goed informeren hoe ze hun dagelijkse route naar het werk, de boodschappen, bereikbaarheid van diensten, enz... kunnen uitstippelen. Als dit voldoende gebeurt, dan denk ik dat we met dit project een heel belangrijke stap zetten om de Sint-Niklazenaar echt fier te maken op zijn stad en zeker op zijn markt. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Foubert. En dan geef ik het woord aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u. Ik wil eerst en vooral de schepen bedanken. De manier waarop hij – en dat is niet de eerste keer – in de commissie de discussie aangaat met de commissieleden op een open manier en ook openstaand voor een aantal aanpassingen, wat zich ook vertaald heeft in dit dossier en in de manier waarop het hier vanavond gebracht wordt. Met uw toestemming zou ik eerst eens een paar minuutjes willen teruggaan naar het verleden. Vanavond was dat minder het geval denk ik, maar allé, het gebeurt wel eens, zowel in de politiek als daarbuiten, dat veel mensen afstand nemen van de manier waarop de markt nu ingericht is. Nu wil ik toch eens de historische context daarvan schetsen. Ik ga terug naar vóór 2005 en dan hebt ge een markt, waarvan het middenplein gevuld was met 400 auto's, waarbij dat er twee dwarsstraten waren over de markt. Eentje voor het stadhuis, eentje aan het busstation, waarbij dat busstation zeer sterk overgedimensioneerd was. Waarbij dat er langs de randen van de markt amper ruimte was voor terrassen. Integendeel, er waren een aantal cafés, die vaste terrassen opgesteld hadden, waar niemand van gedacht heeft dat die ooit nog zouden verwijderd worden. Maar dat is dan toch ook gelukt in 2005. En last but not least was er op dat moment toch ook de verkeerscontext. Er was toen nog geen westelijke tangent. Ge stond nog met uw auto voor de bareel in de Hoge Bokstraat. Het stuk van de N70 tussen het zwembad en de Unigro, dat was praktisch heel de dag door een file. En het kruispunt van Driekoningen, ja, dat werd voor 2005 nog als onoplosbaar bestempeld. Dus in die context – en dat was in feite wat ik wilde zeggen – als je rekening houdt met die context, dan is de heraanleg die in 2005 gebeurd is en los van de uitvoeringsmodaliteiten, maar puur naar inrichtingsprincipes, naar doelstellingen van het project, was op dat moment het verste wat het stadsbestuur kon gaan. Ik denk dat er ook een aantal goeie oplossingen geweest zijn, bedacht zijn toen, die nog altijd functioneren. Het evenementenplein – ik kom er straks op terug – is inderdaad te groot als er niets gebeurt, maar functioneert wel 2 dagen op de 3 in het jaar als evenementenplein. En ik denk tot ieders voldoening. De terrassen zijn ruim en zitten vol op mooie dagen. De luifels zijn landmarks op de markt. En ik denk niet te overdrijven, als ik zeg dat heel het oversteken van voetgangers en fietsers en de verhouding tot de automobilisten, die kruisen, dat dat door die luifels en onder die luifels op een goeie manier, op een verkeersveilige manier in 98 % van de gevallen en van de tijd geregeld wordt. Dat neemt niet weg, dat er ook knelpunten zijn. Die zijn hier ook aan bod gekomen. De barrièrewerking, doordat je fietsers, automobilisten, bussen aan weerskanten van de markt een eigen plaats geeft, is groot.

Het middenplein als er niets te doen is, heeft inderdaad niet het karakter van een ontmoetingsruimte en is ook gescheiden van de rand van de markt. En ik denk dat iedereen het er ook wel over eens is, dat er een gebrek is aan groen op de markt en dat de pogingen, die er in het verleden geweest zijn om dat te voorzien, ja, dat die niet hebben opgeleverd wat je ervan kon verwachten. Goed, dan komen we tot wat vandaag voorligt. Ten eerste kan onze fractie zich herkennen in de globale doelstellingen, in de principes van het herinrichtingsproject dat beoogd wordt. De twee autoluwe zones. In de commissie zijn het dan toch autovrije zones geworden. Ik denk dat dat een correctere benaming is. Het beter aansluiten tussen het middenplein van de markt en de rand van de markt, de toegankelijkheid van de parking voorzien door een bijkomende in- en uitrit gericht op het noorden, de afslag aan Het Woord richting H. Heymanplein, de herinrichting van het O.-L.-Vrouwplein zeker in het teken van het VTS-project dat er ooit wel eens zal komen is ook een logisch verlengstuk van uw herinrichting van de markt. Dus achter al die principes, daar staan wij achter. We zijn het ook eens met de gevolgde procedure. Via de open oproep van de Bouwmeester creëer je inderdaad het perspectief op kwalitatieve architectuur. En als je dat plein en heel de omgeving daarvan wil aanpakken, dan verdient dat ook goeie ontwerpers en kwalitatieve architectuur. Dus ook daar zijn we het mee eens. Maar, eerst een kritische bedenking. Allé, het is een beetje raar, dat het stadsgesprek op dit moment loopt. Dat er duizenden mensen bevraagd worden of hun mening geven over wat er met de stad zou gebeuren. En dat ja, heel deze vraag, allé, die toch wel, dat toch wel wat hét centrale thema zal zijn de komende jaren, wat doe je met uw markt en wat doe je met het verkeer op de markt, ja, dat men daar dan toch niet het resultaat afwacht van het stadsgesprek om daarover een beslissing te nemen. Ten tweede en daar is uitvoerig op ingegaan door de collega's, delen wij ook de sceptisch die er is over de prijs van dit project. 8 miljoen, plus btw. Ja, als ge dan ziet dat het nu ook de bedoeling is – en dat zijn toch geen onschuldige wijzigingen aan die projectdefinitie – om ook het middenplein te gaan aanpakken, om de zogenaamde gracht, de halfopen parking om die toe te maken en ook om die parking zelf te gaan herinrichten naar een toekomstige bestemming toe, wat dat dan ook moge zijn, ja, dat zijn dan nog eens opties, die daar bovenop komen boven dat kaartje, dat in de commissie is toegelicht. Dit is een stadsbestuur, dat op het einde van het jaar ingrijpende keuzes zal moeten maken op het gebied van investeringen.

Ge kunt niet de rioprojecten, het nieuwe techniekhuis, de Christus Koningkerk, de Don Boscokerk waar we vorige week nog een toelichting of deze week nog een toelichting of vorige week een toelichting over gekregen hebben, het H. Heymanplein – 10 miljoen euro zonder bibliotheek werd dat geschat – ge kunt dat niet allemaal doen samen met uw reguliere investeringen binnen de budgetten, die ge zult hebben met uw meerjarenplanning. Zeker als ge dan ook ... (overschakelen naar bandopname 7) ... nog eens het – 1 % algemene aanvullende personenbelasting erbij wilt pakken. Dus hoe men dat allemaal met mekaar gaat rijmen, budgettair, dat wordt toch wel heel spannend om zien op het einde van het jaar. Dus sceptisch over de prijs. De onduidelijkheid over het busvervoer, die blijft naar mijn, in mijn optiek ook. Er is nu ingevuld bij de projectdefinitie dat er aandacht moet zijn voor het openbaar vervoer. Ja, dat is logisch natuurlijk. Mijnheer Foubert merkt terecht op in zijn tussenkomst, dat je niet zomaar al die bussen, die nu de scholieren afzetten op de markt of van het station richting koopcentrum en verder voeren zonder overstappen, allé, ge kunt dat misschien wel veranderen, maar als ge dat wilt veranderen zonder zwaar kwalitatief in te of zwaar in te boeten op de kwaliteit van uw openbaar vervoeraanbod, allé, ik weet het niet hoe ge dat moet doen. Ik ben benieuwd hoe men het gaat aanpakken, maar het wordt in ieder geval een heel belangrijke uitdaging om kwaliteit van het busvervoer te koppelen aan het opheffen van de barrièrewerking, die er nu inderdaad is door die bus, die langs weerszijden over de markt rijdt. En ten slotte, maar niet in het minst, hebben wij toch ook onze vragen bij de randvoorwaarden, waaronder dit project zou moeten worden gerealiseerd. In mei/juni 2020 zouden we een ontwerper moeten hebben. Bon en als ge dan ja, verder leest of verder denkt dan zou je denken die ontwerper gaat aan de slag, die maakt een ontwerp, we zoeken een aannemer, we gaan aan de slag. En in principe zou je dan zelfs tegen de volgende verkiezingen als alles goed vooruitgaat een nieuwe markt kunnen hebben. Anderzijds hoor je ook nu al in de wandelgangen dat er gekoppeld zou kunnen worden. Er komt een rioproject in de Dalstraat. Gaat dat eerst moeten afgerond zijn voordat ge aan het O.-L.-Vrouwplein en de markt begint? We gaan het H. Heymanplein denk ik nog altijd heraanpakken. Ga je tegelijkertijd het H. Heymanplein aanpakken en ga je tegelijkertijd op de markt en het O.-L.-Vrouwplein werken uitvoeren? Een vraagteken. En last but not least, quit oostelijke tangent. We zien allemaal denk ik vandaag hoe de westelijke omleidingsweg, de westelijke tangent rond Sint-Niklaas op een heel goeie manier – dan toch naar de automobilititeit – functioneert. Nu, de vraag is, is er ook aan de oostelijke zijde van de stad een tangent nodig om het verkeer af te leiden van de N70, van de N16 en van het stadscentrum? Ik ben persoonlijk een 110 %-voorstander en believer in een autovrije markt. In die markt met die 2 autovrije zones.

Maar ik ga er niet mijn hand voor in het vuur steken, dat je dat op dit moment met de infrastructuur waarover je vandaag beschikt in de stad, dat je dat kan doen zonder dat het autoverkeer rond de stad in een zeer grote chaos verslikt. Ik zeg niet ja, ik zeg niet neen, maar ik ga er ook mijn hand niet voor in het vuur steken. Bovendien gaat het ook niet goed met dat dossier. Het wordt aangevochten bij de raad van state. Het zou kunnen, dat dat allemaal leidt tot een heel grote vertraging. Dus dat leidt allemaal tot een heel duidelijke vraag, is het traject dat we gaan afleggen voor de herinrichting van de markt, gaat dat onverkort doorlopen of wordt dit gekoppeld aan de voorafgaande realisatie van andere infrastructuurwerken? En zo ja, dewelke? Ik sluit af en ik vat het nog eens samen. We staan voluit open voor een herinrichting van de markt, voor een nieuw ontwerp, een nieuwe lay-out van de markt. Maar er moeten voldoende middelen voor zijn. Het moet passen in een fundamentele verandering van de mobiliteit op en rond de markt, want anders is het de investering niet waard. En we passen ook voor een scenario, waarbij dat we een prachtig ontwerp zouden maken voor de markt, dat vervolgens voor jaren de schuif van het stadhuis ingaat, omdat dit en dat en het gindse nog moet worden gerealiseerd. Dan bedriegen we, denk ik, een beetje onszelf en dan bedriegen we ook de mensen, die over dit project zullen geraadpleegd worden de komende maanden, de komende jaren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. En tot slot was er ook nog een vraag tot tussenkomst van mijnheer Huys.

HUYS M.: Ja, hier is al veel gezegd, wat ik had willen zeggen. Maar ik ga nog twee momenten toevoegen. Dus namelijk iets over de parking zelf, de ingang en de uitgang. Ik heb de indruk, dat de ontwerpers – als die ten minste goeie ontwerpers zijn – onmiddellijk zullen vaststellen, dat niet alleen de noordelijke ingang en uitgang nodig is, maar dat ook de zuidelijke ingang en uitgang, dat die moet geplaatst worden. Omwille van het feit dat als er evenementen zijn op de markt, dat het dikwijls gebeurt, dat de toegang tot de parking geblokkeerd wordt. Dat dus de parking helemaal niet bruikbaar is. Dus het zou kunnen, dat de ontwerpers over de ondergrond heel wat suggesties doen en dat zou dan de prijs natuurlijk nog sterker doen stijgen. Ik pleit daarom voor het idee – dat is trouwens altijd mijn dada geweest – om zoveel mogelijk ideeën te sprokkelen bij de eigen diensten. Ik weet dat de groendienst destijds heel prachtige realisaties heeft gedaan op de Grote Markt, die spijtig genoeg zijn verdwenen. En zolang de groendienst nog bestaat, denk ik dat we daar beroep op kunnen doen. Maar ook op de stadsplanoloog, enz... Dat is alles wat ik wou zeggen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Dan geef ik nu het woord aan de schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Ik was mij, ik dank alle interpellanten voor hun vaak wijze woorden. En ik heb eventjes overwogen om gewoon niets te antwoorden, want veel, ja, veel vragen zijn er eigenlijk niet gesteld. Er zijn vooral bedenkingen gemaakt. Maar ik wil er toch een drietal uithalen, om toch te bewijzen dat we van alle markten thuis zijn. En dat zijn drie elementen, die vaak terugkomen in de interpellaties. Dat is één, de rol van het middenplein en hoe we eigenlijk tegenover dat middenplein staan. Twee, de rol van verkeerscirculatie. En daar ook wat mee gekoppeld de relatie van dit project met alle omliggende projecten. En drie, het budgettaire. Als we één, kijken naar het middenplein, dan ziet u ook in de projectdefinitie van het totale plaatje, dat het ook in een andere kleur staat ingetekend. Dat heeft een reden. In De Standaard stond dat ik zou gezegd hebben, dat we die grachten dichtsmijten. Ik heb gezegd in de commissie, dat het zeer moeilijk zou zijn om die ambitie van die oversteekbaarheid, doorwaadbaarheid waar te maken met die gracht er nog rond. Moet ze daarom dicht? Dat staat niet in de projectdefinitie. Maar daar moet wel over nagedacht worden om die link, zoals mijnheer Wymeersch denk ik de opmerking gemaakt heeft, om die link tussen dat middenplein en die randen, ja, om dat sterker te maken. Wat gaan we eerst doen of wat gaan we in de tweede instantie doen? Daar heb ik in de commissie van gezegd, de focus ligt hem op de randen. Ik heb geen volgorde gezegd. Eigenlijk de focus ligt op de randen. Wij zijn in dit project gestapt vooral om die randen van de markt, om die aantrekkelijker te maken. Waarom? Omdat die het dichtst tegen de gebouwen zitten, het dichtst tegen de ... (?) zitten en het is daar waar mensen elkaar gaan ontmoeten of het is daar ook waar mensen graag zullen willen zitten. Dus daar ligt de focus. Het middenplein is er dan later bijgekomen. Ja, ook omdat wij zelf niet zo goed inzagen wat kun je daar nog doen. Maar het zou inderdaad zonde zijn om niet het binnenplein mee te nemen in gans deze opdracht, want misschien komen er inderdaad wel nieuwe en knappe ideeën naar boven. Frans noemt het het sluitstuk van de verkeerssituatie of van een verkeerstraject. En hij is daar niet mis in. Maar ik zie het sluitstuk niet als de laatste stap, maar eigenlijk de tweede fase van het circulatieplan. Zo hebben we het ook altijd naar voor gebracht. We hebben gezegd eerst zijn er een aantal quick wins te maken in dat circulatieplan, maar je gaat nooit die verdere doorgroei van een grotere verkeersleefbaarheid in onze stad waar kunnen maken als je geen maatregelen neemt op die markt. Want die werkt vandaag als een groot rondpunt en eigenlijk een aanzuigeffect voor alle verkeer, dat in en om onze stad rijdt. Zou ik graag de realisatie van de oostelijke tangent zien alvorens dat we hier beginnen? Ik denk ik zou mij geruster voelen, dat klopt. Gaan we hem nodig hebben om deze maatregel te nemen? Dat denk ik niet. Zal het makkelijk zijn? Dat denk ik ook niet.

Maar wachten op iets in de toekomst, waarvan de uitvoering in mijn ogen zeker is, maar de timing ervan onzeker is, is eigenlijk zeggen “we gaan hier nog enkele jaren niets doen en we blijven op onze handen zitten en we laten het wat het is”. Ik denk dat we die tijd niet hebben. We moeten iets doen aan onze markt. We moeten iets doen aan de meest belangrijke plaats in onze stad. En we moeten ook iets doen aan het verkeer, dat ons langzaam maar zeker doodknijpt in onze stad. En daar hebben we allemaal nadelen van. Daar heeft de horeca nadelen van en de winkeliers. En vooral onze inwoners. Wij moeten nu ingrijpen, wetende dat inderdaad de uitvoering van zo'n project nog heel wat tijd zal vergen. En ten slotte, het budget. Eerst en vooral een verduidelijking, Frans, ook. Projectteams krijgen maximum 35.000 euro, btw inclusief. En slechts drie bureaus gaan die 35.000 euro krijgen. Dus er gaan een 25 – hopelijk – bureaus inschrijven. Daaruit worden er 4 geselecteerd. 3 daarvan krijgen maximum 35.000 euro. En waarom zeggen wij maximum? Omdat 35.000 euro het bedrag is, waar ge eigenlijk zowat alles kunt vragen inclusief een maquette. En ik heb gezegd, wij zijn hier geen grote fans van maquettes in Sint-Niklaas. En daardoor zou die prijs wel nog wat naar beneden kunnen gaan. Het 4^e bureau, ge vraagt u dan af, is dat dan de slechte? Nee, dat gaat dan de winnaar zijn. Die krijgt dan een percent op de uitvoeringskost. En dat percent is vastgelegd op 6 %, wat vrij normaal is voor projecten in de openbare ruimte. Ter vergelijking, voor gebouwen is het percentage 10 tot 11 %. Gaan we toekomen met dat budget? Iedereen heeft hier zijn twijfels over. Het gaat natuurlijk ook over een project, waar we niet in de ondergrond in principe moeten zijn, buiten die in- en die uitrit. Die extra in- en uitrit, die wel degelijk fietsproof moet gemaakt worden, maar niet met de bedoeling om de fietser mee te sturen met de auto, maar al een stukje verder te kijken in de toekomst om ervoor te zorgen, dat er al een in- en uitrit zit, die befietsbaar is als er in de verre toekomst – over wat spreken we dan, 2035-2040 – geen auto's meer zijn, die wij zelf nog moeten besturen, maar die bestuurd worden door zichzelf. Gaat dat voldoende zijn, die 8 miljoen euro? Ja, dat hangt een beetje af van hoe strak wij willen vasthouden aan dat bedrag. Het zal in ieder geval in de meerjarenplanning duidelijk worden wanneer we dat voorzien. En het is ook niet toevallig – en er is hier ook naar verwezen – dat we willen, dat het project ook gefaseerd invoerbaar is. Waarom? Omdat we inderdaad van een aantal andere projecten ook afhangen en dat we ook de handen daar vrij willen hebben. We willen eraan beginnen, we willen er iets aan doen, we willen dat gefaseerd doen, maar willen de andere projecten ook niet hypothekeren met dit project. Voilà, ik denk dat ik daarmee de belangrijkste elementen heb kunnen aanraken. Ja, misschien nog iets over dat busvervoer. Ik ben er ook van overtuigd, dat de markt bereikbaar moet blijven voor het openbaar vervoer, in dit geval bussen.

Hoe dat zal gebeuren, ja, daar moet nog een denkoefening aan vastgemaakt worden. Maar die kan ook niet los gezien worden van het nieuwe kernnet en het aanvullend net, dat we tegen eind 2020 moeten invoeren met ons regionaal mobiliteitsplan, samen met de gemeenten rondom ons. Dus dat zal al veel duidelijker worden later dit jaar en begin volgend jaar in welke richting dat we daaraan gaan denken. Dank u wel iedereen voor de tussenkomsten. En dan geef ik het woord terug aan de voorzitter.

VOORZITTER: Wie vraagt nog kort het woord? De heer De Meyer.

DE MEYER: Ja, ik ga zeker niet discussiëren tot ik gelijk krijg, want ik ben ervan overtuigd, dat de meerderheid mij publiek geen gelijk zal geven. Maar er zijn een 6 punten, die ik heel kort wil aanstippen. Eerst en vooral ben ik gelukkig met de historische context, die Kris Van Der Coelden toch eventjes geschetst heeft bij de vorige ingreep. Ik denk dat dat juist gesteld is. Twee, ik blijf met het gevoel zitten, er is onvoldoende zicht op de totale budgettaire context. Onze collega heeft er een aantal projecten opgesomd. Het zwembad heeft hij zelfs nog niet genoemd, het nieuwe zwembad. Dus hoe ziet dat ganse plaatje eruit? Niet onbelangrijk om te weten. Wat zijn de mogelijkheden van de stad de volgende 6 jaar? Om de mobiliteit ten gronde aan te pakken, hebben we hoe dan ook de oostelijke tangent nodig, laat ons dat niet vergeten. Deze kan een zeer belangrijke rol spelen. Vier, er is meermaals gewezen – heel terecht, ik heb dat ook gedaan in mijn tussenkomst – op het belang van de opstapplaats op de markt voor busvervoer. Men heeft verwezen naar scholieren. Maar ik wil toch ook eventjes wijzen, dat bij de senioren dit een heel grote zorg is, voor vele mensen, om op de markt zelf te kunnen op- en uitstappen. De kwaliteit van de ondergrondse parking wordt medebepaald door de openheid ervan. In zoverre dit nodig is, wil ik dit toch nog eens onderstrepen. En ten slotte, ik weet, het is slechts een detail en het is misschien iets van de gevoelswaarde, maar verplaatsbaar groen is voor mij deels artificieel. Om het met andere woorden te zeggen, eiken en beuken laten zich niet verplaatsen, maar hebben diepe wortels.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Sp.a, PVDA en CD&V. Dan gaan we nu naar het punt 37, éénmalige tussenkomst castreren/steriliseren, chippen en registreren van huiskatten, reglement, goedkeuring. Het woord is aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ook dit is uiteraard toegelicht in de commissie. En we hebben de voorbije jaren sterk ingezet om zwervkatten te gaan castreren, steriliseren. En hier willen we ook éénmalig echt een inspanning doen om ook die huiskatten gecastreerd en gesteriliseerd te krijgen. Wat trouwens ook een verplichting is.

Dus we willen enerzijds daarrond sensibiliseren, maar ook de mensen nu aanmoedigen om daar nu werk van te maken. Allé, niet nu, maar nadat we het goedgekeurd hebben.

VOORZITTER: Vraagt iemand het woord? Dan stel ik voor dat we stemmen. Ah toch? Excuseer. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, het is een klein punt, maar we hebben toch een niet-onbelangrijke bemerking hierbij. Laat het duidelijk zijn, het principe daar zijn we het volledig mee eens. Maar voor sommige burgers gaat het hier over een dure operatie. Vergeet dit niet. En ik denk dan aan alleenstaanden, mensen met een laag inkomen. En je mag niet vergeten, collega's, in alle ernst, het is veelal deze doelgroep die huisdieren en die katten heeft. En die deze dure ingreep moeten doen. Ik had eerlijk gezegd iets meer creativiteit verwacht buiten dit subsidie-reglement. Het is nu misschien een rare vergelijking, die ik maak, maar men had naar analogie met groepsaankoop de veeartsen, de dierenartsen kunnen contacteren om duidelijk te weten wat is de kostprijs hiervan en als er een zeer ruim aanbod komt van dieren van burgers van onze stad, aan welke kostprijs kan u dat doen en dit effectief, informatief duidelijk maken aan de mensen van de stad Sint-Niklaas. Zodanig dat ze weten bij deze dierenartsen is het deze prijs. Ik lees ook in het reglement, dat er een aankondiging gaat gebeuren op de website vanaf 15 juli. Collega's, ik zeg u, de doelgroep die ik daarnet genoemd heb, die kijkt niet naar de website van de stad Sint-Niklaas. Hoe gaan deze mensen geïnformeerd worden? De Stadskroniek is op zijn minst op zijn plaats voorafgaandelijk. En ten slotte – en dat is voor mij het belangrijkste – en ik zou graag hebben dat de gemeenteraad zich daarover kan uitspreken en dat eventueel het college zich voorafgaandelijk daarover beraadt, ik stel eigenlijk voor dat mensen met een kanspas minimaal – ik zou eigenlijk graag het driedubbele zeggen – maar minimaal een dubbele premie krijgen. Ik denk als ge deze doelgroep van mensen de kans wilt geven om hier in te schrijven, dan moet ge daar een extra geste doen. Die burgers, die katten hebben van 500 of 1.000 euro, raskatten, speciale soorten uit het buitenland en dergelijke meer, die moeten die subsidie niet hebben. Maar de doelgroep, die ik noem, die moet ge helpen als deze maatregel u ernstig, voor u ernstig is. Want anders richt gij u alleen tot de middenklasse en de hogere bevolkingsgroep van onze stad Sint-Niklaas. Ik zou graag hebben, dat ge er eventjes over nadenkt met het schepencollege en anders leg ik het gewoon ter stemming voor.

VOORZITTER: Zijn er nog vragen of tussenkomsten? Schepen?

DE MEESTER: Ik betreur het een beetje, Jos, dat ge die suggestie niet maakt in de commissie. Dan hadden we daar op voorhand van gedachten over kunnen wisselen. Allé, dat is toch de reden dat we commissies houden.

HEYRMAN: We hebben dat de vorige keer besproken.

DE MEYER: Ik was in uw commissie niet aanwezig. We hebben het in de fractie besproken. En ik heb zelfs na onze fractie nog eventjes de prijzen opgevraagd. Ik heb hier nog eventjes met collega's gesproken ook om te horen wat horen zij over de prijzen. En ik moet zeggen, ik ben daar immens, immens over verrast. Het is onmogelijk voor een deel van die mensen, die ge beoogt, die juist het meest katten houden, om hierin in te stappen. Eventueel ...

DE MEESTER: Ik vind dat langs de andere kant ook raar, Jos, allé, ge hebt zelf, ge hebt de wetgeving, die dit verplicht, ook aan die doelgroep, ook vanuit het Vlaams parlement opgelegd ook zonder enige tussenkomst. We doen als stad hier, willen we hier een geste doen. Allé, ik vind, ik kan een aantal dingen niet rijmen met mekaar, maar goed. Ik kijk eventjes naar de collega's. Ik wil ... Excuseer?

DE MEYER: Dat zal dan aan u liggen, dat ge dat niet kunt rijmen hé.

DE MEESTER: Ja, dat ge iets oplegt in het Vlaams parlement en dat ge hier zegt dat wij dan als stad ... Allé, ja, ik vind dat een hele rare. Dat ge zegt dat een bepaalde doelgroep dat niet kan betalen. Dat wij hier een inspanning doen naar alle burgers toe.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Allé ja, de verplichting is ... Ik kijk eventjes naar de collega's. Ik wil ik eventjes schorsen, dat is geen probleem. Dan geven we eventjes iedereen de kans om naar het toilet te gaan ineens. Dus ...

(door elkaar gepraat – onverstaanbaar)

VOORZITTER: Ik stel voor, ik stel voor ... Mijnheer De Bruyne, als we hier ... We kunnen hier zomaar geen discussie beginnen. Als u het woord wilt, dan vraagt u het. En als ik u het geef, dan kunt u het krijgen.

DE MEESTER: Awel ja, ik heb er ook geen probleem mee om te schorsen.

VOORZITTER: Ja, voor we schorsen, wil ik nog even ...

MAES: Ja, maar ik wil gewoon, ik vind de tussenkomst van mijnheer De Meyer zeer pertinent. En de reactie vind ik ook een beetje jammer. Dus wij willen dat absoluut steunen. En als jullie nu willen schorsen, dan vinden we dat fijn en dan kunnen we er straks over stemmen.

DE MEESTER: Awel, dat is toch hetgeen ik voorstel.

VOORZITTER: Ik denk dat dat het voorstel is. We schorsen 10 minuten.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: Dan heropen ik de zitting en ik geef het woord aan schepen De Meester. Ah, excuseer, aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, wij hebben ons in de meerderheid beraad over het voorstel, dat hier tijdens de raadzitting door collega De Meyer werd gedaan. Ik ga zo dadelijk schepen De Meester toelichting laten geven bij een aangepast voorstel van beslissing, dat we namens de meerderheid zullen doen. Maar ik wil toch echt erop aandringen, als we op een fatsoenlijke en ordentelijke manier hier beslissingen willen nemen in de gemeenteraad, die ook goed voorbereid bestudeerd zijn vooraleer dat we die beslissing nemen, dat het dan echt noodzakelijk is, dat wanneer raadsleden echte amendementen willen maken, dat ze dat dan ook vooraf meedelen, liefst in de commissie, zodanig dat dat ook door de administratie en door het college kan worden bekeken. Anders gaan we hier echt in een improvisatietheater belanden en dat moeten we echt ten alle prijzen vermijden. Ik wil daar verder geen incident rond maken, maar ik wil toch echt aandringen om op die manier op een fatsoenlijke en ordentelijke manier hier beslissingen te nemen, die weloverwogen en goed doordacht en goed voorbereid zijn. Wat het voorstel zelf betreft, geef ik nu graag het woord aan schepen Wout De Meester.

DE MEESTER: Goed, het voorstel is om de tussenkomst aan te passen, in die zin dat we 10 euro voor het castreren van een kater voorzien en 15 euro voor mensen of gezinnen met een kansentas, 30 euro voor het steriliseren van een kattin en 45 euro voor mensen of voor gezinnen met een kansentas en 12 euro voor het chippen en registreren van zowel een kater als een kattin en daarbij 18 euro willen hanteren als kansentastarief. Dat we in die zin het voorstel wijzigen.

VAN DER COELDEN: Meer voor wie een kansentas heeft?

DE MEESTER: Ja, de tussenkomst van de stad. De tussenkomst van de stad is 50 % hoger. En uiteraard, maar dat is geen onderdeel van het reglement, maar uiteraard voorzien wij een bredere communicatie dan de communicatie enkel op de website. Maar het is natuurlijk zo, dat we wel het reglement officieel ter beschikking stellen via de website. Maar de communicatie rond deze campagne zal uiteraard een pak breder verlopen en een aantal van de kanalen, die hier al genoemd zijn, behoren uiteraard tot de dingen waar we zelf ook aan gedacht hadden.

VOORZITTER: Altijd 50 % meer. Goed, kunnen we dan over dit ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, eerst aan de burgemeester. Burgemeester, ik ben een grote voorstander van geordend werken en niet chaotisch. Maar het gebeurt soms, dat men door gesprekken nog nieuwe ideeën krijgt.

We hebben daar uitvoerig over gesproken naar aanleiding van de commissievergadering in onze fractie. En ik had de opdracht om nog een aantal zaken na te kijken. Ook prijzen na te vragen. Ik heb dat deze namiddag gedaan. En alle details kenden zelfs mijn collega's van de fractie niet. Ik kon moeilijk wachten tot een volgende vergadering. Het moest nu gebeuren. Ik had heel goed begrepen, dat de schepen zou gezegd hebben, kijk, gij verrast mij bijzonder, maar dit is overwegenwaardig en we gaan er samen over nadenken. En dan hadden die andere woorden, die ik betreur, niet moeten vallen. Dit is niet onze stijl. En ik hoop dat het niet de stijl wordt van sommige meerderheidspartijen. Wel graag meer gehad dan 50 % erbij. Maar ik begrijp dat het zo zal goedgekeurd worden. Wij vragen één minuut schorsing om ons even te beraden over onze stemhouding.

DE MEESTER: Ik wil misschien ook eventjes toelichten ...

DE MEYER: Allé, allé, dat mag toch ...

VOORZITTER: Ja, even de aandacht voor het antwoord van ...

DE MEESTER: Jos, ik hield er ook aan om dit punt vandaag aan de stemming te houden, omdat natuurlijk de periode van castreren en steriliseren belangrijk is en dat we daar niet een heel jaar mee opschuiven.

DE MEYER: Ja, maar dat is best ... Ge begrijpt toch ook, dat ik een minuut met mijn collega's moet bespreken voor onze stemhouding. Geen half uur, niet de zaak trekken.

VOORZITTER: We wachten één minuutje zonder te schorsen. We zijn geduldig. Oké? Goed. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor dit gewijzigde voorstel? En dat kan eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 38, buurtwegen, verleggen en afschaffen van een deel van voetweg 38 (Fierenswegel), voorlopige vaststelling rooilijnplan en opstarten procedure. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, we hebben dit ook bekeken met de administratie ... (overschakelen naar bandopname 8) ... of we zouden wachten tot een nieuwe procedure. Maar we hebben ook samen met de administratie besloten om het toch nu al in gang te zetten. Alle documenten staan klaar. Dan kunnen we nu al het openbaar onderzoek laten lopen. En kunnen we ons ook samen met de administratie ten volle voorbereiden en naar het moment, dat die bijkomende bevoegdheden naar onze stad komen en dat we daar ten volle mee aan de slag gaan. En dan zijn het ineens ook de twee laatste dossiers in de oude procedure.

VOORZITTER: Vraagt er iemand het woord? Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, heel kort. Uiteraard is dat niet onwettig van nu nog die procedure te initiëren, maar ik heb dat ook in de commissie gezegd, ik vind het een gemiste kans om de volledige beslissingsbevoegdheid bij deze gemeenteraad te houden.

Maar ik neem daar akte van. Dus de andere wegels, die gaan dan wel via de nieuwe procedure, inclusief die in Nieuwkerken, die ook al een eind gezet zijn, dacht ik? Dat is allemaal nieuw?

DE MEESTER: Dat is zoals ik in de commissie zei. Dit zijn de laatste twee, die we volgens deze procedure gaan doen. Hier staan alle documenten klaar. Bij de nieuwe zullen we de nieuwe procedure volgen, allé, bij de volgende dossiers.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? Ah, samen met het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? CD&V, PVDA en sp.a. Ah, sp.a was ook voor, ja. Dat was niet duidelijk. Punt 39, buurtwegen, verleggen en afschaffen van een deel van voetweg 39 (Stevenswegel), voorlopige vaststelling rooilijnplan en opstarten procedure. Kan dat met dezelfde stemming? Oké. Punt 40, dadingsovereenkomst Oxynade, goedkeuring. En daarvoor geef ik het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie. Dat is de dading rond ticketverkoop. Ik denk dat er al veel over gezegd is. Dat is uitgebreid toegelicht.

VOORZITTER: Zijn hierover nog vragen? Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 41, ah ja, dat is al gestemd. Dan gaan we verder naar punt 42, museum, collectievorming, aanvaarding schenkingen. En ik geef terug het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, ook dat is toegelicht in de commissie en is ruim gedocumenteerd.

VOORZITTER: Nog vragen? Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we nu gekomen aan de aanvullende punten. En de eerste interpellatie is een interpellatie van raadslid Maes in verband met de treinramp in Sinaai van 9 mei 2019. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Het is inderdaad een heel erge ramp, die er heeft plaatsgevonden op 9 mei. En ik denk dat het algemeen een beetje de sfeer was van we zijn hier echt aan een catastrofe ontsnapt, toen dat die trein is ontspoord. Eigenlijk laat ons zeggen, toen dat de as van één van de wagons is gebroken en een wiel dan is kwijtgeraakt, waren er gelukkig op dat moment net daarvoor een stoptrein gepasseerd, zodanig dat dus de reizigers in Sinaai waren opgestapt en dat het perron leeg was. Dus, maar ik denk dat ik de dag nadien, op 10 mei, heb ik een mail gestuurd naar de burgemeester en naar schepen Hanssens om zeker te zijn, dat ik bij terecht was bij de juiste persoon en met de vraag om inderdaad aan te dringen bij Infrabel om een ernstig onderzoek te houden naar de oorzaken van dat treinongeval en daar ook de gepaste maatregelen voor te nemen.

Nu, ik heb dat deze week in de pers ook gelezen, dat de burgemeester en het schepencollege daar dat is gevolgd. Maar ik vind het wel jammer, dat we dat in de pers moeten lezen. Want, burgemeester, we kennen u als een vriendelijke man, maar u heeft daar niet de moeite gedaan om kort te antwoorden, dat u dat voorstel oké vond en dat u dat ging doen. Dus ik vind dat wel jammer, dat het niet bevestigd is naar mij toe, maar dat we dat dus in de pers moesten lezen. Maar soit, dat maar eventjes in detail. Maar wat mijn vragen vooral zijn, is van als de stad aan Infrabel die vraag heeft gesteld van hoe heeft Infrabel daarop gereageerd, hebben zij al een reactie gegeven, hebben zij erkend dat er een onderzoeksrapport gaat komen? En niet onbelangrijk, gaat dat onderzoeksrapport ook worden voorgelegd aan de gemeenteraad? Ja, dat is niet Infrabel denk ik die belt. Dus en u heeft ook de vraag gesteld aan Infrabel om gedurende, tot zolang dat het onduidelijk was wat de oorzaak was om geen gevaarlijke transporten meer over het grondgebied van Sint-Niklaas te laten lopen. Mijn vraag is ook, heeft Infrabel daar ook een antwoord op gegeven? Hebben zij daar reeds op toegekend? Gaan zij zich bv. een meldingsplicht, bestaat daar een meldingsplicht wanneer dat er treinen passeren, die gevaarlijke producten bevatten? Dus dat is eigenlijk ook de vraag. Een vraag, die heel veel mensen stellen, die schade hebben geleden, ja, hoe gaat dat nu verlopen? Is het Infrabel die de schade gaat vergoeden of zal het Lineas zijn? Want dus de trein, die voor het ongeval heeft gezorgd, dat was een trein van Lineas, dus een privébedrijf. De NMBS heeft daar nog een klein aandeel in, maar dat bedrijf heeft ook wel in het verleden al voor andere ongevallen gezorgd. En gelukkig zijn wij hier in Sint-Niklaas en in Sinaai ontsnapt aan het ergste, wat bv. niet het geval was in Wetteren. En waar ook nog altijd problemen zijn rond uitbetaling van de geleden schade. En dus ook een vraag van mensen, wie gaat dat dus vergoeden die schade en binnen welke termijn gaat dat verlopen? Is daar vanuit het stadsbestuur al een zicht op, want voor veel mensen is dat toch ook een belangrijk gegeven.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, mijnheer Maes, voor uw tussenkomst. En de vragen, die u stelt, zijn eigenlijk ook de vragen, die wij aan Infrabel hebben gesteld. En uiteraard ja, los van uw interpellatieverzoek, dat u hebt ingediend, hebben wij met de politie, met de brandweer, met de noodplanning ons onmiddellijk beraden over de situatie die dus op die bewuste donderdag, 9 mei begonnen is eventjes voor 9 uur in de ochtend, rond 8u.50, waarbij dus ja, die trein eigenlijk een spoor van vernieling heeft getrokken van Belsele tot Sinaai. Het had inderdaad veel, veel erger gekund op het vlak van persoonlijke ongevallen en materiële schade. Dus het feit dat het na de ochtendspits en de schoolspits was, denk ik, is daar een groot stuk verantwoordelijk voor. Voor zover ons nu bekend is, is de oorzaak te wijten aan een wielbreuk bij één van de wagons.

Gelukkig een wagon, die geen gevaarlijke goederen of geen gevaarlijke stoffen bevatte en die ook niet omgekanteld is. Hij is verder gereden over die afstand van bijna 4 km. Nu, in de brief, die wij aan Infrabel hebben gericht, hebben wij gevraagd ja, wat is de precieze oorzaak van het ongeval? Welke acties worden er ondernomen om dus in de toekomst zo'n incidenten te vermijden? Ook naar de personen, die schade hebben geleden, wagens die beschadigd zijn, gebouwen die beschadigd zijn, hebben we erop aangedrongen dat alle betrokkenen zo snel mogelijk kunnen worden vergoed. En we hebben inderdaad ook de vraag gesteld om toch te wijzen op de ernst van de situatie en de ernst, waarmee wij dit ongeval hebben opgenomen om dus in de nabije toekomst, zolang er geen duidelijkheid is rond de precieze oorzaak van het ongeval en hoe dit kan worden voorkomen, om dus geen gevaarlijke transporten meer over ons grondgebied per spoor te laten passeren. Tot nu toe hebben wij geen antwoord gekregen van Infrabel. Dus de brief aan Infrabel dateert van 14 mei. Dus we hebben nog geen antwoord gekregen, maar we zullen daar uiteraard op aandringen - we zijn nu 10 dagen later - dat daar toch stapsgewijs op wordt gereageerd. Wat betreft de gevaarlijke transporten over Sint-Niklaas, dus ja, tussen Antwerpen en Gent is er een heel druk goederenvervoer. Dat passeert niet alleen door Sint-Niklaas, maar ook door ja, denk ik, dichtbevolkte en bebouwde kernen in Lokeren, in Beveren, zelfs ook in kleinere deelgemeenten. Wij worden daar niet van op de hoogte gebracht vooraf, behalve voor nucleaire transporten. Er zijn dus ook een aantal nucleaire transporten, die langs de spoorlijn 59 passeren. Ik word daar als burgemeester wel over geïnformeerd, maar dit is een discrete informatie om begrijpelijke redenen. Als dit publiek zou bekend gemaakt worden, dan heeft men natuurlijk ook het risico, dat zo'n risicotransport het doelwit zou kunnen worden van bepaalde groepen of bepaalde individuen. Dus in die zin zijn de burgemeester, de politie, brandweer en dus de noodplanningsambtenaar wel op de hoogte van die nucleaire transporten. Maar dat neemt niet weg, dus dat er andere, ook gevaarlijke transporten als het gaat om chemische producten, dus ook tussen Antwerpen en Gent, door het Waasland en door Sint-Niklaas denderen. Ik denk dat ik daarmee u heb kunnen informeren over de elementen, die wij momenteel ter beschikking hebben om op uw vraag in te gaan.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, burgemeester. Maar ik blijf nog een beetje op mijn honger, want op welke manier, allé, binnen welke termijnen verwacht u een antwoord van Infrabel en op welke manier kan u daar verder druk opzetten?

Want, allé, u begrijpt dat mensen, die schade hebben geleden, dat die natuurlijk wel, toch ook wel vragen hebben van ja, gaan wij 5 jaar of 6 jaar moeten wachten, vooraleer we die schade kunnen verhalen. Allé, ik denk dat het belangrijk is om daar echt wel ja, druk op te blijven zetten en ervoor te zorgen, dat daar iets beweegt.

BURGEMEESTER: Allé, ik denk één, dus wat betreft de oorzaken van het ongeval en de maatregelen, die men gaat nemen om zo'n zaken te voorkomen, dus dat we daar ook op zullen verder aandringen. Dat daar toch een technisch rapport van komt. We zullen dat ook van zodra we dat hebben in mijn gemeenteraadscommissie meedelen. En twee, denk ik, zeker voor de personen die schade hebben geleden, dat wij als wij, we zijn nu 24 mei, als wij binnen de maand na het versturen van die brief nog geen antwoord hebben, dat wij bij Infrabel nog eens zullen aandringen om daar toch zo snel mogelijk dus duidelijkheid rond te creëren, hoe mensen die schade hebben geleden, op welke wijze zij dat zo snel mogelijk vergoed kunnen krijgen. Zodanig dat het ook geen feuilleton wordt van maanden, weken, maanden of jaren. Ik denk dat we dat in ieder geval als stadsbestuur ook moeten bepleiten bij Infrabel.

VOORZITTER: Oké? Dan gaan we over naar de 2e interpellatie en die is ook van raadslid Maes, in verband met de ongebruikte vuilzakken. Mijnheer Maes, u heeft het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Dus ja, u weet allemaal, dat wij ongeveer een maand staan voor het moment dat de grijze vuilzakken worden vervangen door de DIFTAR-containers. Er zijn verschillende mensen, die daar toch wel vragen rond hebben rond ja, wat gaat er nu gebeuren met de overtollige zakken. We vinden het een goed idee om dat nu nog zoveel mogelijk te stimuleren om dat onderling te regelen, zodanig dat er een handeltje is via Uplar of Facebook en dergelijke dingen meer, zodanig dat het aantal overtollige zakken tot een minimum wordt beperkt. Maar sowieso gaan er een deel zakken, vuilzakken zijn, die overtollig zijn. En ik denk dat het toch wel gepast zou zijn, dat de mensen, die die overtollige zakken hebben, dat die die zouden kunnen inruilen voor een blauwe zak. Want een deel van de inhoud, die dat nu nog in de grijze zak moet, kan vanaf 1 juni in de blauwe zak. Er is door, ik heb een bericht gekregen van iemand, een antwoord van schepen Hanssens op één van die vragen. En toen was er geantwoord van ja, het is praktisch niet mogelijk, maar ik wil er toch wel even op wijzen, dat het in het verleden wel al eens is georganiseerd. Wanneer er is overgeschakeld van de bruine zakken naar de grijze zakken, dan heeft het stadsbestuur die allemaal terugbetaald. Ik denk niet dat het de bedoeling is, dat we die terugbetaling gaan organiseren. Ik denk dat het voorstel om een ruil te doen, dat het veel praktischer en ook logischer lijkt.

En vandaar de vraag of het stadsbestuur dat niet kan overwegen om ervoor te zorgen, zelfs al gaat het over kleine bedragen, ik denk dat we het daarnet nog hebben over gehad, ja, mensen in armoede, daarvoor is 19 euro soms wel nog een belangrijke zaak, dat men dat niet zomaar moet kwijt geraken. Dus vandaar onze vraag om die ruil te voorzien.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter, om mijn naam correct uit te spreken. U doet dat goed. Mijnheer Maes heeft gelijk. U heeft gelijk, 20 euro is veel geld voor sommige mensen. En ge hebt ook gelijk, dat ge een kleine aardappel niet moet schillen, zoals men dat zegt. U hebt ook gelijk in een vorige interpellatie, dat er veel te veel plastic en plastic verpakkingen zijn. En de blauwe zak zijn werk zal hebben. Ik ben nu zelf al 2 weken de blauwe zak aan het volproppen met plastic en ik kan zeggen, ik heb nu al 2 volle blauwe zakken. Maar dat betekent ook, als ik mijn GFT-bak goed gebruik en volledig gebruik – wat ik ook doe – dat er in die container met restafval heel weinig nog inzit. En dus u hebt ongelijk als u zegt, die zullen hun factuur al zien stijgen. Dat is een soort van defaitisme, dat u aanhoudt in dit dossier, waar ik echt niet zo goed tegen kan. Bovendien profileert u steeds de zwakkeren in onze maatschappij alsof dat dat mensen zijn, die niets kunnen volgen of niet weten hoe iets werkt. En dat stoot mij echt tegen de borst om eerlijk te zijn. Dat is niet zo. Ik ken mensen, die het moeilijk hebben, maar die zijn heel goed op de hoogte van alles wat ze kunnen en wat ze niet kunnen. En ik zou dat toch ook wel eens willen benadrukken. Bon, ik val eventjes uit mijn rol. U haalt ook een voorstel, in uw voorstel zegt u ook, ja, kijk, 19 euro is veel geld. Ja, 19 euro is veel geld, maar daar gaat het dus over een rol van 20 zakken, waar er 2 zakken zijn van afgescheurd. Nu, wij verkopen al sinds midden 2018 rollen met 10 zakken maar op. Dus ik weet niet waarom iemand nog altijd een rol van 20 zakken heeft na een jaar en er daar dan nog eens 2 zakken van afscheurt. Allé, wie zijn dat, die dat doen? Dus die moeten al een heel grote voorraad van die rollen van 20 zakken thuis hebben liggen, denk ik. We hebben dan heel veel flexibiliteit getoond door vanaf januari zakken per stuk te verkopen hier aan het onthaal, zodat mensen nooit te veel hadden moeten kopen. Trouwens, wij doen al veel langer voor mensen, die het financieel wat moeilijker hebben, rolletjes van 5 zakken te verkopen. Dat is een maatregel, die al heel lang geleden is ingevoerd. Vanaf januari is dan Mi-Wa na het grote debat hier in deze raad gestart met uitgebreide communicatie rond de invoering van DIFTAR, waaronder ook nog eens die maatregel rond die zakken zijn gedaan. Het is een sympathiek voorstel, maar allé, ik denk dat we er alles aan gedaan hebben, zowel vanuit Mi-Wa als vanuit de stad om te vermijden, dat mensen met een rol met nog 18 zakken erop overblijven. We hebben ook met alle gemeenten dezelfde afspraken gemaakt over de terugname.

En daar heeft Sint-Niklaas een heel belangrijke rol gespeeld om ervoor te zorgen, dat ook die volledige rollen zouden teruggenomen worden in alle gemeenten. En daarom denken wij, ja, daarom denken wij, kijk, we hebben veel inspanningen gedaan. We hebben ervoor gezorgd, dat niemand hoeft te zitten met een grote overschot van vuilniszakken. Ik denk eerlijk gezegd dat het probleem wat overgeschetst is. U hebt zelf verwezen naar het positieve, ja, sociale contacten die nu een plaats hebben. Buren, die mekaar aanspreken. Heb jij nog een zak, kun jij nog een zak gebruiken? Ik denk dat dat ook heel positief is. Mensen maken daar ook gebruik van. Ik zie dat ook op de sociale media. En ook het buurtwerk, op het buurtnetwerk Hopir zie ik ook veel meer berichtjes verschijnen van mensen, die hun zakken willen ruilen. En daarom denkt het college of zijn we van oordeel, dat we niet zullen ingaan op uw suggestie om daar een ruiloperatie te gaan vooropzetten, dat veel tijd in communicatie zal kosten. Dat ook veel tijd zal kosten om de praktische kant van de zaken daarop uit te werken. En daarom denken wij, we hebben veel inspanningen gedaan, daarom denken wij om niet in te gaan op uw suggestie. Allé, nee, we hebben besloten om niet in te gaan op uw suggestie.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, mijnheer Hanssens, bedankt voor uw reactie, maar het voorstel is eigenlijk gebaseerd op een heel simpel principe, nl. het feit dat je niet hoeft te betalen voor een dienst, waar je geen gebruik van maakt. Dat lijkt mij een heel logische zaak. En als u zegt ja, dat mensen in armoede hun weg wel weten te vinden, ik denk dat u ook wel bekend bent met het Mattheuseffect hé. Dus dat wanneer er bepaalde voordelen worden toegekend, dat het vaak niet diegenen zijn waar het belangrijkste moeten bereiken, dat het die bereikt. En ik denk dat dat met deze ook wel zo is en dat dat Mattheuseffect hier ook wel voor een deel zal gelden. Dus ik denk dat het een voorstel is, dat wel degelijk standhoudt. En wat betreft de praktische organisatie, dat zal inderdaad werk vergen, maar ik denk als we dat, bv. als men dat doet vanaf 1 juli, ja, dan kan dat heel makkelijk in de vakantieperiode bv. via een jobstudent of zoiets opgevangen worden, want dat hoeft niet het hele jaar door te blijven lopen hé. Dus dat kan gedurende een zeer beperkte tijd worden georganiseerd.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we over naar de 3e interpellatie en die gebeurt door raadslid Bilici in verband met het dierencrematorium. Mijnheer Bilici, u hebt het woord.

BILICI: Dank u, mevrouw de voorzitter. Beste collega's, als je huisdier sterft, is dat een ingrijpende gebeurtenis. Jaren heb je lief en leed met je trouwe vriend gedeeld en plots is die niet meer. Misschien heb je het zien aankomen, misschien was het onverwachts. Hoe het ook gegaan is, het verdriet bij de eigenaar zit meestal heel diep. Het verlies van een huisdier kan soms even hard aankomen als een afscheid van een familielid.

Meer en meer mensen willen waardig afscheid nemen van hun huisdier. Dit kan op drie manieren gebeuren. Door destructie van het dier, door het dier te begraven of het dier te laten cremieren. De destructie is het minst persoonlijke en voor de meeste eigenaars ook de minst menselijke manier om afscheid te nemen van hun huisdier. Het dier gaat dan naar een ... (?) luik en daarmee is de kous af. Het dier begraven is iets wat waarschijnlijk heel wat mensen doen. Ze begraven het dier in de tuin of een andere plaats, die hij genegen is. Omdat ze dit de meest waardige manier vinden en omdat het dier op die manier altijd een beetje in hun buurt en dus ook in hun gedachten blijft. Of dit een legale manier van begraven is, weet ik niet. Ik weet bv. niet of het stedelijk politiereglement hierover iets zegt. En ik heb bij de stadsdiensten geïnformeerd, maar daar konden ze me ook niet veel wijzer maken. Laat dit dan meteen mijn eerste vraag zijn. Kan de burgemeester of schepen voor het dierenwelzijn wat meer duidelijkheid geven over de mogelijkheid om een huisdier zelf te begraven? Ik heb ook gevraagd bij enkele dierenartsen hoe ze de mensen begeleiden en wat hun inbreng is bij het verlies van de huisdieren van hun cliënten. Ze vertelden me, dat meer en meer mensen hun huisdier lieten cremieren. Vroeger was dat volgens hen het geval bij ongeveer 10 %, nu is dat geschat rond de 30 %. En de vraag naar crematie neemt alsmaar toe. Het dichtstbijzijnde crematorium schijnt het crematorium in Schilde te zijn, wat niet echt bij de deur is. Het is ook niet evident voor iedereen om zich te verplaatsen naar verafgelegen crematoria. Daarom vraag ik of er een onderzoek kan gebeuren om een locatie te vinden voor een dierencrematorium dichterbij de buurt van Sint-Niklaas. Het lijkt mij aangewezen om hierover ook met de intercommunale Westlede het gesprek aan te gaan. Zij beschikken immers over de nodige knowhow op dit vlak. Met de hondenweides hebben we gezien, dat veel mensen van de stad verwachten, dat er een beleid gevoerd wordt rond het welzijn van de huisdieren. Het mogelijk maken van een waardig afscheid van een huisdier is daar een belangrijk aspect van. Het zou me dan ook voldoening schenken indien het college deze bezorgdheid ter harte zou nemen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Bilici. En ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Bedankt voor uw vraag, Hasan. Op de website van Vlaanderen is er heel wat informatie te vinden over wat je kan doen met een gestorven huisdier, nl. op <https://www.vlaanderen.be/gestorven-huisdier>. Ik zal uiteraard die link ook nog doorsturen. Ik ga niet alles voorlezen dat er uiteraard te vinden is op de website, maar toch een aantal elementen, die een antwoord kunnen bieden op uw vragen. Er staat bv. ook een link – maar die ga ik niet voorlezen, want die is een stuk ingewikkelder en een stuk langer – een link van alle dierencrematoria en in Oost-Vlaanderen is er ook één gelegen in Evergem. Dat is dichtbij Gent, dus dat is ...

BILICI: Het dichtstbijzijnde is Schilde.

DE MEESTER: Ja, maar de concrete vraag of begraven in eigen tuin toegestaan is. Dat is op zich toegestaan, tenzij het uitdrukkelijk verboden zou zijn door de gemeente. Maar in het politiereglement staat daar niets over, dus het is in Sint-Niklaas op dit moment mogelijk. Maar wel onder de volgende voorwaarden, die ook in de wet zijn opgenomen. Het dier mag niet gestorven zijn aan een besmettelijke ziekte. Het dier mag niet meer wegen dan 10 kg. De grond mag niet klei- of leemachtig zijn. De put moet minstens een halve meter diep zijn. En u mag het dier niet begraven in een plastic of in een andere slecht afbreekbare verpakking. En het mag ook niet begraven worden op openbaar terrein. Ik ga er ook vanuit, dat ge het best ook begraaft op een grond, die uw eigendom is en niet die van iemand anders zonder zijn toestemming. Maar dat staat niet expliciet in de wet, maar dat wordt door andere wetten geregeld. Maar ik zeg het nog eens, dat is de algemene wet. En aangezien dat er in ons politiereglement niets over opgenomen is, is eigenlijk die Vlaamse wetgeving van toepassing. Dus het is toegestaan om in eigen tuin een dier te begraven. Wat de vraag betreft naar een crematorium. Op zich denk ik dat we als stad niet negatief zijn als er een privé-aanbieder die dienstverlening zou willen opstarten op ons grondgebied. Maar vanuit het college denken we niet, dat we op dit moment zelf een crematorium of dat we dat tot de taak van de stad zien om die dienstverlening te gaan opstarten. Maar nog eens, als er een private aanbieder is, die die dienstverlening wil doen, willen we samen met hem zoeken op welke plaats op ons grondgebied dat dat mogelijk is. Daarnaast heb ik ook contact opgenomen met mijn collega voor dierenwelzijn in Zwijndrecht, omdat zij sinds vorige bestuursperiode een dierenbegraafplaats op hun grondgebied hebben. Maar hij heeft mij nog niet kunnen terugmailen. Ik heb hem nadat ik uw vraag heb zien binnenkomen, een mail gestuurd. Ik heb daar nog geen antwoord gekregen wat hun ervaringen zijn om te kijken wat er mogelijk is. Want ik vind dat zeker de oefening waard. Maar ik wil eerst eventjes hun ervaringen horen en dan kunnen we ook met de collega's bekijken of we daar nog stappen in kunnen zetten.

BILICI: Schepen, het zou toch aangewezen zijn om dit toch verder op te volgen, want als ik het nog gezegd heb, ook in Schilde, het dichtstbijzijnde crematorium, als Wase hoofdstad Sint-Niklaas zou het toch een aanwinst zijn om een crematorium te kunnen hebben in Sint-Niklaas. Dus ...

DE MEESTER: Ja, ik weet eigenlijk niet of er andere – het was Sofie die mij aansprak – of er andere crematoria of dat private of publieke actoren zijn. Daar wil ik mij nu niet over uitspreken, maar ik denk dat wij met dit college dat niet als een taak zien voor onze stad om dat op te nemen. Maar ja, ik kan mijzelf blijven herhalen, maar ik ga dat niet doen.

VOORZITTER: Oké, dan gaan we naar de volgende interpellatie en dat is nr. 4, interpellatie van raadslid Ilse Bats in verband met gevaarlijke situatie voor voetgangers op de N70. Mevrouw Bats, u heeft het woord.

BATS: Ja, voorzitter, schepen, heel kort. De N70 wordt steeds meer gebruikt als voetgangersroute. Dat kan je te allen tijde zien. Ook daar – en daar wordt het gevaarlijk – waar geen voetpad is of zelfs geen berm. En ik wil dat op twee plaatsen wat illustreren, die volgens mij extreem gevaarlijk worden, dat is de oversteek – maar dan is het niet als voetgangersroute, maar eerder als oversteek – van de Luccastraat en de Kardinaal Cardijnlaan richting Colruyt, waar mensen gewoon te voet de baan oversteken, niet de verkeerslichten nemen aan Tereken of aan Driegaaen, maar eigenlijk aan de fietsoversteek de voetgangersoversteek maken. Maar ten tweede en dat is volgens mij nog veel gevaarlijker en dat is dagelijks als ik daar voorbijfiets, dat is de viaduct aan de Unigro, waar mensen gewoon de viaduct oversteken al wandelend. En ik heb een paar keer mensen aangesproken waarom dat dat nu zo ineens, want dat is mij eigenlijk maar het laatste halfjaar beginnen opvallen. Mensen die werken in de Europarken, één van de twee, oost of noord of wat. Ik weet zo nooit goed waar die ... Maar ge weet wel hé. En dan de oversteek richting stad willen maken. Maar ook gewoon mensen, die naar De Ster wandelen heen en terug. En ook blijkbaar de Unigro, allé, de viaduct gebruiken als oversteek. Tot op Westakkers gaan. Dus die naar de stad komen en terug naar Westakkers. En ook gewoon ja, de handelszaken, AVA, Gamma, Aldi. Handelszaken, die net over de viaduct liggen. Die ja, de viaduct gebruiken als wandelweg. Dus ik heb zelf ... (overschakelen naar bandopname 9) ... geen pasklare oplossingen, alleen de vraag als dat kan om daar het Gewest eens over aan te spreken en eventueel aan te kaarten en te vragen naar een oplossing. Ik wil het eigenlijk gewoon melden, omdat het echt extreem gevaarlijk is. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel voor de vraag. De vraag was een beetje provocerend, want er stond levensgevaarlijk ...

BATS: Ja, maar dat is hé.

HANSSENS: ... en ge weet, het is een heel gevoelig woord. En we moeten dat met mate gebruiken, het woord levensgevaarlijk.

BATS: Maar toch.

HANSSENS: Toch, toch, toch. U wilt natuurlijk de stormbal hijsen, zoals men dat noemt, nl. een gevaar aankaarten, dat we zelf ook al vastgesteld hebben. U bent ietske verdergegaan in de analyse om u af te vragen vanwaar komen die mensen en waar gaan die naartoe.

Het is in ieder geval niet de bedoeling om – en zeker niet buiten de tangenten, allé, buiten de Singel aan de ene kant, de andere kant westelijke tangent – om daar overal voetpaden te gaan voorzien. Maar het is wel de bedoeling om die looproutes, die er bestaan, om daar wel infrastructuur voor te voorzien en ervoor te zorgen, dat mensen zich op veilige manier kunnen verplaatsen. En dat is inderdaad in de buurt van winkels. Dat is in de buurt van doorsteekjes, enz... Een groot probleem blijft echter van die N70 is die oversteekbaarheid. En toen ik het eerst las, dacht ik van ze gaat toch niet vragen om overal voetpaden te leggen. Maar het gaat dus ook wel degelijk over die oversteekbaarheid. En dat blijft een probleem. Voor de fietsers zijn er al een aantal oplossingen gekomen. Nog niet geweldig, vind ik zelf, op het stuk tussen het zwembad en de N41. Maar op de Mercatorknoop, waar hij dan ten minste gaat liggen als de oostelijke tangent, nee, wanneer de oostelijke tangent wordt aangelegd, ja, op dat moment hebben we wel een structurele oplossing. Ook voor het stuk tussen het zwembad en de N41 zijn we nu volop de voorbereidingen aan het doen om daar een herinrichting van de N70 te doen, waar grote aandacht zal zijn voor het ja, fiets- en voetverkeer te doen. Om op uw concrete suggestie te vragen om dat toch eens te bekijken samen met het Vlaams gewest, ik wil dat gerust doen. Maar ik wil u enthousiasme alvast temperen, over wat ik denk dat de suggestie van het Vlaams gewest zal zijn, maar ik zal dat in de volgende samenkomst aankaarten.

VOORZITTER: Ik dank u. En dan geef ik terug het woord aan mevrouw Bats voor een volgende interpellatie in verband met het Industriepark-Noord, de VP-site, oprichten van een multifunctioneel gebouw, voornamelijk bedoeld voor dagrecreatie voor kinderen.

BATS: Ja, schepen Henne in dit geval. Wel, wij willen graag even polsen naar de planning van de nieuwe naschoolse en vakantie-opvang die op de VP-site zal worden gebouwd. Althans, dat hopen we. Want we horen dat die plannen in een diepe schuif zouden liggen en dat uitvoering verre van zeker zou zijn. Ja, de laatste fase, die wij in de gemeenteraad konden opvolgen, dat was in uw commissie een uitgetekend en een concreet plan, waarin de kinderopvang werd gecombineerd met die multifunctionele ruimte. En dat was ergens in 2017 denk ik. Ja, dat was zo. Maar dus we werden ongerust toen in het beleidsplan plots niets meer over de bouw werd gezegd of wordt gezegd. En uiteraard komt de organisatie van de buitenschoolse opvang, dat komt wel in punt 29, maar eerder alleen als organisatie. En er wordt eigenlijk geen woord meer geweid aan de infrastructuur of de vernieuwing daarvan of zelfs broodnodige uitbreiding. Dus kort hebben wij volgende vragen. Gaat de bouw eigenlijk nog door? Liefst wel. Blijven de plannen dan zoals ze ons werden voorgesteld? Maakt u werk van de dringende nood aan de uitbreiding van de capaciteit? Want dat was eigenlijk in 2017 waarom de bouw werd gepland.

En houdt u ons alstublieft in uw commissie, in een commissie verder op de hoogte van het traject dat wordt gevolgd? En natuurlijk bij deze ook een vraag om het personeel daar een beetje over op de hoogte te houden, want zij zijn natuurlijk ook curieus of die toekomstplannen nog doorgaan. Dus concreet hopen wij alleen maar, dat er in de meerjarenplanning budget wordt vrijgemaakt voor de uitvoering van het plan. Voilà.

VOORZITTER: Schepen Henne?

HENNE: Het dossier heeft inderdaad al een hele geschiedenis, die ik nog eens heel kort zal samenvatten. In de gemeenteraad van augustus 2016 hebben wij na een hele periode van gesprekken, zowel met de dekenij als met de scouts, hebben wij een erfpachtrekking kunnen voorleggen voor de site, die wij samen uitgewerkt hebben. De bedoeling was om een nieuwbouw voor de buitenschoolse daar ook te kunnen oprichten. En op dat moment hebben wij ook de voorwaarden voor het aanstellen van een ontwerper goedgekeurd hier in de gemeenteraad. Dan, dat is verder gelopen. In november 2016 heeft het college een selectie gemaakt van 5 ontwerpers, aan wie gevraagd zou worden om een voorstel in te dienen. In februari 2017 heeft het college dan de gunning gedaan aan Radar Architecten uit Borgerhout om een ontwerp te maken. In maart 2017 is er ook nog een boomdeskundige aangesteld geweest, omdat de site toch ook wel waardevol groen heeft en omdat het belangrijk was om die dingen op elkaar af te stemmen. Dan opnieuw een collegebeslissing in december 2017 over de goedkeuring van het schetsontwerp. Er werd dan een keuze gemaakt uit verschillende modellen of verschillende ontwerpen, die door de architecten werden uitgewerkt. En dan in april 2018, 23 april 2018 lag het dossier opnieuw voor voor het college. Op dat moment waren er 3 schetsontwerpen gemaakt, maar heeft het college beslist om de samenwerking met Radar Architecten stop te zetten, omdat, dat had meerdere redenen. En het gebouw en de kostprijs van het gebouw was tegen dan gigantisch fel opgelopen. En bijkomend zaten er in het gebouw een heel aantal mankementen, die zouden maken dat het voor de buitenschoolse eigenlijk al van in het begin geen goed gebouw was. En er was heel lang aan getrokken en gesleurd, maar vanuit de diensten gaf men aan van de architecten begrijpen niet echt heel goed wat wij nodig hebben. En men achtte het op dat moment niet zinvol om verder te gaan, omdat enerzijds met een hele kostprijs, daarnaast een gebouw dat niet helemaal voldoet aan wat de eisen zijn, niemand had er een goed oog in dat dat tot het resultaat zou leiden, dat dan die investeringskost waard was. Dus we hebben op dat moment beslist, dat we de architecten zouden betalen voor de diensten, die ze op dat moment voor ons geleverd hadden, maar dat we niet zouden verder gaan in de uitvoering van dat project. Momenteel staat dat dossier on hold. We hebben de middelen nog beschikbaar.

En de bedoeling was niet zozeer een capaciteitsuitbreiding, maar eigenlijk een vervanging, omdat we op termijn verwachten dat het Mispeltje, allé, gewoon dat gebouw is ook einde levensduur. Dat is, allé, ge kunt daar nog eventjes in voortdoen, maar dat is niet in de meest ideale omstandigheden. Nu, meteen een nieuw dossier opstarten, een nieuwe architect gaan aanstellen en daar een nieuw gebouw ontwikkelen op die site, dat wil ik momenteel eventjes niet doen, omdat er een te groot aantal voor mij onbekende factoren zijn momenteel. De regelgeving voor de buitenschoolse opvang verandert drastisch en het is nog te vroeg om echt goed in te schatten wat de consequenties daar allemaal voor ons gaan zijn. Ik heb ook al vernomen, dat de opdracht voor buitenschoolse mogelijk nog meer zou verschuiven naar de opvang van jongere kinderen. Ook dat zou uw programma wel eens kunnen gaan beïnvloeden. En dan hebben we ook – en dat staat ook wel in de beleidsplannen – willen wij een behoeftenonderzoek gaan doen. We willen echt wel meer gedetailleerd in kaart krijgen – we weten dat de nood groter is dan het aanbod – maar we willen dat verder verfijnen naar leeftijd, naar aanbod, naar plaats, naar allé, een aantal factoren, die maken dat dat ook wel eens uw bouwprogramma zou kunnen beïnvloeden. Dus wij willen eigenlijk ook in het kader van dat nieuw decreet eerst een aantal van die randfactoren beter in beeld krijgen vooraleer dat wij verder gaan met investeren op die plaats of op een andere plaats. Allé, dat zal dan afhangen van wat ons dat allemaal leert. Bovendien en dat was toch ook één van de bedenkingen, die tijdens het proces heel de tijd wel gemaakt werd, is het zinvol van zo'n groot duur gebouw te zetten, dat dan eigenlijk onderbenut wordt. Dus allé, de buitenschoolse opvang, die medewerkers zitten daar ook wel tijdens de uren dat de kinderen naar school gaan, tijdens het schooljaar, voor een aantal, om een aantal taken uit te voeren. Maar die gebruiken dan nooit de hele grote oppervlaktes die je nodig hebt als je daar met kinderen aanwezig bent. Dus ook daar stelt zich dan de vraag van als we daar dan een gebouw zetten, moeten we daar dan niet toch geïntegreerder gaan werken en kijken hoe we dat ook gedurende de dag een invulling kunnen geven. Dus ja, zeker nog de intentie om te investeren in infrastructuur voor de buitenschoolse opvang. Dat staat ook in het beleidsprogramma zo vermeld. Maar inderdaad niet met een exacte locatie, omdat we dat verder willen laten afhangen van een aantal factoren, die momenteel nog iets te onbekend zijn voor ons. En naar personeel toe wil ik wel zeggen, dat dat ook op personeelsvergaderingen, waar ik geregeld wel bij aanwezig ben, ook wel al uitgelegd is en dat mensen dat ook wel weten wat die stand van zaken is en dat ook wel begrijpen, dat we niet investeren in een gebouw waar het voor hen bv., dat had dan te maken met de indeling op verschillende verdiepingen en zo, dat het voor hen niet altijd even aangenaam werken zou zijn. Dus ...

VOORZITTER: Mevrouw Bats? Ja hoor.

BATS: Ja, ge geeft het zelf ook aan en dat is ook zo, capaciteit moet zeker op redelijk korte termijn toch verhoogd worden of vergroot worden. Ik snap dat met de veranderingen of met de wijzigingen, dat onderzoeken nodig zijn. Maar hopelijk wordt dat niet daardoor op de lange baan geschoven. Het is echt redelijk dringend. En zoals ge zelf ook wel zei, het Mispeltje is echt een aflopend verhaal. Dat is hier niet ... Ja, 10 jaar wachten gaat echt niet meer kunnen. Dus, er toch werk van maken.

HENNE: Ik, euh, wij zijn ons daar denk ik van hetzelfde bewust.

BATS: Oké.

HENNE: En het is inderdaad wel de intentie om dat niet ergens in een diepe schuif te verstoppen.

BATS: Ik zal uw centjes zoeken.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. En dan geef ik het woord voor de volgende interpellatie aan de heer Uytendhouwen in verband met vermelding van huurprijs, kosten en lasten bij te huur stellen woongelegenheden en volgens het Algemeen Politierglement van 24 november 2017. Mijnheer Uytendhouwen, u hebt het woord.

UYTDENHOEWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, art. 4 van het nieuwe Woninghuurdecreet, dat op 1 januari van dit jaar in werking is getreden, herneemt de verplichte bekendmaking van de gevraagde huurprijs en van de kosten en de lasten in elke publieke mededeling bij het te huur stellen van een woongelegenheden. En het is aan de gemeenten opgedragen door dat decreet om inbreuken op deze verplichting te sanctioneren. En voortaan bestaat die sanctie in een GAS-boete van 50 tot 350 euro. En u zal merken, dat die maximumboete door het decreet dus werd verhoogd van 200 euro naar 350 euro, waaruit dus het toegenomen belang mag blijken, dat de decreetgever aan deze verplichting hecht. En terecht ook, want de wetgever heeft die verplichting tot vermelding van die huurprijs, kosten en lasten opgelegd vanuit een driedubbele zorg. Enerzijds wil men zorgen voor transparantie van de gevraagde huurprijs en dat vergemakkelijkt uiteraard de toegang tot huisvesting. Anderzijds wil men door deze verplichting ook iedere vorm van discriminatie en dan in het bijzonder op grond van huidskleur tegengaan. En ten slotte, ten slotte strekt deze verplichting ertoe om de consumenten te beschermen, want als je als kandidaat-huurder de huurprijs van het pand kent vooraleer je dit gezien hebt, dan kan je beter ook inschatten of die totale huurprijs voldoet aan jouw financiële mogelijkheden. En dus die verplichting om de huurprijs te vermelden op affiches en makelaarsborden is dus ook in Sint-Niklaas in 2009 opgenomen in ons algemeen politierglement, waar het een beetje ongelukkig is opgenomen onder de bepalingen van de ongezonde en bouwvallige woningen.

En u zal het met mij eens zijn, collega's, dat dit een heel goede zaak is, maar natuurlijk een verplichting is maar zo sterk als het toezicht dat er wordt op uitgeoefend. En dus was ik wel eens benieuwd naar de manier waarop dit in onze stad wordt georganiseerd. En hoe vaak een miskenning van die verplichting tot een boete aanleiding heeft gegeven. En ik dank dan ook de medewerkers van het team wonen voor het antwoord op de schriftelijke vraag, die ik in dat verband heb gesteld en ook het teamhoofd GAS voor het bezorgen van de gegevens over het aantal GAS-dossiers voor het niet-vermelden van die huurprijs. Zo wou ik weten, collega's, of er inderdaad een effectief en een actief toezicht georganiseerd werd op de naleving van die verplichting of dat dat eerder een louter passief toezicht was, dat enkel bij klacht in werking trad. En nu blijkt, dat die woningcontroleur gedurende ongeveer 2 jaar inderdaad actief vaststellingen heeft gedaan en GAS-pv's heeft opgemaakt, maar dat na een aantal jaren geen overtredingen meer konden vastgesteld worden. Zo staat toch in het antwoord van de diensten. En de woningcontroleur, die wordt sindsdien vooral ingezet op woningcontroles en begeleiding van eigenaar-verhuurders in het proces woningkwaliteit en bij vaststellingen van leegstand. En dus in het antwoord van het team wonen lees ik verder ook "momenteel is er een passief toezicht; de administratieve opvolging die verbonden is aan de vaststelling van inbreuken is zeer tijdsintensief en anderzijds is de hoogte van de boetes van dien aard dat het immokantoren niet stimuleert om accuraat te werken". Ze is dus met andere woorden te laag de boete om immokantoren de wet te doen naleven. Nu, collega's, wanneer ik de overzichtstabel bekijk, die ook mee is opgenomen in de toelichting bij het punt met het aantal dossiers dus die tot een boete hebben aanleiding gegeven, dan moet ik vaststellen dat het toezicht sinds 2014 wel zeer passief is geweest. Want ik stel vast dat de laatste 5 jaar er welgeteld één dossier is ontvangen met name in 2017 en dat dat aanleiding heeft gegeven tot een boete van inderdaad amper 60 euro. Dat steekt schril af tegen de cijfers in de periode daaraan voorafgaand, de periode van 2010 tot 2013, waarin er weliswaar 39 dossiers werden ontvangen, die in 19 gevallen tot een boete hebben geleid tussen de 50 en de 75 euro was dat in dat geval. Nochtans ook geen aantallen om over naar huis te schrijven wanneer je dit vergelijkt met de 7.800 overtredingen in 2018 op het parkeerverbod, zoals dat nog gebleken is uit het jaarverslag, dat we in de commissie hebben ter kennisname gekregen. Conclusie, de handhaving van de verplichting is volgens mij nooit ergens kunnen gebeuren en sinds 2014 eigenlijk dode letter. De motieven en de redenen, die daarvoor door het team wonen werden aangehaald, die vat ik als volgt samen. Na een aantal jaren konden geen overtredingen meer vastgesteld worden. De woningcontroleur heeft andere prioriteiten. Er is geen tijd voor vaststellingen en administratieve opvolging van overtredingen.

En de hoogte van die boetes stimuleert immokantoren niet om accuraat te werken. Collega's, de motivering dat na een aantal jaren geen overtredingen meer vastgesteld konden worden, leek mij tegenstrijdig met de vaststelling, dat de hoogte van die boetes immokantoren niet stimuleert om accuraat te werken. En dus ben ik zelf op onderzoek uitgetrokken naar de naleving van die verplichting. En gelukkig waren veel aankondigingen oké, maar op korte tijd had ik toch al gauw 8 panden met een aankondiging door immokantoren, die niet in overeenstemming leken met het woninghuurdecreet, noch met ons algemeen politiereglement. Op 5 van die borden stond helemaal geen huurprijs vermeld. Op 3 stond er wel een huurprijs, maar ontbrak elke opgave van kosten en lasten. En jullie zullen ook de foto's kunnen zien hebben, die ik als bijlage mee bij mijn punt heb opgeladen. 8 overtredingen, collega's, tijdens een korte steekproef in onze binnenstad, terwijl we in de afgelopen 5 jaar slechts dat ene dossiertje uit 2017 hebben geregistreerd. Het ligt dus niet aan het gebrek aan overtredingen, maar wel degelijk aan het gebrek aan toezicht en sanctionering. Deze korte steekproef toont mijns inziens alleszins aan, dat er wel degelijk een probleem is met de naleving in onze stad van die verplichting tot vermelding van de huurprijs. Een probleem, waarvan ik mag aannemen, dat ook de meerderheid het dringend wil aanpakken, zeker wanneer ik in het beleidsprogramma lees, dat de stad zich – terecht – verzet tegen elke vorm van discriminatie en racisme en een beleid zal ontwikkelen tegen racisme en discriminatie op de huurmarkt en op de arbeidsmarkt. Dus, de eerste kleine en evidente stappen in zo'n beleid zijn mijns inziens dan ook alleszins in eerste instantie het sensibiliseren van de Sint-Niklase vastgoedmarkt, die nochtans geacht wordt de wet te kennen. Anderzijds het organiseren binnen onze diensten van een actief toezicht op de naleving van die vermeldingsplicht en ten slotte inderdaad ook als men niet wil luisteren, het effectief sanctioneren van inbreuken op de vermeldingsplicht van die huurprijzen. Collega's, het is de verdienste van het team wonen zelf om in een antwoord alvast een begin van oplossing te suggereren. Zo stelt het team, dat een actief toezicht zou kunnen opgenomen worden door de stadswachten. En bij het uitvoeren van hun opdrachten zijn die inderdaad immers op een groot deel van het Sint-Niklase grondgebied aan het werk. Maar ik denk persoonlijk ook aan onze parkeerwachters, die zelfs opgeleid zijn ook tot GAS-ambtenaren en ja, ook voor hen lijkt het mij als vaststellingsambtenaren even vlug een foto genomen te zijn van een nummerplaat, als ge er 7.800 kunt doen op een jaar, dan lijkt mij dat even vlug ook een foto van een makelaarsbord, dat geen huurprijzen vermeldt of kosten vermeldt.

En wat de vaststelling van het team wonen betreft, dat de hoogte van die boetes de immokantoren niet stimuleert om accuraat te werken, dan wijs ik er nogmaals op, dat de maximumboete voor slechte verstaanders, dat die is opgetrokken tot 350 euro en er dus voortaan wel degelijk een gedifferentieerd sanctioneringsbeleid kan gevoerd worden. En mijn vraag aan de meerderheid is dan ook, wat hun beleidsintenties op dit vlak zijn. Mede in het licht van hun wil om in te zetten op het tegengaan van discriminatie op de huurmarkt. En ten slotte, ten slotte houdt mijn tussenkomst ook een voorstel tot beslissing in, dat beoogt eigenlijk louter om de tekst van ons politiereglement juridisch-technisch in overeenstemming te brengen met de bewoordingen van het huidige art. 4 van het nieuwe woninghuurdecreet. Art. 4 van dat woninghuurdecreet herneemt inderdaad wel grotendeels de tekst van het art. 1716 van het Burgerlijk Wetboek, met dien verstande dat er een kleine wijziging is. De woorden “gemeenschappelijke kosten” werden vervangen door “kosten en lasten”. En dan zult ge zeggen, ja, dat is weer een jurist, die het over een paar woorden heeft. Maar dat blijkt toch niet zonder belang te zijn. In die zin, dat kosten en lasten ruimer is dan het begrip gemeenschappelijke kosten. Want die gemeenschappelijke kosten, die hebben uiteraard betrekking op de kosten van beheer, onderhoud en verlichting en de verwarming van gemeenschappelijke delen van appartementsgebouwen, terwijl onder lasten, dat daar ook allerlei belastingen en retributies worden verstaan, zoals de onroerende voorheffing en de milieubelasting of bv. de gemeentelijke belasting op de ophaling van het huisvuil, enz... Dus ook deze bedragen, die lasten moeten voortaan mee op makelaarsborden en affiches worden vermeld. U zal het voorstel van beslissing kunnen lezen en het betreft dus niet meer dan die juridisch-technische aanpassing. Ik dank u.

VOORZITTER: Burgemeester? Ah ja, ik zie dat er nog een tussenkomst is van mevrouw Van Elslande.

VAN ELSLANDE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, ik heb aandachtig geluisterd naar de interpellatie van raadslid Uytendhouwen. Ik ben van mening, dat makelaars, die onvolledig zijn op hun immoborden aangaande huurprijs en/of kosten en lasten, een negatieve invloed kunnen hebben op de hele beroepssector en dit is bovendien ook nadelig voor de consument, die duidelijkheid en transparantie verwacht. Daarom ben ik dan ook van mening, dat er kordaat dient worden opgetreden om inbreuken - zij het dan niet-kwaadwillig - te voorkomen. Ik heb dan ook drie concrete vragen. In de eerste plaats, zijn er in het verleden aan makelaars reeds waarschuwingen gegeven? Reden waarom er inderdaad zo meldingen zijn vastgesteld aangaande inbreuken op deze reglementering. Zo ja, zullen deze in de toekomst verder worden gezet, deze waarschuwingen?

En wat dan betreft de procedure, die in 2017 heeft geleid tot een GAS-boete van 60 euro, werd er in dat dossier specifiek een bemiddelingsprocedure opgestart? Ik dank u.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, collega's, om dit punt onder de aandacht te brengen. Ik denk dat Johan Uytendhouwen een correcte voorgeschiedenis geschetst heeft, waaruit blijkt dat aanvankelijk er inderdaad heel wat gevallen waren. Dat er ook actief werd opgetreden door de stedelijke diensten. En dat dat dan toch een aantal jaren het gewenste resultaat heeft gehad. Nu, aan de andere kant en dat zijn zijn vaststellingen en ook die van mevrouw Van Elslande, dus dat toch wat ja, enige verslapping van de aandacht is in de sector, zelfs bij de immokantoren in de eerste plaats. Want zij zijn nog altijd de grootste aanbieders van huurwoningen en huurwooneenheden op de markt. En dat de wijziging van de regelgeving en van de GAS-boetetarieven toch wel kan aangegrepen worden om enerzijds naar de sector toe opnieuw een sensibilisering door te voeren en daaraan gekoppeld ook een actief handhavingsbeleid vanuit de stad Sint-Niklaas. We gaan bekijken hoe we dat kunnen organiseren. U hebt ook aangegeven, mijnheer Uytendhouwen, dat onze diensten ja, door de beperkte personeelsbezetting ook bepaalde prioriteiten hebben moeten kiezen en dat die inderdaad gaat naar de controle op leegstand, verkrotting en woonkwaliteit, waar heel veel werk inkruipt. Waar ook denk ik heel goed werk wordt geleverd inzake begeleiding van mensen. Want achter elk verhaal of achter elke situatie gaat een heel verhaal en dikwijls een hele tragedie schuil. Nu, wat betreft concreet uw voorstel tot aanpassing van het politiereglement stel ik voor, dat wij dat meenemen bij de jaarlijkse herziening en aanpassing van het politiereglement. Ik wil trouwens meegeven, u verwijst naar de versie van 24 november 2017, maar er is ondertussen een meer actuele versie dus van 23 november 2018, waarbij het betrokken artikel verhuisd is van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 6, nog altijd afdeling 2, art. 1. Dus ik stel voor dat ze dat dan globaal bekijken, dus naar aanleiding van de globale aanpassing/herziening van het algemeen politiereglement in het najaar.

VOORZITTER: Oké? Dan gaan we verder naar de volgende interpellatie. Die wordt gebracht door raadslid Baeten in verband met een toegankelijke, rolstoelvriendelijke buurt. Mevrouw Baeten, u hebt het woord.

BAETEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Beste schepen, ik heb sinds een aantal maanden nieuwe burens in de Kon. Elisabethwijk. Op de vroegere site van Waeslandia is een woonproject gerealiseerd door de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting voor mensen met een fysieke beperking.

En sinds dat er nu de laatste weken nog mensen aan het wonen zijn en ik die heb ontmoet, zijn er toch wel wat dingen die opvallen qua mobiliteit, die niet helemaal juist zit. De stoepranden zijn eigenlijk veel te hoog. Dus als zij in hun huis willen gaan of op straat willen gaan, moeten zij volledig via de Antwerpse Steenweg. Ook op het Kon. Elisabethplein geraken zij met een gewone rolstoel wel, maar als het een elektrische rolstoel is, geraken zij eigenlijk niet op het plein. Ze hebben ook geen toegang tot het Kon. Elisabethplein. En ik ben er een aantal keren over aangesproken geweest. En daarmee mijn vraag of die noden bekend zijn. Of je ook ter plaatse kan gaan. Een tweede probleem, waar ik ook op attent ben gemaakt, is ge hebt de Tuin van Myra er aanhangen en heel veel mensen zouden daar graag gaan eten, omdat dat ook wel sociale voordelen heeft. Maar er is mij gezegd, dat er een plank zou moeten liggen, omdat ze zelf niet tot in dat restaurant geraken. Dat is natuurlijk voor de andere schepen bedoeld, maar het zijn allemaal kleine dingen, die voor die mensen ja, het wel wat moeilijker maakt. En daarmee ook de vraag of jullie daar willen gaan kijken voor een heraanleg. En ik ga ervanuit, dat met de heraanleg van de Kon. Elisabethbuurt dat jullie wel willen gaan voor een toegankelijke en rolstoelvriendelijke buurt. Maar ik wil er echt op aandringen om nu al te gaan kijken naar een aantal stoepranden, die er echt voor zorgen dat die mensen heel moeilijk kunnen oversteken en grote omwegen moeten doen. Er is mij vandaag nog eens op aangedrongen om dat zeker te zeggen, omdat het ook wel voor onveilige verkeerssituaties zorgt als ze op de straat moeten rijden en niet op het voetpad. Voilà.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Baeten. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, goed. Dank u voor de vraag. Ik kan u al geruststellen, wij weten van die vragen. En ik kan u zelfs meer zeggen, het college heeft een aantal weken terug ook de opdracht gegeven om het openbaar domein daar aan te passen, zodat het rolstoeltoegankelijk wordt. Er zal ook een ruimte aan de straatkant anders ingericht worden. Wat het pad betreft binnenin, want dat is aan de binnenkant tussen de Van Naemenstraat en de ... (overschakelen naar bandopname 10) ... Kon. Elisabethlaan. Is een iets moeilijker verhaal. Waarom is dat een moeilijker verhaal? Eigenlijk is dat nog maar net aangelegd, die tuin. Dat was ook zo in de bouwvergunning opgenomen, dat dat een pad moest zijn, dat toegankelijkheid moest creëren juist tussen de gebouwen. En stellen dan toch wel vast, dat de gekozen materialen niet zo goed gekozen zijn, waardoor die toegankelijkheid niet kan gegarandeerd worden. Wij zullen dat zelf opnemen met de stad. En het is eigenlijk jammer, want die werken hadden eigenlijk al moeten uitgevoerd worden. Maar men heeft ons verzekerd, dat dat in de komende weken in orde zou gebracht worden. Moest het zo niet zijn, dan hoor ik het wel graag. Maar dat is echt wel in gang gezet.

Wat de verdere toekomst betreft, geloof ik inderdaad dat het project rond de Kon. Elisabethwijk kansen biedt. Natuurlijk, het gaat niet over een ganse wijk die heraangelegd wordt. Maar wel kansen biedt op de meest gebruikte routes, om daar toch eens te gaan kijken en heel goed op te vangen om die toegankelijkheid van straat tot straat te verbeteren. Maar u weet ook, dat ik daarop stond om een heel breed participatieproject daarrond te doen. Dus ik denk dat die zaken sowieso wel gaan naar boven komen. Dus wordt aangepakt.

VOORZITTER: Dan interpellatie 8 is uitgesteld naar de volgende gemeenteraad. Interpellatie 9, voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes, invoering praktijktesten op de woonmarkt. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het sluit inderdaad goed aan bij het punt van collega Uytendhouwen daarnet. Ik denk dat het algemeen toch erkend wordt, dat discriminatie op de huurmarkt een groot probleem is. Het groot woononderzoek toont aan, dat 22 % van de verhuurders discrimineert op de woonmarkt. Wij hebben steeds meer meldingen, die wij krijgen van mensen, die hun beklag maken over discriminatie bij het proberen verwerven of een huurhuis te kunnen huren. Ik heb deze wijk de cijfers van Unia Sint-Niklaas gekregen. De bestuursadministratie heeft die vandaag nog toegevoegd aan het item op E-decision. Dus ik weet niet of u dat gemerkt heeft, schepen. Maar het is dus zo, dat er door Unia Sint-Niklaas de voorbije 4 jaar 68 klachten zijn binnengekomen bij hen op vlak van woondiscriminatie. En bij die 68 meldingen, klachten hebben wij in totaliteit 86 criteria verzameld op vlak van discriminatie. Als ge dan bekijkt welke de meest voorkomende zijn, dan is dat raciale achtergrond als grootste vorm van discriminatie, vermogen als tweede en als derde is dat handicap. Dus als je die drie ja, belangrijkste vormen van discriminatie neemt, dan kom je dus op 75 % ongeveer van alle discriminatie, die op die 3 criteria gelden. Nu, het is ook geweten, denk ik, dat de cijfers van Unia, dat dat maar een topje van de ijsberg is. Unia zegt dat trouwens zelf. Zij weten dat niet iedereen die discriminatie ervaart, dat die daar ook een punt van maakt en ook een klacht gaat indienen. Dus het probleem is zeker en vast veel groter dan de cijfers van Unia. Maar die vind ik wel, ook al toch zeer significant. Dus praktijktesten, ja, het houdt eigenlijk in, dat men mystery calls gaat organiseren. Dat men gaat kijken wanneer dat er effectieve discriminatie is om te zien of men dat kan detecteren. En dat idee, dat is niet direct iets dat wij hebben uitgevonden, maar er bestaat een platform, platform praktijktesten nu, wat een bundeling is van heel veel verschillende organisaties, bv. het Vlaamse huurdersplatform zit daarin. Ze hebben trouwens nog vorig weekend gewaarschuwd voor het ontstaan van een wooncrisis. En alle problemen inzake huurprijzen en zo aangekaart.

Maar ook samenlevingsopbouw, Kif Kif, çavaria, het minderhedenforum, netwerk tegen armoede om maar een paar organisaties te noemen, die dus tot dat platform behoren. Die pleiten daarvoor om op elk niveau, beleidsniveau die praktijktesten in te voeren. En als je dan gaat kijken waar dat al is ingevoerd, dan denk ik bv. ... Ja, in Antwerpen is het niet ingevoerd. Daar is een studie gebeurd door de VUB in opdracht van praktijktesten nu. En daar heeft men vastgesteld in die studie, dat de discriminatie oploopt tot 40 %, dus wat gigantisch hoog is. In tegenstelling daartoe, in Gent daar zijn die praktijktesten wel al ingevoerd. Gedurende 3 jaar heeft men daar ervaring opgebouwd. Heeft men daar heel wat werk gedaan ook in samenwerking met Unia, ook in samenwerking met de universiteit. Men heeft daar trajecten ter voorbereiding gedaan, vorming georganiseerd, opleiding voor verhuurders en voor immokantoren. En dan merk je, dat op 3 jaar tijd, dat daar de discriminatie – men is begonnen met een nulmeting – dat die gezakt is van 26 % bij de nulmeting naar 14 % 3 jaar later. In Brussel heeft men ook die praktijktesten ingevoerd en daar is men mee gestart in 2017. Daar had men 43 % vormen van discriminatie in 2017. Dat is in 2018 gezakt naar 25 %. En recent, meer bepaald al begin mei, is ook in Mechelen een besluit genomen door de gemeenteraad om praktijktesten in te voeren. En mevrouw Somers, u zal wel weten wie daar de burgemeester is. Uw naamgenoot. En Kristof Calvo is daar één van de belangrijke partners ook voor Groen. Dus daar is in Mechelen dus beslist om daarin mee te stappen. Waarom heeft men dat gedaan en waarom doet men dat meer en meer in steden? Dat is omdat men natuurlijk ervaart, heel wat steden hebben als doelstelling om discriminatie en racisme aan te pakken – dat staat ook in de beleidsverklaring van het stadsbestuur hier, wat positief is – maar ze merken ook dat je dat niet alleen bereikt met mensen te sensibiliseren en dat het nodig is om daar daadwerkelijk maatregelen rond in te voeren. En die praktijktesten, die tonen net aan in de steden en de voorbeelden, die ik daarnet heb gegeven, dat ze effectief ook werken. En vandaar is het voorstel, dat wij willen doen vandaag in deze gemeenteraad, om dergelijke praktijktesten ook in Sint-Niklaas door te voeren. Ik denk dat we daarmee een belangrijke stap zetten op het vlak van het tegengaan van discriminatie en racisme in onze stad. En ik denk dat dat een bekommernis is, die wij allemaal delen. Misschien niet allemaal dan, maar toch een groot deel van deze raad zal dat delen. En wij doen een voorstel en dat staat geformuleerd, we hebben dat ingediend. Ik wil dat voorlezen als dat nodig is. Maar een voorstel om dus die praktijktesten ook bij ons in te voeren.

VOORZITTER: Schepen Henne, ik geef u het woord.

HENNE: Als stad en vanuit het stadsbestuur verzetten wij ons – dat staat ook uitdrukkelijk in ons beleidsprogramma – tegen elke vorm van racisme en discriminatie. Dus dat is een bezorgdheid, die wij zeker delen. Iedereen heeft recht op behoorlijke huisvesting. Dat is een basisrecht. En een gelijke toegang tot de woningmarkt speelt daarin een sleutelrol. Johan heeft dat daarnet ook aangekaart. Die officiëring van huurprijzen maakt daar zeker deel vanuit. Nu weten wij wel, dat in de praktijk die toegang niet voor iedereen gelijk is en we weten ook, dat er zoals in elke stad, ook in Sint-Niklaas gediscrimineerd wordt. De cijfers van Unia – we kennen ze – en ze zijn wellicht inderdaad kleiner dan het reële probleem. We krijgen diezelfde signalen natuurlijk ook van onze eigen woonbegeleiders van de huurdersbond. En ook wij vinden die praktijken laakbaar. Discriminatie op huurmarkt treft verschillende groepen van mensen hé. We spreken dan bv. over alleenstaande vaders of moeders, mensen van allochtone origine, mensen met een beperking, mensen die leven van een uitkering, mensen met een andere seksuele geaardheid en ga zomaar door. Wanneer een verhuurder of een makelaar mensen uitsluit louter op basis van die gegevens is zijn gedrag niet alleen laakbaar, het is ook juridisch strafbaar en ook via Unia en via het BV zijn er mogelijkheden om daar klacht tegen in te dienen. Daarnaast moeten we meteen ook de kanttekening plaatsen, dat verhuurders wel selectief mogen zijn. Ze moeten het ook soms zijn, willen ze een keuze kunnen maken tussen meerdere kandidaat-huurders. Maar ze mogen zich bij hun keuze niet laten leiden door discriminerende motieven. Niet elke selectie is discriminatie. 80-plussers een appartement op de 3^e verdieping, enkel toegankelijk via trappen, afraden is geen discriminatie. Wanneer een toekomstige huurder aanpassingen aan de woning vraagt, die te groot zijn, bv. de functie van toegankelijkheid voor een rolstoel, dan mag de verhuurder dat weigeren. Een gezin met 3 kinderen hoort niet thuis in een te kleine studio. Wanneer de verhuurder gereede twijfel heeft om aan te nemen, dat de kandidaat-huurder onvoldoende financiële middelen heeft om de huur stipt te betalen, dan mag hij die kandidaat weigeren. Algemene richtlijn – en ik geloof dat dat ook jullie partijstandpunt is – is dat je maximaal een 3^e van het inkomen mag besteden aan huur. Maar laat de armoede nu net vaak gekleurd zijn en laat die alleenstaande ouder nu ook vaak nog een hoger risico op armoede kennen. Komt daar nog bovenop, dat het aanbod aan kwalitatieve, betaalbare gezinswoningen op de huurmarkt, zeker ook als het gaat over grotere woningen, schaars is. En waar schaarste is, gaat die selectiviteit nog sterker spelen. Vanuit de immosector stelt men dat ook duidelijk. Een verhuurder, die wil garantie over zijn huurinkomsten en zal zijn keuze daardoor laten leiden. Die problematiek staat ook in onze woonbeleidsstudie beschreven – studie van vorig jaar. Door de schaarste en de selectiviteit vallen mensen uit de boot. En dat is een pijnlijke vaststelling.

Een groter aanbod aan huurwoningen, zowel private als sociale, dat is eigenlijk het meest structurele antwoord. Maar u weet samen met mij, dat we dat morgen nog niet gaan opgelost hebben en dat de wachtlijsten enkel langer worden, ondanks de vele miljoenen, die zowel hier in Sint-Niklaas als in heel Vlaanderen in sociale huisvesting worden geïnvesteerd. We hebben het hier over een complexe problematiek en de aanpak lijkt mij dan ook de nodige nuance te verdienen. Gelijke behandeling en gelijke toegang tot de huurmarkt is een thema, dat al jarenlang op onze agenda staat en daar jammer genoeg ook nog steeds op moet blijven staan. In 2011 is hier in Sint-Niklaas de invoering gebeurd van het gelijke behandelingsprotocol. En we waren een voorbeeld als stad, dat nadien ook gekopieerd is geweest. Voor wie het niet kent, met de ondertekening daarvan engageren verhuurders, zowel individueel als makelaars zich, om niet te discrimineren en met een open jaarvergadering in november hielden we het thema op de agenda. De laatste jaren merken we wel, dat er wat sleet zit op die formule en we zijn een beetje op zoek naar een nieuwe aanpak. Maar één ding is voor ons heel duidelijk. We zullen dat samen moeten doen. Samen met alle betrokkenen. Zowel vanuit de welzijnssector, de stadsdiensten, als vanuit de kant van de makelaars. De voorbereidingen voor dit jaar, voor rond dat gelijke behandelingsprotocol of de opvolger daarvan, zullen binnenkort opgestart worden. In Gent en op een paar andere plaatsen koos men voor praktijktesten. We hebben die keuze niet gemaakt. Je kan heel moeilijk oordelen over de lokale context elders. Praktijktesten kunnen een middel zijn om een probleem bloot te leggen, maar zijn in mijn ogen niet de manier om het probleem op te lossen. Praktijktesten meten enkel of in de eerste fase van het proces mensen uitgenodigd worden. Het verloop daarna wordt niet meer in beeld gebracht. Stelt men een probleem vast, is het een kwestie om tot een bemiddelde oplossing te komen met de betrokken makelaar. En individuele verhuurders, die worden in het geval van praktijktesten niet in beeld gebracht. Ik heb er ook geen weet van of geen weet van onderbouwde cijfers, die tonen dat dit effectief meer tot verhuringen leidt van mensen in een kwetsbare positie. Mogelijk verschuift dat probleem gewoon naar een volgende fase in het proces en krijgen die mensen later evengoed het deksel op de neus. Met praktijktesten ga je denk ik ook de hardnekkige overtreders niet van gedacht doen veranderen. Met praktijktesten viseer je ook alle makelaars, ook diegenen die in eer en geweten hun werk proberen te doen. Wij werken met een aantal makelaars in onze stad heel goed samen en dat zijn mensen, die ook bereid zijn om samen met ons hun nek uit te steken. Ik werk liever samen met hen aan een aanpak in de diepte dan nu te kiezen voor de confrontatie met dure praktijktesten – want daar hangt ook een kostenplaatje aan – die ons bewust gaan maken van een probleem, dat we eigenlijk al kennen.

Diegenen die het goed menen de kast opjagen en eigenlijk niets gaan veranderen aan het gedrag van diegenen, die zich er dan wel weer schuldig aan maken. Ik besteed die energie en die middelen dan veel liever aan vorming, aan opleiding, aan sensibilisering. Iets wat wij de komende maanden verder zullen uitwerken. En ik vraag ook aan de adviseurs wonen om Unia te contacteren. Want ik denk dat zij daar ook wel een vormingsaanbod over hebben. Ik vat samen, ja, wij vinden discriminatie een probleem, dus ook op de huurmarkt. En wij nemen daar een heel duidelijk standpunt over aan. Wij spreken ook een duidelijk engagement uit om daar actie rond te nemen, maar wij denken dat praktijktesten op dit moment niet de meest geschikte oplossing zijn binnen onze lokale context. En we kiezen voor een aanpak, die zich richt op overleg, sensibilisering en vorming.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Ik denk dat, allé, ik weet niet waarom de context van Sint-Niklaas zou verschillen van die van Mechelen of die van Gent. Ik denk dat er inderdaad heel veel discriminatie is. En natuurlijk moet er sensibilisering zijn. En natuurlijk zijn er vormen en dergelijke dingen belangrijke stappen om die discriminatie tegen te gaan. Maar het is wel al gebleken, dat het daar ook niet mee volstaat. En dat je dan ook daadwerkelijk stappen moet doen om het te kunnen vaststellen. Want je zegt inderdaad, discriminatie dat is juridisch strafbaar. Maar je moet het ook nog altijd kunnen vaststellen. En daar gaat het uiteindelijk over. Met die praktijktesten kan je dat gaan vaststellen en kan je ook gaan kijken welke verhuurders zijn er regelmatig inbreuken op de discriminatie, op dat vlak. En dan kan je met die mensen gaan praten. Kan je met die mensen vormen gaan organiseren. En als dat dan zeer hardnekkige overtreders zijn bij wijze van spreken, dan kan je gaan sanctioneren. Want u weet ook, als je moet gaan procederen en Unia doet dat in zeer uitzonderlijke gevallen, dat zijn zeer moeilijke procedures en daar moet je dan onomstootbaar die discriminatie kunnen aantonen. En dat is uiteindelijk het doel van die praktijktesten. Dat is dat je echt wel kan bekijken in de praktijk en de facto kan vaststellen, dat er discriminatie is en dat je een traject kan gaan vastleggen om dat ja, te doen dalen. En dat is toch wel een duidelijk bewijs in de drie steden, waar ze het nu hebben ingevoerd, dat er een daling is. Dus ik begrijp niet goed waarom u dat niet doet. Want uiteindelijk is het een zeer effectief instrument. En tot nu toe ook het enige effectieve instrument gebleken om discriminatie te verminderen. Daarmee los je niet alles op, dat is nog iets anders. En natuurlijk moet je zorgen, dat er meer aanbod is op de woningmarkt. En daar zijn we ook voor. En natuurlijk zijn er regels, zoals dat je zegt, kan een verhuurder kijken of zijn huurder solvabel is of niet. Maar dat is niet het belangrijkste punt, dat die praktijktesten beoogt te realiseren.

Het gaat hem over discriminatie, die duidelijk kan vastgesteld worden door mystery calls, die je op dat moment gaat doen. En waarin je een duidelijk traject kan uitzetten om dat te gaan oplossen. Wij zijn trouwens niet de enige partij, die dat voorstelde hé. Als je de stemtest doet op dit moment voor het Vlaamse parlement zijn er niet minder dan 4 partijen, die dat in de stemtest hebben ingevuld als zijnde één van hun programmapunten. Dus ik denk dat er meer en meer een consensus groeit politiek om daar inderdaad in de praktijk iets aan te gaan doen. En ik denk dat het ook gepast is om daar ook na het debat een stemming over te organiseren.

VOORZITTER: Ja, schepen?

HENNE: Praktijktesten leiden er in het beste geval toe, dat mensen op gesprek mogen komen, maar of dat dan nadien resulteert in een effectieve verhuring, daar heb ik nog geen enkel cijfer van gezien, daar heb ik nog geen enkel bewijs van gezien. Het is alleen in de allereerste fase van het verhuurproces, dat praktijktesten iets kunnen bewegen. Maar of dat dan net op het einde van de rit enig verschil heeft gemaakt, daar heb ik nog geen enkel, geen enkel onderzoek naar gezien dat dat effectief zo gebeurt. En ik denk daarom, dat wij voor een ander spoor kiezen in overleg met de sector en in samenwerking met de sector. En wij hebben hier op terrein een aantal spelers, die daarvoor openstaan om dat samen met ons op sporen te zetten. Dus ik stel voor, dat we dat pad bewandelen en ik geloof daarin, dat we daar veel verder mee kunnen geraken, dan nu de confrontatie aan te gaan. Dus ik stel ook voor, dat we daar niet op ingaan op dat voorstel.

VOORZITTER: Ja, dan zullen we stemmen, want de stemming is gevraagd. Ja?

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Mevrouw Henne heeft namens het college geantwoord, inderdaad ja.

VOORZITTER: Oké, dan zullen we stemmen. Wie stemt er voor de ... Ah ja, ... Lees het voor ja, dat zal ...

MAES: Discriminatie op de huurmarkt omwille van leeftijd, geslacht, origine, beperking en geaardheid is onaanvaardbaar. We voeren proactieve, juridische praktijktesten in voor de private huurmarkt, zowel particulier als via vastgoedkantoren. We doen daarbij een beroep op het interfederale gelijke kansencentrum Unia en op wetenschappelijke ondersteuning met een gefaseerde cyclus, die omvat een nulmeting, een verbeterplan, jaarlijkse opvolgmeting, enz... Significante sancties moeten op termijn worden voorzien voor vastgoedkantoren, enz..., bedrijven, uitzendkantoren die hardleers zijn en blijven discrimineren. En alle makelaars en uitzendkantoren, gevestigd in Sint-Niklaas en deelgemeenten, wordt vooraf een vorming aangeboden over de antidiscriminatiewet en antiracismewet.

Dus ik denk niet dat dat voorstel, dat dat echt wel gericht is tegen hé. Dus het is gericht tegen de discriminatie. Maar ik denk dat iedereen, die ja, eerlijk wil zijn en de wet wilt nastreven, ...

VOORZITTER: Ja, goed ...

BURGEMEESTER: Ik denk dat de schepen duidelijk het beleid geschetst heeft, dat deze meerderheid voorstaat. Dat stemt niet overeen met wat u nu voorstelt, mijnheer Maes. Er zijn wel een aantal overlappingsen, maar het stemt niet overeen met wat u voorstelt. Daarom stel ik voor aan deze raad en zeker aan de meerderheid om niet in te gaan op het voorstel van mijnheer Maes.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, dat we nu stemmen. Wie stemt voor dit voorstel? Dat zijn sp.a, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige meerderheid. En wie onthoudt zich? Ah ja, en Vlaams Belang, ja. Dan volgende interpellatie. Een interpellatie van schepen Geerts, euh van mevrouw Geerts, excuseer, van mevrouw Geerts in verband met het leveren van stadsmateriaal.

GEERTS: Heel kort hoor, mevrouw de voorzitster. We hebben de afgelopen weken toch wel een pareltje gehad in het culturele aanbod hier in de stad. Bohemian Productions hebben de musicalklassieker Jesus Christ Superstar gebracht in de Christus Koningkerk. En ik denk dat de algemene reacties van ja, eigenlijk allemaal bijzonder lovend waren. Ik denk dat er ook niet alleen bij mensen uit de culturele sector, maar algemeen een groot draagvlak is om dergelijke initiatieven te ondersteunen. Dat kan je doen met subsidies, maar dat kan je ook doen door materiaal te leveren. Nu hebben wij toch wel van de organisatoren vernomen, dat daar blijkbaar één en ander fout gelopen is. De stad was partner, maar dan bleek toch het materiaal er niet te zijn. Dan heeft men blijkbaar heel wat omwegen moeten bewandelen. Allé, stress, die mensen op dat moment wel kunnen missen. Dus mijn vraag is, kort duiding van wat is er fout gelopen en vooral, wat wordt er nu aangepast dat dat in de toekomst niet meer gebeurt of minder gebeurt?

SOMERS: Ja, mevrouw Geerts, ik denk dat ik gewoon chronologisch eens ga opsommen wat er juist gebeurd is. Dus op 29 januari diende Bohemian Productions ... Misschien eens eventjes luisteren! Op 29 januari diende Bohemian Productions haar aanvraag in voor de voorstelling van 26 april tot 5 mei. Ze werden hierna reeds opgebeld, dat er op dat moment reeds geen toiletwagens beschikbaar waren, omdat we eigen evenementen hadden op dat ogenblik, nl. het voorfeest en Ontdek De Ster. Op 29 maart stuurde Bohemian Productions een aangepaste versie van haar aanvraag. Daarop kregen ze snel een bevestigingsbrief, nl. op 1 april. Op 3 april werd de factuur verstuurd.

Dus tot daar denk ik nog geen problemen met betrekking tot de diensten. Op 4 april kregen we opnieuw een vraag naar extra materiaal. Op 5 april werd dat door de stad bevestigd. Op 16 april communiceerde de organisator en de stad met elkaar over de levering en de ophaling van het materiaal. Dus tot daar nog geen probleem. Op 23 april werd het materiaal van de dienst feestelijkheden geleverd. Echter de afvalcontainers werden later geleverd, maar dat was ook zo afgesproken. Dus tot daar geen probleem. Op 23 of 24 april – daar wil ik vanaf zijn – kregen we een telefoontje van Bohemian Productions met de vraag naar nog extra materiaal. En dat materiaal was niet beschikbaar. Daarna – maar dat bleek achteraf – zijn ze naar de gemeente Beveren gestapt met de vraag of ze van hen materiaal konden ontlenen. Die informatie, die kwam niet tot bij ons terecht, dat zij eigenlijk de gemeente Beveren hadden gecontacteerd. Omdat de gemeente Beveren hier ook met ons hieromtrent geen contact had opgenomen, omdat zij zelf het onduidelijk vonden wat nu eigenlijk de aanvraag betrof. Uiteindelijk heeft de stad dan zelf contact opgenomen, maar uiteindelijk bleek dan, dat de aanvraag van Bohemian op naam van een Beverse vereniging stond. Dus de aanvraag van het materiaal in Beveren heeft Bohemian Productions niet op zijn eigen naam gedaan, maar in naam gedaan van een Beverse vereniging, met de bedoeling vanuit Beveren materiaal geleverd te kunnen krijgen. Door een beetje over en weer gebeld, is dat eigenlijk allemaal duidelijk geworden en dan heeft zowel het college van Beveren als het college van Sint-Niklaas op dat moment gezegd, kijk, wij als stad Sint-Niklaas, wij zullen het materiaal van Beveren leveren. Want zoals u weet, kunnen geen verenigingen van Sint-Niklaas materiaal gaan huren in Beveren, maar moet dat als dat een organisatie is, samen met de stad, dan kan de stad bij een andere gemeente materiaal ontlenen als zij zelf materiaal tekort hebben. Dus ik denk dat hier totaal vanuit onze diensten de manier van werken in deze case zeg ik wel, totaal niets fout gelopen is en is de fout gebeurd in het feit van, dat wij konden het materiaal dat aangevraagd is en dat we niet meer ter beschikking hadden, dat dat via een omweg is gevraagd geweest op naam van een vereniging in Beveren, waardoor Beveren ook niet de connectie gelegd heeft tussen deze productie, die op ons grondgebied heeft plaatsgevonden. Dus ik denk allé, dat wij als stad, zeker gezien de continue aanpassingen van de aanvraag – maar ik deel ook uw mening rond het feit dat de organisatie van zulke zaken op ons grondgebied bijzonder zijn en dat iedereen daar lovend over was – maar ik denk dat we inzake deze ook lovend mogen zijn over de werking van onze diensten.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... Is er dan voldoende gecommuniceerd? Want de stad was wel partner van deze productie.

SOMERS: Ja, ik denk dat ik hier duidelijk chronologisch gezegd heb telkens wat er kan, niet kan. Dat is geweten. Dat staat ook in het reglement. Dat is allemaal geweten. Maar als ge dan via een omweg werkt en ge werkt via een naam van een andere vereniging, ik denk dat dat, ja, dat daar het misgelopen is. Maar ik denk dat dat geen fout is van onze diensten.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, mevrouw Geerts. Dan laat ik u verder aan het woord in verband met een interpellatie rond kortparkeerplaatsen. U hebt het woord.

GEERTS: Ja, we werden gecontacteerd door een aantal bewoners van de Antwerpse Steenweg, die ons aangaven, dat er een aantal wijzigingen zijn gebeurd in het, dat daar een kortparkeerplaats is bijgekomen ten nadele – dat is dan de perceptie van de mensen – voor de buurt. Nu, daar zijn wel meerdere handelszaken op de Antwerpse Steenweg. Dus de eerste vraag is, ja, wat zijn nu juist de criteria voor het bekomen van een kortparkeerplaats. Als je dat aan één handelszaak doet, gaan die andere handelszaken dat ook nog krijgen? En ten tweede, welk gevolg werd er gegeven aan de petitie van de bewoners van de Antwerpse Steenweg, die hier overhandigd zou zijn?

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u wel. Eén van die krachtlijnen uit het mobiliteitsplan en is het beter benutten van het bestaande parkeerareaal. En dus dat betekent ook, dat we naast pleinparkeren, straatparkeren, bewonersparkeren dus ook die shop & go-plaatsen hebben. Dus winkelparkeerplaatsen. Het schepencollege heeft de bestaande regels in het begin van dit jaar nog eens bevestigd rond dat inrichten van die winkelparkeerplaatsen. De criteria zijn even eenvoudig als duidelijk. Parkeerplaatsen kunnen enkel ingericht worden langs de invalswegen van onze ... (overschakelen naar bandopname 11) ... in de binnenstad, dan gaat het over die 7 invalswegen. Antwerpse Steenweg, Brugsken, ... Ja, ja, die winkelparkeerplaatsen. Dus die kunnen enkel maar op die 7 assen gebruikt worden of de wijkontsluitingslussen. Dat is daarom ook dat de Ankerstraat ... (?). Er zijn ook kortparkeerplaatsen. Dus enkel op die lussen én op plaatsen waar er een cluster is van minstens 3 handelszaken. Dus er moeten minstens 3 handelszaken in de buurt zijn voor de inrichting. En dan nog hangt het van situatie tot situatie af of we één, twee, drie of meerdere kortparkeerplaatsen maken. We hebben er momenteel in de Hofstraat, Plezantstraat, Ankerstraat, Truweelstraat, Kokkelbeekstraat en Antwerpse Steenweg. En ook hier natuurlijk voor het stadhuis. Kortparkeerplaats kan pas ingericht worden na een gezamenlijk plaatsbezoek door de mobiliteitsambtenaar, lokale politie en de signalisatiedienst om na te kijken of aan de criteria is voldaan en om de exacte locatie te bepalen, waar aan de ene kant gekeken wordt waar is die, waar zijn die kortparkeerplaatsen, waar komen die best tot hun recht.

En anderzijds om die zeker niet in te richten op bepaalde plaatsen, waar het niet wenselijk is. Dat regime geldt zoals alle parkeerregimes van 9u. tot 18u.. En 's avonds, dus buiten die uren kan er onbeperkt op worden geparkeerd. In totaal hebben we er nu 56 groene winkelparkeerplaatsen, verspreid over 13 locaties in de stad. Ook op de Antwerpse Steenweg is het zo gedaan. We kregen een vraag van een handelaar om het aanbrengen van een kortparkeerplaats. En gezien aan die criteria voldaan was – dus minstens 3 handelszaken in de buurt op zo'n invalsweg – werden er ter hoogte van, allé, werd dit ingericht. We zijn toen, hebben wij inderdaad een petitie gekregen. Is de persoon of de initiatiefnemer, die een buur is van de handelszaak waar het over gaat, tot bij mij gekomen en de mobiliteitsdienst en hebben we eventjes de voor- en de nadelen besproken. Hebben we ons ook afgevraagd of hebben wij ook gevraagd van wat is nu eigenlijk het probleem. En dan gaat het over natuurlijk een verhoogde parkeerdruk en dan de onmogelijkheid om gedurende die uren van 9u. tot 18u. daar te staan in de buurt van de woning. Ge kunt u afvragen natuurlijk, is die parkeerplaats vroeger dan altijd vrij geweest, dat ge er altijd kon parkeren? Is dat, wat is de impact van de inname van twee van die parkeerplaatsen van 9u. tot 18u.? Maar kom, we zijn daar toch mee aan de slag gegaan en we hebben dan gaan kijken van ja, kunnen we dat hier op één of andere manier toch goed krijgen? Kunnen we wat kwaliteit brengen of kunnen we iets teruggeven aan die buurt in ruil. Wat hebben we dan gedaan? We hebben dan gekeken naar de bushalte in de Antwerpse Steenweg, die daar gigantisch veel plek inneemt op, terwijl de bus meestal halteert op de rijweg. En we hebben samen met De Lijn gekeken of we dat wat konden rationaliseren. En zo hebben wij 5 extra parkeerplaatsen in de Antwerpse Steenweg in diezelfde buurt gecreëerd, waardoor de buurt nu eigenlijk 5 parkeerplaatsen meer heeft dan voordat we die kortparkeerplaatsen hadden ingericht. We hebben dat zo ook gecommuniceerd aan de mensen van kijk, voor ons is de kous af. We willen die plaatsen behouden of toch minstens afzien gedurende een periode om te kijken of dat werkt. En in ruil hebben jullie 4 à 5 parkeerplaatsen extra gekregen, waardoor dat het argument van een verhoogde parkeerdruk niet echt kon gebruikt worden. Is een beetje een delicaat verhaal, waar we dan uiteindelijk toch denk ik tot een goeie balans zijn gekomen. Nu heb ik wel achteraf gehoord, dat men toch vindt dat die plaatsen niet op zijn plaats zijn. Waarom? Omdat er een aantal andere zaken zijn, die daar overdag niet zoveel voordeel uithalen, omdat die vooral avondactiviteiten hebben en dat ze beter wat verder op de Antwerpse Steenweg hadden gelegen, waar een aantal zaken zijn die ja, meer overdag bezig zijn. Maar vandaar hebben wij nog geen vragen gekregen om dat te doen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan geven we nu het woord ... Ja, het punt 12 wordt toegelicht op de commissie voor financiën, personeel en sport op dinsdag, 18 juni. Dan gaan we naar punt 13, interpellatie van raadslid Marc Huys met de vraag de privatisering van de groendienst.

HUYS M.: Ja, schepen van personeel, ik geloof dat het mijnheer Buysrogge is. Het personeel van de groendienst heeft voor de zoveelste keer, want dat is vroeger nog eens gebeurd, te horen gekregen dat de dienst zou geprivatiseerd worden. Vooraleer ik daarover verder vragen stel, zou ik van u willen weten of dat klopt of dat dat niet klopt.

BUYSROGGE: Ik zal proberen even bondig te zijn als uw vraagstelling, ook al is dat niet evident. Het is trouwens beheer openbaar domein, de officiële dienst. Het is een stevige dienst met vaste contracten, seizoencontracten. Er zijn ook heel wat lopende contracten, zowel met sociale economiebedrijven als met privébedrijven, die we op dit moment al hebben. Als dat gaat over boomverzorging, bomenonderzoek, borstelen en vegen van verhardingen, groenonderhoud, groenonderhoud Sinaai, maaien ... Allé, ik kan u een hele lijst geven. Ik kan hem anders wel laten opladen ook, zodat je die hebt. Dus er wordt al heel wat gedaan. Als ze blijkbaar te horen hebben gekregen, dat ze gaan geprivatiseerd worden, kan ik u met het hand op het hart zeggen, dat dat niet waar is.

HUYS M.: Mag ik u dan vragen, dat ge dat eens communiceert aan de mensen, want de onrust is redelijk groot hoor. Ah ja, ik kan u verzekeren dat de onrust groot is.

BUYSROGGE: Maar we moeten er natuurlijk over waken, interne communicatie is sowieso een aandachtspunt. Maar je moet er natuurlijk over waken, dat je niet nodeloos argwaan gaat creëren door te zeggen van we gaan vooral niet privatiseren. Om dat nu extra te gaan bevestigen via interne communicatie, kan dat ook omgekeerd geïnterpreteerd worden.

HUYS M.: Nee, nee, maar als ge nu de man en de vrouw van den hof, zoals we dat vroeger zeiden, als ge die nu laat weten wat gij van plan zijt van naar mij te laten weten, dan is het toch opgelost. Dan hebben ze een klaar en duidelijk zicht over wat er gebeurt. Dat is niet zo moeilijk.

VOORZITTER: Dan ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, het probleem is, dat de informatie die wij krijgen en die collega Huys krijgt, komt vanuit de dienst zelf. Dus daar is onvrede, onrust. Is het dan te veel gevraagd om duidelijk een signaal te geven, dat dat niet nodig is? Meer niet. Wat moeten wij nu gaan zeggen? Het klopt niet.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: We zullen dat ook mee opnemen met de leidinggevendenden van de diensten om ervoor te zorgen, dat de goede boodschappen op een fatsoenlijke manier bij de betrokken medewerkers geraken.

HUYS M.: Ja maar, schepen, toen ik schepen van groen was, ging ik zelf naar die mannen hé.

VOORZITTER: Goed, ik denk dat de schepen een antwoord heeft gegeven, dat toch over de doorstroming van de informatie gaat. En ik stel voor dat we naar punt 14 gaan, een interpellatie door raadslid Freyja De Rycke in verband met honden in het stadspark. Mevrouw De Rycke, u hebt het woord.

DE RYCKE: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik breng dit verhaal in verband, omdat tijdens het stadsgesprek hebben hier meerdere mensen beneden gestaan. Een klein ludiek actietje om toch nog maar eens aandacht te vragen voor meer ruimte voor honden in deze stad. Dus daarmee wil ik de vraag eigenlijk stellen, honden worden nu niet toegelaten, volledig niet, in het park buiten het bosgedeelte. Maar daar is in de toekomst, zijn er plannen dat daar een speelbos gaat komen, dus vermoed ik dan ook – de communicatie was nog niet zo duidelijk nu – dat de wandelroute daar ook gaat verdwijnen. Wat dus wilt zeggen, dat mensen met honden in het centrum zelf nergens in het groen nog terecht kunnen. Maar ik heb tijdens het HAP-festival van afgelopen weken gemerkt, dat mensen zich daar voor één keer niet aan gehouden hebben en daar liepen vrij veel mensen rond met hun hond. En dat is totaal geen probleem geweest. Daar is nergens afval te vinden geweest dat betrekking had tot de honden. Ik heb nergens kindjes gezien, die in gevaar waren. Dus ik denk wel, dat het iets is, dat zou kunnen. Honden aangeliend in het park toelaten zou mooi zijn. In de meeste centrumsteden mag dit ook en ik vind dat als we ons ook willen profileren als een centrumstad is dat zeker iets waar we over moeten nadenken. Het is ook iets, dat in het stadsgesprek is uitgekomen als een heel belangrijke vraag van de mensen van meer ruimte voor de honden. Dus ik vind persoonlijk als jullie dit participatieproject heel serieus nemen, moet je ook luisteren naar de mensen. En ge hebt hier nu een kans met eigenlijk een paar kleine aanpassingen, want ik denk dat dat enkel politiereglement en een paar borden weghalen is, dat je veel inwoners heel gelukkig zou kunnen maken. Dus mijn vraag is, wat hier de mogelijkheden zou kunnen zijn.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Rycke. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Eerst en vooral, moest er onduidelijkheid zijn, die wegwerken. Het politiereglement – u heeft er zelf naar verwezen – zegt inderdaad dat honden alleen zijn toegelaten in het bosgedeelte. En eigenlijk zijn er geen, hier inderdaad ook niet in het college, geen wijzigingen aan dat politiereglement voorgesteld. Dat staat ook niet op de planning. Dus, allé, er verandert op zich niets aan de situatie, zoals ze is vandaag.

En ik denk dat dat ook belangrijk is, omdat het inderdaad het evenwicht houden is tussen, ja, ge hebt een groep mensen die het belangrijk vindt om met zijn hond te kunnen gaan wandelen in die groene omgeving. Ik denk dat dat ook belangrijk is. Langs de andere kant wordt ook ons stadspark geregeld gebruikt door mensen, die op de grond zitten, die picknicken op die pleinen, die daar zitten, die daar spelen. En in die zin lijkt het ook niet opportuun om ook de situatie te krijgen, dat mensen of dat honden op die pleinen hun gevoeg doen. Ook al wordt dat correct opgekuist, toch blijft dat niet de meest hygiënische omstandigheid dan. Dus ik denk dat de situatie, die er vandaag is, dat die wat poogt om de twee groepen, allé, toch tevreden te houden. En ik denk dat we aan dat evenwicht voorlopig niet te veel willen veranderen. Dat die vraag voor meer ruimte voor honden er is, dat klopt ook hé. We hadden dat ook voorzien in ons beleidsprogramma. Daar stond dat ook al opgenomen, dat we extra willen inzetten op hondenloopweides. En we hebben daar de vorige bestuursperiode de eerste stappen in gezet en we willen daar verder in gaan. En ik denk inderdaad, die vraag leeft ook. We gaan binnenkort de samenvatting krijgen van alle stadsgesprekken en alle rondetafels die er geweest zijn. Dus ik ben ook benieuwd wat er nog allemaal gaat uitkomen. Dat dat een duidelijke vraag is, dat klopt. En ik denk ook, allé, de eerste aanzet zit al in ons beleidsprogramma, dat we er actief mee aan de slag willen gaan en dat we dus ook buiten die beperkte zone in het stadspark ook willen op zoek gaan naar andere ruimtes binnen onze stad, waar honden een plaats kunnen krijgen en ook buiten de stad, waar er misschien wat meer ruimte is om dan een wat grotere hondenuitloopweide te creëren. Die verkeerde communicatie van HAP hebben we inderdaad ook opgemerkt. Daar zat je natuurlijk gelukkig ook met een hele opstelling van tafels en zo, dus dat is allemaal vlot gelopen. Maar best ook, denk ik, dus op zich ben ik ook wel blij dat daar geen problemen zijn opgedoken.

VOORZITTER: Mevrouw De Rycke?

DE RYCKE: Ja, ik begrijp uw argumentatie volledig, maar als u in de toekomst van dat stuk bos een speelbos zult maken – en u haalt nu de argumentatie van het gevoeg van de dieren aan vindt u het dan op zich ja, oké, dat die dat dan daar misschien zouden doen, terwijl dat de kindjes daar dan in de toekomst gaan mogen blijven ... Allé, ik dacht toch dat het de bedoeling was, dat de kinderen daar vrij rond kunnen spelen. En ik heb het tegen collega De Bruyne ook gezegd deze week, is het een veilige situatie om kinderen, die misschien niet altijd in het zicht van hun ouders zijn, los te laten lopen waar mensen met honden lopen, die soms situaties gaan creëren, die niet zo heel veilig zijn?

DE MEESTER: Maar die honden zijn ook aangeliend hé. Ook in dat stuk van het park hé. Dus het is geen hondenlosloopweide, dat er in het verleden was. Dat is ook niet in de toekomst de bedoeling in dat stuk. Dus ge hebt daar kinderen, die spelen, maar het is een andere situatie dat ge een plek hebt – en dat gaat ge niet krijgen in dat gedeelte – waar wordt gepicknickt, waar mensen op de grond zitten. Natuurlijk ja, ge kunt daar conflicten krijgen. Maar ik denk toch dat dat van een andere orde is dan op plaatsen waar ge effectief op de grond gaat zitten en groepen mensen zich echt op de grond zetten en ja, picknicken en een drankje meebrengen en eens iets eten. Ik denk toch dat dat ook wel situaties zijn en ik hoop dat mensen niet alleen daar, maar ook op andere plaatsen, want ons politiereglement legt dat ook op op andere plaatsen, dat hondenpoep altijd wordt opgeruimd, dat dat ook in het speelbos, allé, in het gedeelte speelbos dat dat daar ook het geval is in elk geval.

DE RYCKE: Goed ja, dat was het.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Rycke. Dan gaan we naar interpellatie 15 en dat is een interpellatie van raadslid Kristof Van Gansen in verband met het verbreden en ontdebellen fietspad Hulst/Sint-Niklaas. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Goeiemorgen, collega's. Heel kort, Sint-Niklaas is een fietsstad in wording. En ik denk dat we het er met alle partijen over eens zijn, dat dat een positief gegeven is. Nu, als we een fietsstad in wording zijn, betekent ook dat we continue onszelf gaan moeten verbeteren en ook bv. aan het fietspad Sint-Niklaas/Hulst. Dat is een veel gebruikt fietspad, zeer positief, maar het wordt er steeds drukker op. Niet alleen maar in de spits, de ochtendspits met heel veel scholieren en pendelaars, die richting de stad gaan, maar ook de avondspits, waar de omgekeerde beweging gebeurt. Maar ook buiten die uren hé. Gewone fietsen, elektrische fietsen, pedelec, bakfietsen en dat allemaal in twee richtingen over een fietspad van 1,90 m. Mijn eerste vraag daarbij, heeft het stadsbestuur plannen om dat fietspad te verbreden? Ik denk dat dat wel het geval is, als ge kijkt naar de heraanleg van Driekoningen, dan is daar al een stukje verbreed van dat fietspad. En ten tweede, we kunnen dat fietspad verbreden, maar in the end lost dat het probleem niet op, dat ge nog altijd joggers, wandelaars, mensen met een hond hebt, die op een bovenlokaal fietspad zich begeven. Dus dan is de vraag, zeker aan de Clementwijk komen steeds meer jonge gezinnen bij, of er een mogelijkheid is om de bestaande landbouwweg, om die te verharden. Niet helemaal te verharden, maar dat we voor een ecologische oplossing gaan, een karrespoor leggen, zodat de wandelaars en de fietsers van elkaar gescheiden zijn.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, bedankt, voorzitter. Dank u wel voor de vraag. Eén van de belangrijkste actiepunten uit het fietsinfrastructuurplan van 2016 is het vervolledigen en kwalitatief aanleggen van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk met alle aanwezige en nog niet aanwezige actoren op het gebied van fietscomfort en fietsveiligheid. Alle knelpunten werden per bovenlokale functionele route in deze studie geïnventariseerd en geprioriteerd naar aanpak. En zo wordt de aanpak van de fietssnelwegen, waartoe de fietsroute Sint-Niklaas/Hulst behoort, de F411, is dat als ruggengraat van het fietsnetwerk prioritair naar voor geschoven. De aanbeveling is in die fietsinfrastructuurstudie om deze te verbreden in functie van inderdaad het stijgend fietsgebruik, zoals u aangeeft. En deze route is gelegen op de oude spoorwegbedding, waardoor de NMBS eigenaar van deze grond is. De stad heeft een concessieovereenkomst voor het gebruik van het fietspad. En de NMBS zou in de nabije toekomst die oude spoorwegbeddingen verkopen. Dan zijn we ook ineens vanaf van die belachelijke huurovereenkomsten. En de provincie is daarbij een kandidaat om deze te verwerven. En dat is natuurlijk belangrijk. Waarom? Omdat het de taakstelling van de provincies is om de fietssnelwegen, dus de F-wegen, te onderhouden, te verbreden, er comfort voor te voorzien. En zij zullen dat ook doen. En ze zullen daarvoor 100 % van de kosten dragen. Dus voor alle F-wegen. Dus dat is een interessant gegeven. Dus ik denk dat in eerste instantie het aan de provincie is om die werken uit te voeren. Ondertussen is het onze taak om dit hoog op de agenda van de provincie te houden. We hebben dat trouwens al in het verleden gedaan naar aanleiding van de fietsinfrastructuurstudie. Zij weten dat. En zij weten dat wij daar een stukje op zitten te wachten. Wanneer het dan gaat - want er is wel al wat voorbereidend werk rond gedaan door onze eigen mobiliteitsambtenaar - wanneer het dan gaat over de ontubbeling, dat is inderdaad iets wat wij eerder als oplossing zien in plaats van het verbreden van het fietspad. Maar dan niet om verkeer te scheiden, maar eigenlijk kom éénrichtingsverkeer, éénrichtingsfietsverkeer op die plaatsen te kunnen voorzien. Dat is ook een stukje ingegeven door de zorg voor het behoud van de bomenrij, die daar staat. En dat verbreden, zou kunnen zeggen, dat we ook de wortels moeten beschadigen om die te doen. Maar ik spreek dan eigenlijk voor mijn beurt. En het zal de provincie zijn, die op termijn een voorstel gaat doen. Wat is die termijn? Er zou tussen nu en 2020 duidelijkheid over moeten zijn. Dus eigenlijk al vrij gauw.

VOORZITTER: Goed. Ja, nog een tussenkomst van de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ik wil nu niet de spelbreker zijn, maar de signalen die ik opgevangen heb, zijn toch dat de provincie in de eerste plaats naar de stad kijkt om de gronden te verwerven. Het zal u niets kosten. Allé, dat wordt 100 % terugbetaald.

Een deel door de provincie, een deel door het gewest. Maar ik denk wel, dat in principe het initiatief om de gronden te verwerven om de fietssnelweg te verbreden, blijft liggen bij de gemeente.

HANSSSENS: Het klopt dat wij altijd een rol zullen te spelen hebben daarin. Maar het klopt ook, dat wij wachten op een signaal van de provincie, dat zij één, er tijd voor hebben om op dat dossier te werken en twee, ook de nodige middelen kunnen vrijmaken om de financiering van die projecten te doen. Als het dan gaat over Sint-Niklaas, dan zijn er drie andere projecten, die op dit moment veel prioritaarder – als dat bestaat – nog meer prioritair of belangrijker zijn, denk ik, waar de provincie een heel belangrijke rol speelt. Dat is natuurlijk in de eerste plaats de fietsbrug over Vijfstraten en in tweede instantie het fietspad langs de Molenbeek. En in derde instantie is eigenlijk ook het stukje vanaf het station tot aan Driekoningen, dat nu toch zou opgenomen worden als verlengde van het fietsbrugdossier, om dat verder uit te zetten. En men is vooral daar nu mee bezig. En men wil dat eerst van voor de voeten hebben, alvorens nieuwe projecten te starten. Ik denk ook, dat we moeten kijken – en dat is ook iets anders dat heel hoog op onze agenda staat – is de verbreding van de F4 tussen Sinaai en Belsele, die er heel slecht bijligt en veel te smal is. Maar waar het verhaaltje van het derde spoor de provincie een stukje of toch de leidend ambtenaar er een beetje van weerhoudt om te zeggen van ja, maar ja, ik ga hier geen nieuw fietspad leggen als daar straks een spoor over wordt gesmeten. Dus, allé, dat moet wel eerst uitgeklaard zijn. Maar ik beschouw die stukken eigenlijk nog als een stukje prioritaarder dan het stuk waar het hier vanavond over gaat.

VAN DER COELDEN: Allé, ik zou het daar moeilijk hebben om daar prioriteiten in te leggen. Ik bedoel, de verbreding van het fietspad richting Sint-Gillis en Hulst, allé, als ge ziet wat zowel in de week als in het weekend, wat een drukte dat daar geeft en dat ge daar op geen enkel moment in feite met twee mensen, bijna niet met twee mensen naast mekaar kunt fietsen, omdat er voortdurend gekruist wordt. Allé, ik vind dat naar comfort en in mindere mate ook naar veiligheid vind ik dat minstens even prioritair als al de andere dingen, die ge noemt en die ook belangrijk zijn. Alleen, allé, ge brengt zelf de nuance aan in het antwoord, het is een kwestie of er ... ja, beschikbaarheid is van personeel om fietspaden te tekenen bij de provincie, budgetten. Maar ik denk dat dat de twee gemakkelijkste dingen zijn van de drie. Het meeste werk dat er inkruipt, is om die gronden beschikbaar te krijgen. Als het allemaal grond is van de NMBS, maar dat weet ik niet, dan zal het simpel zijn. Want dan moet ge maar met ene klappen.

Als die spoorwegbreedte, die de NMBS in bezit heeft en die wij huren, ja, als dat niet meer is dan 2 m of 2,5 m dan zit ge wel met een probleem en moet ge waarschijnlijk met 15 à 25 eigenaars gaan onderhandelen om dat fietspad op de breedte te krijgen van een volwaardige fietssnelweg, minstens 3 en liefst 4 m. En allé, dan gaat het wel lang duren en dan gaan er wel goeie afspraken moeten gemaakt worden van wie dat wat doet.

HANSSENS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ik ga heel kort inpikken op dat stuk van dat derde spoor. Dat zou ik graag eens bespreken in een commissie, omdat ik heb gelezen in de krant, dat uw burgemeester van Beveren, dat die ook pleit om een spoorwegwegel tussen de Waaslandhaven en Zelzate. Dus als dat het geval is, dan heb je daar een fantastische partner om heel uw derde spoor tegen te houden dat verhaal. Maar dat kunnen we misschien eens opnemen in een commissie van u.

VOORZITTER: Goed, dan zou ik willen vragen aan het publiek om nu de raadzaal te verlaten voor de geheime zitting van de gemeenteraad ... (einde opname).

---ooOoo---